

کاخیاوی رہصمت

چہند دلوپیٰ لہ

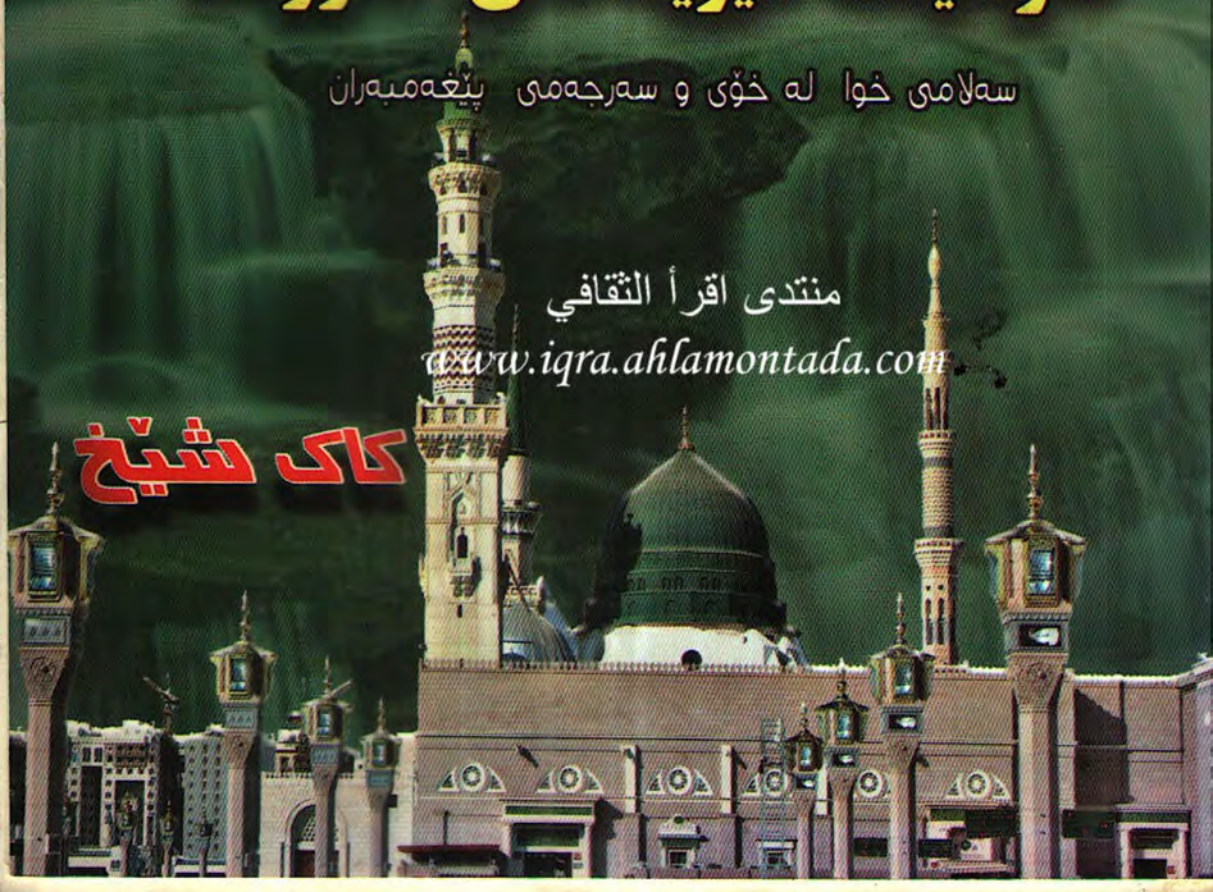
فہرمايشته شیرینہ کانی حہزرت

سہلامی خوا لہ خوی و سہرجہمی پیغہمہران

منتدی اقرأ الثقافي

www.igra.ahlamontada.com

کاک شیخ

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

براي دانلود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

۲۰۱۱ زایمینی

ناوی کتیب: کانیاوی رحمت

نوسەر: کاک شیخ

نۆرهی چاپ: چاپی یهکم

سالی چاپ: ۲۰۱۱

ژمارهی سپاردن: (۱۰۶) سالی ۲۰۱۱ ی زایینی دراوهتی

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه

مافی له چاپدانهوهی پارێزراوه بۆ پرۆژهی شههس

م: ۰۰۹۶۴ ۷۵۰ ۴۹۱ ۵۵۹۷

ئیمیل: kakshekh@gmail.com

« إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا » (٥٦ الأحزاب)

« لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ
حَرِصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ » (التوبة ١٢٨)

« وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ »

الانبياء (١٠٧)

« وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ »

القلم (٤)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

« إِنَّ الْعَبْدَ لَيَبْلُغُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ »

(المعجم الاوسط)

واته: بى گومان و زۆر به دلنیاييیه وه بهنده بههۆی په وشتی
جوانی یه وه دهگاته پله و پایه ی ئه وکەسه ی که هه میسه
به پۆژووه، به هه میسه ش شه و بیداره و (شه و نوێژ دهکا).

پيشكه شه

به گيانی پاکی خوشه ويستان.

رؤشنایی دل و دیده مان، سهرمه شق و ئوستادی دین و
ژینمان، رابه ر و رینیشاندهری دونیاو دوارؤژمان، که
جوانترین نمونه ی مروقايه تی یه و به کوچی دوايي و
مائلوايي کردنی: بوونه وهر به گشتی و مروقايه تی
به تایبه تی به نرخترین سهرمایه ی مه عنه وی له ده ستدا ..

پيشه کس

به ناوی خودای گهره و میهره بان

دروودی بی پایانی خودا برږځی به سهر سهر داری مروځایه تی، که
یه کپارچه نوور و رحمت بوو بو ته وای جیهانیان.

۱- نه گهر په یام و په یامکاری بریتی بیټ له و بیرو بهرنامه و بینشهی
که مروځ باوه پری پی هیه و کهم و زور هه ولید او له خویدا پهنکیان
پی بداته وه دواتر به گوفتارو رهفتاریا بیانناسیښته وه به خه لکانی تر،
نه واپه یامی پیغه مبه ران (سهلامی خودایان له سهر بیټ) جواترین و
ته او ترین و سهلامه ترین و پوشنترین و ئارامی به خشتین و ړیک
و پیکتیرین بهرنامه و په یام بووینه له میژووی مروځایه تی و هه میسه
زورترین سوودو قازانجی مادی و معنوی و دونیایی و دواړو ژبیان
به مروځه کان به خشیوه، هوکاره که شی نه و به ووه که خودی په یامه که هی
خودا و خالقی مروځه کان بووه و به راستیش هر نه و له هر
دروستکراویکی تر باشت د زانی چی باش و گونجاوه بو مروځه کان.

۲- په یامی هه موو پیغه مبه رانیش پره له (مبادی = بنه ما) و ده ستوور
و یاسای ړیک و پیکی ودها که له گه ل فیره تی مروځا هه ماهه نگو
چه شنی بهرنامه یه کی تیرو ته و او ړیک و پیکی به ژیان ده به خشن و
به هو یانه وه مروځه کان ده توان سهرجه می په یوه نندیه کانیان ړیک بخن

و بی‌کیشهو بی‌وهی و سه‌لامه‌ت و به‌ئوپه‌پی دل‌ارامیه‌وه زینده‌گی بکه‌ن له‌دونیادا.

۳- قه‌ده‌ری به‌خی‌ری ئی‌مه‌هه‌ماهه‌نگه‌له‌گه‌ل سه‌رداری پی‌غه‌مبه‌ران (محم‌دی خوشه‌ویست) و ته‌واوترین په‌یام و به‌رنامه‌ی خودا که (قورئانه)، قورئان پ‌راو پ‌ره‌له‌یاساو ری‌سای توکمه‌و ژیانبه‌خش و ری‌کخه‌ر بو‌دونیاو دواپوژی مروقه‌کان و، خوشه‌ویستیش جوانترین و هه‌ستیارت‌ترین نمونه‌و پی‌شه‌نگی ئه‌و په‌یام و به‌رنامه‌یه‌بوو له‌جیبه‌جی‌کردنا، به‌چه‌شنیک ته‌واوی هه‌ست و نه‌ست و دل‌وگیان و هه‌لویست و هه‌لسوکه‌وت و گو‌فتارو ره‌فتاری پو‌شنکه‌ره‌وه‌ی په‌یام و به‌رنامه‌که‌ی خودا بوو، پی‌غه‌مبه‌ریکی مه‌زنی وها که هه‌م رابه‌ری گو‌پانکاری بوو له‌خوی و هه‌م رینیشاندهری گو‌پانکاری به‌خی‌ری ده‌روونی و ژیانیش بوو بو‌مروقه‌یته‌ی.

۴- مروقه‌کان دابه‌ش ده‌بنه‌سه‌ر سی‌چه‌شنه‌که‌سایه‌تی بنه‌ره‌تییه‌وه‌و هه‌ریه‌که‌شیان خاوه‌ن خه‌سله‌ت و ئاکاری تایبه‌تمه‌ند به‌خو‌یانن، ئه‌وانیش بریتین له‌(که‌سایه‌تی په‌یامدارو مه‌به‌ده‌ئی، که‌سایه‌تی تی‌که‌ل له‌په‌یام و می‌زاج، که‌سایه‌تی می‌زاجی).

یه‌که‌م: که‌سایه‌تی په‌یامدارو مه‌به‌ده‌ئی، ئه‌و که‌سایه‌تییه‌به‌که‌ته‌واوی په‌یامه‌کانی خوداو خوشه‌ویستی کردو‌ته به‌رنامه‌ی ژیان‌ی و به‌پی‌ی یاساو ری‌ساکانی ئایین له‌گه‌ل ته‌واوی بوونه‌وه‌ران به‌گشتی و مروقه‌به‌تایبه‌تی مامه‌له‌و هه‌لسوکه‌ت ده‌کات و، وه‌ختی پو‌وبه‌پرووی هه‌رشت و

پووداویکی خوش یان ناخووشی ژیان دەبیتهوه بهپیی په یام و
رینماییه ئایینهکان هه‌لۆیست دەنۆینیت.

دوهم: کهسایه‌تی تیکه‌ل له په یام و میزاج، بریتیه لهو کهسایه‌تییه‌ی
که له هوش و دل و دهر و نیا باوه‌ری به جوانی و حقیقه‌تی په یام و
یاسا و رێسا ئیلاهییه‌کان هیه و زۆریشیان پی جوانه، وه‌ل بهپیی
پیویست ئیشی له‌سه‌ر دل و دهر و نۆی خو‌ی نه‌کردووه و نه‌یتوانیوه
ته‌واوی بنه‌ما و فهرمانه‌کان له‌دلیدا جینشین بکات و سه‌رجه‌میان په‌نگ
پی بداته‌وه له واقیع و ژیا‌نی خویدا، بۆیه له‌که‌وتنه‌ ناو پووداوه‌کان و
پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی ژیان هه‌رجاره‌ی به‌جۆرێک و له‌هه‌رکات و شوینێک
به‌چه‌شنێک مامه‌له‌و هه‌لسوکه‌وت ده‌کات، هه‌ندی جار په‌یامدارانه‌و به
پیی فهرمان و یاسا و رێسا‌کانی ئاین و هه‌ندی جارێش به‌پیی میزاج و
به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خو‌ی.

سییه‌م: کهسایه‌تی میزاجی، بریتیه لهو کهسایه‌تییه‌ی خاوه‌نی هیچ
یه‌کی له بنه‌ما و په یام و رێسا و یاسا ئایینه‌کان نییه‌و ئه‌گه‌ر به‌هوش و
بیریش باوه‌ری پێیان هه‌بی‌ت و جوان و پێک و پێک بن له‌لای به‌لام
هه‌رگیز له دل و دهر و نۆ و له‌کردار و په‌وشتیا جی‌گیری نه‌کردوون و
هه‌رگیز به‌پیی رینماییه ئیلاهییه‌کان مامه‌له‌و هه‌لسوکه‌وت ناکات و
به‌پیی به‌رنامه‌یه‌کی تۆکه‌و شایسته‌ که بۆ‌مرو‌ه‌ دانراوه‌ پووبه‌پووی
پووداوه خوش یان ناخووشه‌کانی ژیا‌نی نابێته‌وه، به‌واتا که‌سی‌کی
میزاجی به‌رژه‌وه‌ندخوازی خو‌یستی و هه‌ایه هه‌موو دونه‌ی ته‌نها

بوخوی دەویت و هەمیشە بەپێی بەرژەوهندییەکانی مامەلەو
 ھەلسوگەوت دەکات، کەسایەتیەکی ناجیگیری نادلارامی وەھا کە
 لەسەر هیچ بناغەییەکی ئینسانی نەووستاوەو خوشی سەری لەخوی
 دەرناچیت و خەڵکانیش دەستەوستانن لە ھاودەمیکردنی، چونکە
 شتێک نییە پێی بناسریتەووەو بیرو باوەرو بەرنامەییەکی روشن نییە
 کوئترۆلی ژیان و ھەلوێستەکانی بکات...

بەپێی ئەم پێناسانەی سەرەو دەگەینە ئەو ئەنجامەی کە مروۆ ھەتا لە
 پەیام و بنەماکان نزیک بێتەووەو کاریان پێ بکات ئەوئەندە لەمیزاجییەت
 دوور دەکەوێتەووەو رزگاری دەبێت لێی، ھەتا لەمیزاجییەت و
 بەرژەوئەندەخوای و خوویستیش نزیک بێتەووە ئەوئەندە لەپەیامداری
 دوور دەکەوێتەووەو خوی و خانەوادەو خەڵکانی کۆمەلگاش
 سەرگەردان دەکات.

۵- ئەگەر ئایین دابەش بێتە سەر چەند بەشیکی سەرەکی و
 گرنگترینیان بریتی بن لە: ئیمان و عیبادات و ئەعمال و ئەخلاقیات و
 ئەحکام و (بەشی تۆلە و سزاکان)، ئەوا تەرکیزی ئیمە لەم پەرتووکەدا
 لەسەر بەشی ئەخلاقیاتە (پەروشتەکان) و گرنگی تەواومان بەو بەشە
 داوە، بەو پێناسەییە کە ئەخلاق بریتی یە لەو بەھا جوانە پێک و پێکە
 ئینسانییانەی کە تەواوی مروۆقەکان کوکن لەسەر باشی و جوانییان و
 کوکن لەسەر ئەوێ کە ھەلگرو خاوەنانی پەروشتە جوانەکان
 کەسانیکی چاک و پاک و سوودمەندن و کەسایەتیەکی بەرزو

شکۆمه‌ندو کاریگه‌رو دره‌خشانیان هه‌یه، چونکه‌ خاوه‌نانی په‌وشته‌ جوانه‌کان هه‌روا به‌ساده‌و ساکاری و بی زه‌حمه‌ت و گه‌روگرفت نه‌بوونه‌ته‌ خاوه‌ن ناسنامه‌ی ئه‌م په‌وشتانه، ئه‌وان زووتر ته‌واوی په‌وشته‌ جوانه‌کانیان ناسیوه‌و دواتر باوه‌ریان به‌حه‌قیقه‌ت و چاکی و پاکی و پێک و پێکییان هه‌ناوه‌و به‌گه‌رنگیان زانیوه، دواتر له‌ددا. خوشیان و یستوه‌و په‌روشی و جۆش و خروشی ده‌روونیان تاوی سه‌ندوه‌و بۆیان و، پاشان به‌ریان داوه‌ له‌دل و گیان و هه‌ست و نه‌ست و گوشتارو په‌فتارو ته‌واوی و جوودیان جی نشینی بکه‌ن و له‌تروپک و لوتکه‌ی ئاسته‌کانیان په‌نگیان پی بده‌نه‌وه‌ له‌ واقیع و ژیا‌نیاندا، پاشان هه‌نگاویان بۆ هاویشتوه‌و په‌له‌به‌له‌ به‌ (تیکرار و به‌ ته‌دریج) و به‌نه‌فه‌سیکی فراوان و کات و ته‌مه‌نیکی درێژخایه‌ن دانه‌دانه‌ی په‌وشته‌جوانه‌کان و ئاکاره‌ به‌رزه‌کانیان له‌دل و ده‌روونیاندا جی نشین کردوه‌و، به‌ چه‌شنیک هه‌ریه‌کیک له‌وان بۆته‌ مه‌له‌که‌ تیا‌یانداو بۆته‌ به‌شیکی دانه‌به‌راو له‌جه‌سته‌و دل و گیان و که‌سایه‌تیان و وه‌ک خه‌سه‌لته‌گه‌لیکی تایبه‌تمه‌ند پیا‌یان ده‌ناسرینه‌وه‌.

٦- کرده‌وه‌ و په‌وشت له‌شته‌ ده‌ره‌کییه‌کان و نه‌مایشه‌ جه‌سته‌یه‌یه‌کانا هاوشیوه‌ن، به‌لام مه‌رج نییه‌ له‌هه‌لۆیسته‌ ناوه‌کییه‌کان و باوه‌ره‌ ده‌روونییه‌کانا هاوچه‌شن بن، هه‌رچی کرداره‌ ده‌شی له‌ جوانترین شیوه‌ی ده‌ره‌کییا ئه‌نجام به‌دریت و خاوه‌نه‌که‌شی له‌دل و ده‌روونییه‌وه‌ هه‌یج پیی خوش نه‌بیت و له‌راستییا جاری واهیه‌ هه‌ر باوه‌ریشی پیی

نەبىت، كەچى لەبەر ھۆكارىك لەھۆكارەكانى بەرژەو ەند ئامىزى ماددى
يان مەعنىەوى ناتەندروستى خۆى ئەنجامى بدات و تا ئاستىك
ستايشى خەلك و كۆمەلگاش بۆخۆى دەستەبەر بكات، ەلى پەشت
سەرچاوەو كانياو ەكەى لەدل و دەروونى خاوەنەكەيەو ەلەدەقولىت و
تاسەرنىسقان باو ەرى پىي ەيەو زۆرىش خۆشى دەوېت و بەئەو پەرى
پەروشى و خۆشحالىيەو ەلەكردەو ەيدا ئەنجامى دەدات و بوونەتە
بەشيك لەپىكەتاتى و جوودى راستەقىنەى و ناكرىت و ناتوانىت
ئەنجاميان نەدات، لەراستىيا ئەگەر بەرژەو ەندىيە ماددى و
مەعنىەوييەكانىشى بكەوېتە مەترسىيەو ەئەو ەر ئەنجاميان دەدات و
بەرخاترى ەيچ (ترس يان بەخشىنىكى ماددى يان مەعنىەوى) كۆليان
لى نادات.

۷- ئەگەر فەرمانى شوينكەوتن لەئايەتى (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) (ال عمران ۳۱)
برىتى بىت لەشوينكەوتن و چاولىكردى تەواوى بەشەكانى ئايىن كە
برىتى يە لە (ئيمان و عىبادات و ئەعمال و ئەخلاقىات و ئەحكام و
بەشى تۆلەو سزاكان) ئەوا بەداخەو ەئىمەى دىنداران تەنھا لەبەشى
ئيمان و عىبادات خۆمان قەتيس كردو ەو بەشەكانى ئەعمال و
ئەخلاقىات و ئەحكام و پازىبوون بەتۆلەو سزاكانمان فەرامۆش
كردو ەو ەهولمان نەداو ەلەوانىش شوينكەوتەى پىشەوا
راستەقىنەكەمان بىن كە خۆشەويست و نوورى چاومان

(محمد المصطفى) يە، زۆر گرنگە لەمەولا ھەول بەدەين شوینکەوتەى ئاكارە بەرزەکانیشى بىن و وردە وردە چاولیکەرى بکەين لەپەوشتە بەرزەکانى چەشنى (پراستگۆيى و ئەمىنى و دڵنەرمىى و لىبوردەيى و ئازايى و سەر بەرزى و فیداکارى و ھىممەت بەرزى و بەخشندەيى و ھاریکارى و خۆنەويستى و ھەفادارى و دەستپاکى و دڵسافى و ھەكىمى و مېھرەبانى و دڵسۆزى و دەيان و سەدان و ھەزاران پەوشتى بەرزو جوانى تر کە تاسەرئىسقان گرنگن بۆ ژيانى مەرۆڤ و بەھۆيەو سەر بەرزى دونياو پزگاربووى دواپۆژ دەبين و پەزنامەندى خوداو، خۆشەويستى و ھاودەمى پىغەمبەرىش (سەلامى خوداى لەسەرىيت) بەدەست دىنين، بەپراستى پەوشت ھىچى کەمتر نىيە لە عىبادات و بەلکو ھاوشانىيەتى و لەئەنجامدانا ئاسانتريشە لەئەو، بەسەسە کەخۆشەويستمان بفرموى: (مەرۆڤ بە پەوشتى بەرزو جوانىيەو دەگاتە پلەوپايەى کەسانىک کە بەپۆژ ھەر بەپۆژوون و بەشەوانىش ھەر بىدارن و شەونويژ دەکەن)، يان کەدەفرموى: لە ئىوہ خۆشەويستىن و نزيکترىن ھاودەم و ھاومەجلىسم لەپۆژى دوايىدا ئەو تانە کە پەوشت جوانترىن و ئاكار بەرزترىنتانە.

٨- ئەو پەرتووکەى بەردەستت کە برىتى يە لە (کانياوى پەحمەت) و چەند دلوپىکە لە فەرمايشتە شىرىنەکانى خۆشەويستمان: ھەولیکە بۆناساندنى پەيام و بنەما سەرھکىيەکانى ئايىن لەبەشى ئەخلاقىياتا، واتە ئەو پەوشتە بەرزو بەريزانەى کە پەيوەندىيە کۆمەلایەتییەکان

پېك دهخەن وئەرك و مافەكانى باوەرداران لەناو خۆياندا دیارى دەكەن.

۹- جیاوازی ئەم پەرتووکیە لەگەڵ پەرتووکیە بەنرخەکانى ترا کە برايانم ماندووبوونيان لەپیناودا هەست پیکردوووە و تە شیرینەکانى خوشەوئیستیان وەرگێراوە تە سەر زمانى شیرینى کوردی و کۆمەلگای کوردەوارى موسلمانى خۆمانیان پى دلام کردوووە ئەوێهە کە هى ئەوان فەرموودەکان هەمەچەشنى بوارەکانى ئایینن، واتە هەم بەشى ئیمان - هەم بەشى عیبادات - هەم ئەعمال - هەم ئەخلاقیات - هەم ئەحکام - هەم بەشى تۆلەو سزاکانیان تێدايەو بى لەبەرچاوغرتنى بەرنامەيەکی دیاریکراو فەرموودە شیرینەکانیان لەتەک يەکترا پێز کردوووە، وەلى ئەم پەرتووکیە تا لەتوانادا بووبى هەولێ بۆ دراوہ ئەو فەرمایشتە بەنرخانە لەخۆ بگریت کە پەيام و بنەماى پتەويان تێدايەو بەکەمترین ئاماژە زۆرتەرين ماناو مەبەستیان گەياندوووە، واتە زۆرینەيان مەتنن و خوینەرەن (باوەرداران) خۆيان دەبنە شارەحیان و بەهەلسوکیەوت پیکردن و مامەلەى پۆژانەو ژيانى دونيايى و دینیيان ماناکانیان باشتەر پۆشن دەبنەوہ بۆيان..

۱۰- جاروباریک لیروە لەوى چەند فەرموودەيەکی شیرین دەربارەى گەورەيى و شکۆمەندى خوشەوئیست و دلسۆزى بۆ ئوممەتەتەکەى: خۆى خزانەوتە نیو پێزى فەرمایشتە مەبدەئى و ئەخلاقییەکان و گولشەنى فەرموودەکانى رازاوەتر کردوووە.

۱۱- لە ۋەرگیڤرانی فەرمووده شیرینهکانا پشتەم بە مانای حەرفی و پووکهشیی نەبەستووە نەمەیشتووە ئاسان کۆت و بەندەکانی زمان دیلم بکەن، هەولم داوێ مانای حەقیقی و داواکراو (مطلوب) ی فەرمايشتهکان وەرگیڤرم و بۆ ئەم مەبەستەش زۆرجار وشەو پرستەیی زیاد کراو کەوتۆتە ناو وەرگیڤرانهکە، بەلام نەک هەر لە ماناکە لاینە داوێ زیانی بە پەيام و بنەماکە نەگەیاندوو بەلکو بۆتە مایەیی پۆشنکردنەوێ ناوەرپۆکەکەشی ...

۱۲- هەرچی تەواوی و جوانییەک کەتیی داییت لەخواوەیەو هەرچی ناتەواوی و ناشیرینییهکیش کەهەیییت لە منەوێەو، ئومیدەوارم خودای گەورە بیکاتە تویشوویەکی بەسوودو پزگاركەر لەپۆژیکا:

(يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ، إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ)

{ ۸۸+۸۹ الشعراء ... }

خوایه‌گیان بەر لەهەرشەت بە لوتف و پەحمەتی هەمیشە پڕاوی خۆتەو، دواتر بەهۆی کردەوێ جوانەکان و پەروشتە پەسندەکانەوێ جوانی ببەخشە بەسیمامان و، بەهۆی یادی بەردەوامی خۆت و موناجاتی گەرم وگەش و دووبەدوویی شیرینتەوێ ئارامی ببەخشە بە دلەکانمان و، بەهۆی دلی پڕ لەکۆل و عەشق و مەحەببەت و ئەوینی پراستەقینەیی خۆت و حەزەرت گیانی‌شەوێ بمانکە ئەنیسی خۆت و، براو هاوێدەم و هاوڕێی گیانی بەگیانی (خۆشەویست) مان لە دنیاو دواپۆژدا...

وصلى الله على سيدنا وحبينا وقرة أعيننا وطبيب قلوبنا وشفيع
ذنوبنا محمد وعلى آله الطيبين الطاهرين، وعلى إخوانه الكرام من
الملائكة والمرسلين، وعلى جميع أصحابه المحبوبين من الأنصار
والمهاجرين، وعلى جميع أتباعه المخلصين من الصديقين
والشهداء والصالحين، وعلى جميع أوليائه في كل زمان وفي كل
مكان الى يوم الدين.

كاك شيخ

هه ولير

۱. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلُ فِي الْمِيزَانِ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ » (أبي داود)

واتە: خۆشه‌وێست سەلامی خودای لەسەر بێت دەفەرموی:

هیچ شتێک ئەوەندە پەوشت جوانی گران و سەنگین نیە لەسەر تەرازوو، لە پۆژی دواوی دا.

۲. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« الْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ الْخَطَايَا وَالذُّنُوبَ » (ابن ماجه)

واتە: خۆشه‌وێست سەلامی خودای لەسەر بێت دەفەرموی:

باوەرداری تەواو ئەوەکە سەیه کە هەموو خەڵکی لە مال و گیانیان لێی ئەمین و پارێزراو بن، کۆچکەر (موهاجیر) یش ئەوەکە سەیه کە هەڵو گوناھان جێ دەهێلێ و کۆچیان لێ دەکات.

۳. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ » (متفق عليه)

واتە: خۆشه‌وێست سەلامی خودای لەسەر بێت دەفەرموی:

هیچ یەکیک لە ئێو بە باوەری تەواو نابێت هەتا چی بۆخۆی پێ خۆشه بەهەمان شیوە بۆ برای ئیمانداریشی پێ خۆش نەبێت.

٤. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« الْمُسْلِمُ: مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ: مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ » (البخاري)

واټه: خوښه ويست سلهامی خودای له سهر بیټ د فهرموی: موسلمان نه وکړه سیه که سهرجه می موسلمانان هم له زمان و هم له دهستی بی زیان و سلهامهت بن، کوچکه (موهاجیر) یش نه وکړه سیه که پښت دهکاته نه و شتانه ی خودا قه دهغه ی کردوون و، کوچیان لی دهکات.

٥. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ » (البخاري)

واټه: خوښه ويستمان سلهامی خودای له سهر بیټ د فهرموی:

هرکهس باوهړی به خواو پوژي دوايي هیه با نازاری دراوسی نهدات، هرکهس باوهړی به خواو پوژي دوايي هیه با پړز له میوانی بگریټ، هرکهس باوهړی به خواو پوژي دوايي هیه با یان قسه ی چاک و خیر بکات یان بیدهنگ بی.

٦. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« إِنَّ الْعَبْدَ لَيَبْلُغُ بِالْحِلْمِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ ». (المعجم الاوسط)

واتە: خوشەویست سەلامی خودای لەسەر بێت فەرمووی:
(بێ گومان مرووف بەهۆی خوگرێ و ئارامی و میهرەبانییەو دەگاتە
پلەوپایەیی ئەو کەسە کە هەمیشە پۆژووەوان و بەهەمیشەش شو
بێدارە).

نمونه //

جوولەکە یەك سەرسام ببوو بە پەروشتە جوانەکانی خوشەویستمان،
هەموو ئاکارەکانی تاقی کردبوو تەنها (حیلم - خوگرێ و ئارامی و
میهرەبانی) مابوو، بێاریدا ئەویشی لەگەڵ تاقی بکاتەو، نوینەریکی
هەژارنشینێ دێهاتەکان هاتبوو لای خوشەویست و سکالای حال و
برسییتی و پێویستیەکانی ژيانی خۆیانانی بۆدەکرد، خوشەویستیش
دلی بۆیان پێبوو وەلی شتیکی شایستەیی شک نەدەدی بۆیان خەلات و
پەوانە بکات، ئەم پیاوێ جولەکە ئەم رووداوەی بەهەل زانی و گوێ
ئەیی محمد من ئەو بێر پارەیت بەقەرزی دەدەمی تا خورما پێدەگات یان
تا غەنیمەتیکتان دەست دەکەوێت، خوشەویستیش قبوولی کردو
بەبەرچاوی ئەو و هەموو پارەکەیی بەخشی بە نوینەرەکەو وتی بچۆ
بەدادگەریی بەسەریاندا دابەشی بکە، کەچی دواتر کابرای جولەکە
لەپەیمانەکەیی خوێ پاشگەز بوو و زۆر زووتر لەوێ وادەیی

بېرىاردراوى بىت: لەكاتىكا خوشەويست و ياران خەرىكى ناستنى
 مردوويك بوون لەگۆرستانا هات و يەخەى خوشەويستى گرت و بى
 سەلام و ھەوال پرسیى وتى: ئەى (موحەممەد) ئەو قەرزەى لەلاتە
 بىمدەرەو، خوشەويست فەرمووى: بەلام خو ھىشتا ماوہى
 ديارىکراوى نەھاتوہ!، جوولەکەکە بەھەلى زانى و وتى:
 ئیوہى (بەنى ھاشم) ھەمیشە وا قەرز کوین و ھەق و پارەى خەلکى
 نادەنەو، ئىمامى عومەر لە کابراى جوولەکە توورە بوو و
 ويستى لىى بدات، بەلام خوشەويست فەرمووى نا ئەى عومەر، چاکتر
 وایە بەمن بللى قەرزەکەى بدەرەوہو بەويش بللى بەشیوازىکى
 جوان و لەکاتى خویدا داواى بکەوہ، بچو لەگەلى ئەى عومەر
 قەرزەکەى بدەرەوہو ئەوہندە سەبەتە خورمايەشى زیادە بەخەلات
 بدەرى ھەقى ئەوہى چاکەى لەگەل کردووين و
 پارەى بەقەرز داوينەتى، کابراى جوولەکە کە ئەم
 رەوشتە جوان و ئاکارە بەرزو بەرپزەى بينى دەست بەجى
 موسلمان بوو و پرايشى گەياند کە ئەم کارەى تەنھا بو تاقى کردنەوہ
 ئەنجام داوہ..

۷. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« أَنَا زَعِيمٌ بَيْتٍ فِي رِبْضِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَإِنْ كَانَ مُحِقًّا وَبَيْتٍ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْكَذِبَ وَإِنْ كَانَ مَارِحًا وَبَيْتٍ فِي أَعْلَى الْجَنَّةِ لِمَنْ حَسَّنَ خُلُقَهُ » (أبي داود)

واته: خوشه‌ویستمان سه‌لامی خودای له‌سهر بیٚت فه‌رموی: ئه‌من که‌فیلی دابین بوون و ده‌ستکه‌وتنی مالیکم له‌ لیوار و سه‌ره‌تا‌کانی به‌هه‌شتا بو‌ئو که‌سه‌ی که‌ واز له‌مشتومپی بی‌ ئاکامی دل‌ ماندوو‌که‌ر ده‌هینی‌ ئه‌گه‌رچی خو‌ی له‌سهر هه‌قی‌ش بیٚت، هه‌روه‌ها که‌فیلی ده‌ستکه‌وتنی مالیکم له‌ ناوه‌پاستی به‌هه‌شتا بو‌که‌سیک که‌ واز له‌درو‌کردن ده‌هینی‌ ئه‌گه‌ر بو‌ گالت‌ه‌و پی‌که‌نینیشی بیٚت، وه‌هه‌روه‌ها که‌فیلی دابین بوون و ده‌ستکه‌وتنی مالیکم له‌ به‌رزترین پله‌و شوینی به‌هه‌شتا بو‌ئو که‌سه‌ی که‌ په‌وشتی خو‌ی جوان کردوه‌.

۸. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ » (سنن الترمذی)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سهر بیٚت ده‌فه‌رموی: ئه‌وه‌ی نه‌یتوانی بیٚت سوپاس‌گوزاری خه‌لکی بکات له‌سهر ئه‌و چاکانه‌ی که‌ له‌گه‌لیان کردوه‌ ئه‌وا ناتوانی‌ سوپاس‌گوزاری خوداش بکات بو‌ئو نه‌و نیعمه‌ت و به‌خششانه‌ی که‌پی‌ی به‌خشیوه‌.

۹. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ ». (مسلم)

واته: خوښه ويست و نووړی چاومان سهلامی خودای له سهر بیټ ده فهرموئ: هر که سی خه و گرفتارییه که له سهر باوه رداریک لایبات له دونیادا نهوا خودا خه و گرفتارییه که له خه و گرفتارییه کانی پوژئی دواپی له سهر نهو لادهبات، وه هریه کیک بارسووی بکات بو که سی که باری قورسی ژيانی که وتوت ته سهرشان (به تایبته قهرزو، مؤله تپی دانی زیاترو لیخو شجونوی) نهوا خوداش هه موو بارسووی و ئاسانکارییه کی بو دهکات له دونیاو دواپوژدا، وه خودا بهردهوام له هاوکاری و یاریدهیی بهنده کهی دایه هه تا نهو له هاوکاری و یاریدهیی برا (ئیمانداره کهی) دابیټ، وه که سی که ریگایه که بگریته بهرو به هویه وه زانست و زانیاری دهستکه وی نهوا خودای که ورهش به هوئی نهو

زانست و زانيارپيه وه پښتگای چوونه بههشتی بۇ ئاسان دهکات، وه هر کومه له کهسیکیش کوښنه وه له مالیک له مال هکانی خودا و کیتابی خوا بخویننه وه تاوتویي بکن له نیوانی خویاندا ئیلا سوکنایي و ئارامی ئیلاهیان به سهردا دهباري و په حمتی خوا دایانده پوښی و مه لایکه تانیښ دهوریان ددهن، وه خودا باسیان دهکات له کوږی نهو مه لایکه تانه ی که له لای خوین، هرکه سیکیښ کردهوی خو ی دوی خستبی نهوا په چه له ک وښه مال هک ی خیراو (له پیش) ی ناکات.

۱۰. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«فَمَا تَعْدُونَ الصُّرْعَةَ فِيكُمْ؟ قَالُوا: الَّذِي لَا تَصْرَعُهُ الرِّجَالُ، قَالَ: لَيْسَ بِذَاكَ، وَلَكِنَّهُ: الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ». (السنن الكبرى للبيهقي)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهرييت به هاوه لانی فهرموو: ئیوه کی به زوران بازو پاله وانی به هیزو توانا ددهنن له ناو خوتانا؟ وتیان: نهو کهسه ی که کهس له نه رزی نادات، فهرمووی: نه خیر نهو کهسه نیه که ئیوه دهیلن، به لکو پاله وان و زوران بازی به هیزو توانا نهو کهسه یه: که له کاتی تووړه ییدا خو ی دهگریت و به سهر دهروونی خویدا زال دهییت و ناهیل ی هلو یستی ناشایسته ی لی بکه ویته وه.

۱۱. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« أَدُّ الْأَمَالَهَ إِلَى مَنْ ائْتَمَنَكَ وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ » (سنن أبي داود)

واتە: خوشەوێست سەلامی خودای لەسەر بێت دەفەر موی:

سپاردە (ئەمانەت) بگێڕەوێ بۆ خواوەنەکە، هەرگیزیش خیانەت مەکە، هەتا لەگەڵ ئەو کەسەش کە خیانەتی لەگەڵ کردووی و خیانەتت لەگەڵ دەکات.

تێبینی // ئەمانەت بریتی یە لە هەرشتیك (ماددی بێت یان مەعنەوی) کە بکەوێتە لات و لەسەرت بێت بپارێزی و پۆژگاریک وەک خۆی بیدەیتەوێ دەست خواوەنەکە، ئایین ئەمانەتە لەلامان، خۆمان ئەمانەتی خواین لەلای خۆمان، تەمەن ئەمانەتە لەلامان، ژیان ئەمانەتە لەلامان، وتەو نەینییەکانی هەرکەسیک ئەمانەتن لەلامان، کەل و پەلە جێهێشتراوەکانی خەڵکانیش ئەمانەتن لەلامان....

ئەم فەرموودەیە حالییمان دەکات کە ئەمانەتەکان وەک خۆیان بگێڕینەوێ بۆ خواوەنەکانیان و، هەرگیزیش هەلەو تاوانی خەڵکی پێگەمان بۆ خوش نەکەن و مۆلەتمان پێ نەدەن خراپەیان لەگەڵ بکەینەوێ، ئەوان وەختی هەلەو خۆیان دەکەن پەيوەندی بەخۆیان هەیهو سزای تاوانەکانیان وەردەگرنەوێ لەدواپۆژدا، نابێت بەهۆی ئەوانەوێ ئێمەش خۆمان تووشی هەمان سزای چاوەڕوانکراو بکەین، واتە هەرگیز پێگەمان نیە بەخراپە پووبەپرووی خراپە ببینەوێ.

۱۲. قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، ادْعُ اللَّهَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ . قَالَ :

« إِنِّي لَمْ أُبْعَثْ لَعَنًا ، وَلَكِنْ بُعِثْتُ رَحْمَةً » (أدب المفرد)

واته: وترا ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا (سه‌لامی خودای له‌سه‌رییّت) دوعای
تیاچوون بکه له‌هاوبه‌ش په‌یداکه‌ران، (له‌ وه‌لامیانا) فه‌رمووی: من
نه‌نی‌ردراوم به‌ نه‌فرینکار (له‌خه‌لکی)، به‌لکو به‌ ره‌حمه‌ت نی‌ردراوم (بو
ته‌واوی مه‌خلووقات).

تیبینی //

نه‌فرین (له‌عنه‌ت) بریتی یه‌ له‌ بی‌به‌ش بوون له‌ ره‌حمه‌تی خودا.. نه‌فرینکار
بریتی یه‌ له‌وکه‌سه‌ی که‌حه‌زده‌کاو دوعا ده‌کات خه‌لکانیک له‌ سو‌زو به‌زه‌یی
و میهره‌بان‌یی خوا بی‌به‌ش بن و چاره‌نووسیان به‌ دوورخسته‌نه‌ویان
له‌به‌ه‌شت و هو‌گر کردنیان به‌سزاو ئاگری دو‌زه‌خ کو‌تایی پی‌ بی‌ت، ئه‌م
ره‌وشته‌ش حاشا له‌پیغه‌مبهری خو‌شه‌ویستمان به‌دووره‌و نابی
باوه‌ردارانیش تی‌یاندای بی‌ت..

۱۳. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ » . (سنن الکبری، مسند شهاب)

واته: خو‌شه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بی‌ت فه‌رمووی:

بی‌ گومان و زور به‌دل‌نیا‌یی‌ه‌وه‌ من بو‌ ئه‌وه‌ نی‌ردراوم تا ره‌وشته‌ به‌رز و
به‌ریز و جوانه‌کان ته‌واو بکه‌م .

١٤. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« بُعِثْتُ رَحْمَةً وَهَدًى لِلْعَالَمِينَ » . (المعجم الكبير)

واتە: خوشەویست سەلامی خودای لەسەربیت فەرمووی:

من نیردراوم بەرەحمەت و هیدایەت و پینماییکار بۆسەرجهمی
بوونەوهران..

تیبینی //

ئەم فەرموودە لەدەلا شیرینە دوو پەوشت و ئەرکی پیغەمبەرمان -

سەلامی خودای لەسەر بیت - پی دەناسینی:

یەكەمیان: (پەحمەت) كە بۆ هەموو مەخلووقاتە بەگشتی لەگروھی
(مروؤ و فریشتە و جنوکه و ئازەل و تەنانەت دارو درەختیش) چونكە
چۆن ئەرك و مافەكانی بۆ مروؤفەكان دەست نیشان دەكرد بەهەمان
شیوەش مافەكانی ئازەلانیشی دیاری دەكرد لەسەر خاوەنەكانیان،
هەم لە تێركردنیان لەخۆراك و ئاو، هەم لە لێنەدانیان و باری گران
نەخستەنە سەرپشتیان، ئەو جگە لەوێ كە فەرمانی بەجەنگاوەرانیش
دەكرد دارو درەختی دوژمنانیشیان نەپرێنەو.

دووەمیان: (پینیشاندەر): كە خوشەویست - سەلامی خودای لەسەر
بیت - یەكپارچە هیدایەت و پینوماپیە بۆگروھی (ئادەمیزاد و جنوکه)
بۆخستەنەسەر پێگای هیدایەتی ئیلاهی و بەختەوهربوونیان لەدوایاو
دواپۆژدا.

١٥. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنْ مِنْ أَبْرٍ أَلْبَرُ صَلَاةَ الرَّجُلِ أَهْلَ وَدَّ أَبِيهِ بَعْدَ أَنْ يُؤَلِّيَ » (مسلم)

واتە: خوشەوێست سەلامی خودای لەسەر بێت دەفەرموی:

بێگومان یەکیەک لەچاکترینی چاکان ئەوەیە کە مڕۆفە ھاموشۆی

خوشەوێستانی باوکی بکات و بەسەریانکاتەو (لەدوای مردنی باوکی)

نەموونە //

جاریکیان (عەبدولای کۆری ئیمامی عومەر) لەگەڵ چەند ھاوھەڵبێکی
بەڕێگادا دەپوێشت، چاوی بەپیاویکی پیری دەشتەکی کەوت و لێی
پرسی تۆ فولانی کۆری فولان نیت؟ پیاوھ پیرەکە گوتی بەلێ ھەوم،
عەبدولای گوی درێژەکە ی خۆی پی بەخشی و گوتی فەرموو بۆخۆت
سواری پشتی بە، میژەرەکە ی سەری خۆیشی داکەندو وتی فەرموو
ئەوھش سەری خۆت پی ببەستە، ئەوانە ی لەگەڵی بوون وتیان ئەم
پیرە پیاوھ کی بوو ئاوا پێشوازیی لێکردو ئەو ھەموو دیارییەشت پی
بەخشی لەکاتیکی تۆ تەنھا ئەم ئازەلەت ھەبوو ھاموشۆت پی دەکردو،
ئەو میژەرەش سەری خۆت پی دەبەستا؟!، وتی ئاخر من لەپێغەمبەری
خوام بیستووھ دەیفەرموو: بەپراستی لەچاکترینی چاکان: بەسەر
کردنەوھو ھاموشۆکردنی خوشەوێستانی باوکتە لەدوای مردنی، ئەو
برادەری {عومەری باوکم} بوو بۆیە وام لەگەڵیدا کرد.

۱۶. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَغْنِيهِ » (مسلم)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیټ ده‌فه‌رموی:

له‌چاک پابه‌ندبوون و موسلمانیتی هرکه‌سیکه که واز له‌وشتقانه دینی په‌یوه‌ندیان به‌وه‌وه نییه و شایان و مایه‌ی گرنگی پیدانی نه‌و نین.

۱۷. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« الْمُؤْمِنُونَ: هَيِّنُونَ لَيِّنُونَ مِثْلَ الْجَمَلِ الْأَنْفِ، إِنْ قَدَّتْهُ انْقَادًا، وَإِنْ أَنْخَتَهُ

عَلَى صَخْرَةٍ اسْتَنَاحَ » (شعب الایمان)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیټ ده‌فه‌رموی:

باوه‌رداران نه‌وانه‌ن که هیمن و له‌سه‌ره‌خوو نه‌رم و نیانن، له‌جوانی هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌لکردنیا و ه‌کو و شتری گوپرایه‌ل و به‌رفه‌رمانن، نه‌گه‌ر بته‌وی بیروینی ده‌روات و به‌قسه‌ت ده‌کات، وه‌نه‌گه‌ر پالیکه‌وینی له‌سه‌ر به‌ردیکی ره‌قیشا بیټ پالده‌که‌وی و به‌قسه‌ت ده‌کات.

تییینی // ئەم فەرمووده‌یه شه‌رحی ئەم به‌شه‌ ئایه‌ته‌ی خودا ده‌کات له‌هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌ی ئیمانداران له‌گه‌ل یه‌کترا که ده‌فه‌رموی: { أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ } واته ئیمانداران ناسک و دلنه‌رم و ده‌سته‌سترا و گوپرایه‌ل و به‌رفه‌رمان و زه‌لیلن له‌گه‌ل یه‌ک و له‌ناو خویندا، به‌واتا ئیماندار چونی چاوه‌روان ئی بکه‌ی ئاوه‌ایه و نسبه‌ت به‌برای ئیمانداری ره‌تکردنه‌وه‌ی له‌هیچ شتیکی ته‌ندروستا نه‌ه.

۱۸ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 «أَرْبَعٌ إِذَا كُنَّ فِيكَ فَلَا عَلَيْكَ مَا فَاتَكَ مِنَ الدُّنْيَا: حِفْظُ أَمَانَةٍ،
 وَصَدَقُ حَدِيثٍ، وَحُسْنُ خَلِيقَةٍ، وَعِفَّةٌ فِي طُعْمَةٍ» (مسند احمد)
 واته: خوشهويست سهلامی خوای لهسهرییت دهفهرموی:
 چوارشت ئهگهر تیئتدا ههبوو ئیدی گوی بههیچ شتیك مهده
 كه لهدونیا دا لهدهستت بچی، یان بی بهشی لیی:
 ۱- پاراستنی ئهمانهت.
 ۲- راستگویی له قسهدا.
 ۳- باشی و جوانی لهپرهوشت و له پووآلهت دا.
 ۴- پاکی و حهلالی له قووت و خوراکدا.

۱۹ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 «اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَأَتْبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ
 بِخُلُقٍ حَسَنٍ» (سنن الترمذي)
 واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهر بییت دهفهرموی:
 له خوا بترسهو پاریزکاری بکه له ههرکوی و لههر بارودوخیکا
 بوویت، له دواي ههرخراپهیهك چاکهیهك بکه خراپهكه دهسپریتهوه،
 لهگهل خه لکیش بهپرهوشتی جوان مامهلهو ههلس وکهوت بکه.

۲۰. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا أَنْ يُتَّقَنَهُ » (صحيح جامع الصغير)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهریبت د فهرموی:

بی گومان و زور به دلنیا ییوه خودای گوره پیی خوښه نه گهر یه کیك له نیوه کاریکی کرد به نه و په پری ورده کاری و سهلیقه و دلسوزی و دل له سهر دامه زړانه و بیکات.

۲۱. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ الصَّابِرُ فِيهِمْ عَلَى دِينِهِ كَالْقَابِضِ عَلَى الْجَمْرِ ».

(سنن الترمذي)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهریبت د فهرموی:

کات و سهرده میك به سهر خه لکان دادیت: خوږاگرو ئارامگر له سهر ئایینه کی تیا یاندا وهکو که سیکه که پشکوو پوټووی ئاگری به دهسته کانی گرتیبت.

۲۲. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« أَفْضَلُ الْإِيمَانِ الصَّبْرُ وَالسَّمَاحَةُ » . (شعب الإيمان)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهریبت د فهرموی:

باشترین باوهر و باوهر داریی کردن بریتیه له: ئارامگرتن و سینه فراوانی و لیبورده یی به دل و دهر وون.

۲۳. « سُلِّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَفْضَلِ الْإِيمَانِ؟

قَالَ: أَفْضَلُ الْإِيمَانِ أَنْ تُحِبَّ لِلَّهِ، وَتُبْغِضَ لِلَّهِ، وَتُعْمَلَ لِسَائِكَ فِي ذِكْرِ اللَّهِ، قَالَ: وَمَاذَا يَارَسُولَ اللَّهِ؟

قَالَ: وَأَنْ تُحِبَّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ، وَتَكْرَهُ لَهُمْ مَا تَكْرَهُ لِنَفْسِكَ، وَأَنْ تَقُولَ خَيْرًا أَوْ تَصْمُتَ » (معجم الكبير للطبراني)

واتە: پرسیارکرا لە پیغه مبه‌ری خوا سه‌لامی خودای له‌سه‌رییت: له‌باشترین باوه‌رداری کردن، فه‌رمووی باشت‌ترین باوه‌رو باوه‌رداری کردن ئەوه‌یه که خوشه‌ویستیت له‌به‌رخوداو توو‌ره‌بوونیشت هه‌ر له‌به‌رخوا بی، زمان‌یشته هه‌میشه بو‌یادی خوا له‌کارا بیته (وه‌ک زی‌کری خواو ئامۆژگاری کردنی خه‌لک و بانگه‌وازی‌کردن بو‌ ئیمان و ئیسلامه‌تی و...هت‌ده‌)، خاوه‌ن پرسیار وتی چیت‌ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا؟

خوشه‌ویست سه‌لامی خوا‌ی له‌سه‌ر بیته فه‌رمووی:

چیت بو‌خۆت پی‌خۆشه بو‌خه‌لکان‌یشته پی‌خۆشب‌ی و هه‌رچیت بو‌خۆت پی‌ناخۆشه بو‌ئه‌وان‌یشته پی‌ناخۆشب‌یت، هه‌میشه‌ش یان به‌خیرو چاکه‌ بدو‌یی یان بی‌ده‌نگ بیت.

۲۴. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« أَلَا كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا وَوَلَدِهِ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ، وَالْعَبْدُ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ، أَلَا فَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ » (مسلم)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهربیټ ده فهرموی:

نیوه هه مووتان شوان و چاودیږن به سهرخه لکانه وه و هه ریه کیکیښ له نیوه لیپرسراوه له وانه ی وا له ژیر ده ست و فهران و چاودیږی نه ودان، سهرؤک و فهرانده که سهرپهرشتی خه لکان ده کات شوان و چاودیږه و بهرپرسیشه له وکومه ل و گه ل و نه ته وه و خه لکانه ی وا له ژیر فهران و چاودیږی نه ودان، پیاو شوان و چاودیږه به سهر خانه واده که ی و لیپرسراویشته له سهریان، ئافره ت شوان و چاودیږه به سهر مال و مندالی پیاو ده که ی خوی و لیپرسراویشته له سهریان، خزمه تگوزار شوان و چاودیږه به سهر سهرودت و سامانی خاوه نه که ی و بهرپرسیشه له سهریا، بزافن که هه مووتان شوان و چاودیږن و هه مووشتان بهرپرسن له وانه ی وا خراوه ته ژیرده ست و فهران و چاودیږیتانه وه.

۲۵. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَادِكُمْ وَلَا إِلَى صُورِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ ». وَأَشَارَ بِأَصَابِعِهِ إِلَى صَدْرِهِ « (مسلم)

واټه: خوښه ويست سهلامی خودای له سهرييت د هغه رموی:

بهراسټی خدا ته ماشای جهسته و شیوه و پووخسارتان ناکات، به لکو ته ماشای دله کانتان دهکات (خوښه ويست به په نجه پیروزه کانی نامارهی بوسینه ی موباره کی کرد).

مه به ست //

له وهیه که خدا ته ماشای بچووی و که وره یی، یان ره شیتی و سپیتی جهسته و پووخساره کان ناکات، وهک چوڼ ته ماشای زمانی جیاوازو گهل و نه ته وهی جیاوازیش ناکات، به لکو ته ماشای دلی گهرم و گهش و په یوه ست به خدا دهکات که شوینگی ئیمان و ته قوایه و ته نها ئه ویشه مایه و هوکاری پیزدار بوونی مروځ له لای خدا:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

(الحجرات ۱۳).

۲۶. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَا مِنْ قَوْمٍ يُعْمَلُ فِيهِمْ بِالْمَعَاصِي يَقْدِرُونَ عَلَى أَنْ يُغَيَّرُوا فَلَا يُغَيَّرُوا إِلَّا أَوْشَكَ أَنْ يُعْمَهُمُ اللَّهُ مِنْهُ بَعْقَابٌ ».

(سنن الكبرى للبيهقي)

ۋاتە: خۆشەويست سەلامى خوداى لەسەربىت دەفەرموى:

هېچ گەل و نەتەوہیەك نىيە گوناھ و تاوان و خراپەكارى لەناویاندا ئەنجام بەدريت و لەتواناشياندا بىت بىگۆر و نەيگۆر ئەوا نزىكە كەتۆلەو سزای خوا بەگشتى بۆيان دابارى و ھەموويان بگريتەوہ.

نمونە //

دابارىنى سزای گشتى و تياچوونى گەل و نەتەوہیەك بەتيكرايى وەك ياسايەكى ئىلاھى لەگەل و نەتەوہو سەردەمانى پيشوو و جودى ھەبووہ و ھەركاتىك ھۆزو گەليك وەلامى پيغەمبەرەكەى خويان نەدابيتەوہ و ھەموو سنوورەكانى خويان بەزانديت و ستەميان لەخويان بەتايبەتى و لەخەلكى بەگشتى لەسەرى پزاييت و ئيمان و ئەخلاق و فيترەت و ويزدان و ئينسانەتيان ژيړپى خستبى ئەوا دواى چەندىن جار ئاگادارکردنەوہ بەھانە بېرىن خودا بەيەكيك لەسزا بەتىنەكانى خوى لەناوى بردوون و تۆلەى لى سەندوونەتەوہ، بۆ يەكيك لەو ھۆزو گەلانەى كەبپريارى سزای گشتى و تياچوونى تيكراييان بۆ دەرچوو بوو فريشتەكانى خوا بينيان كەسيك يان

كۆمەلەكەسىڭ لەوان خەرىكى خواپەرسىتى و ئەنجامدانى
پەرسىتەكانن، گەرەنەو لای خودا و تیان خواپەگيان فەرمانت لەسەر
سەرەو جىبەجىكراو وەلى خەلكانىڭ لەناو ئەواندا خەرىكى
بەندايەتى و پەرسىتنى تۆن، چى لەوان بكەين؟

لە وەلاميانا خودا فەرمووى سزاكە گشتى يەو بۆئەوانىش دابەزىو،
چونكە ئەوانىش ئەو ھەموو گوناھ و تاوان و سىتەم و خراپەيان دەدىت
پۇژىڭ قەسەيەكيان نەكردو خەلكەكەيان ئامۇژگارى نەكردو نەيان
ترساندن بەسزاو ئاگرى دۆزەخ و تياچوونى گشتى لەلايەن خوداوە..

تەيىنى //

ئەم خوا پەرستانە ئەگەرچى بەبەر سزاي گشتى و تياچوونى تىكرايى
كەوتن، بەلام بۆ دواپۇژ سەلامەتن و خودا بەندايەتى و
خواپەرسىتىيەكانيان بەزايە نادات و لىيان خۆشدەيىت و دەيانباتە
بەھەشتىشەو ەن شاء الله، وەلى بۆ پەند لىوھرگرتن و ترساندن
زانايان و خواپەرسىتانی دواي خويانە كەھەلسن بەئەركى راستەقىنەي
سەرشانيان كەفەرمان كردنى دلسۆزانەيانە بەچاكەو پىڭىرى كردنى
حەكىمانەيانە لەخراپە لەھەموو كات وشوئىڭ.

۲۷. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ »

(الترمذي ، البغوي ، النووي في الأربعين)

واټه: خوښه ويست سهلامی خودای له سهر بیټ ده فهرموی:

هیچ یه کیک له ئیوه ئیمانی ته واو و پر نابیت هه تاوه کو چه زو ویست و
ئاوات و ئاره زوو و خوژگه و خولیاکانی شوینکه و ته و هاوشانی نه و
به رنامه و شهریه ته نه بیټ که من هی ناومه.

به و اټا: ده بیټ به جوړیک ئیش له سهر دل و دهر و ون و هه ست و نه ست
و هوښ و خه یالی بکات و گه شه و نه شونما یان پیبکات که به هه می شه و
له هه موو کات و بارودوخیکا چه زو ویست و خوژگه و خولیا و ئاوات و
ئاره زوو ده کانی به ته نها به یاساو ریساو فهران و فهرمایشته کانی
په یامی خواو ئایین و شهریه ته خوښ حال و گه شاوه و ئاسووده مند بن

۲۸. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنْ أَبْغَضَ الرَّجُلُ إِلَى اللَّهِ الْأَلَدُ الْخَصِمُ » (مسلم)

واټه: خوښه ويست سهلامی خودای له سهر بیټ ده فهرموی:

ناحه زترینی خه لکان به لای خوداوه نه وانه ن: که پق نه ستوورو
مشتومپرکاری قین له دل و سهر سه ختن له دوژمنایه تی کردنا.

۲۹. قیل یا رسول الله صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ:

« أي العباد أحب إلى الله؟ قال: أنفع الناس للناس ، قيل: فأی العمل أفضل؟ قال: إدخال السرور على قلب المؤمن، قيل: وما سرور المؤمن؟ قال: إشباع جوعته، وتنفيس كربته، وقضاء دينه، ومن مشى مع أخيه في حاجته كان كصيام شهر واعتكافه، ومن مشى مع مظلوم يعينه ثبت الله قدميه يوم تزل الأقدام، ومن كف غضبه ستر الله عورته، وإن الخلق السيء يفسد الأعمال كما يفسد الخل العسل »

(حلیة الاولیاء)

واته: به پیغهمبه ری خوا (سهلامی خوای له سه ریئت) وترا: کام له بهنده کان خوشه ویستترینیانه به لای خوداوه؟

فهرمووی: سوودمه ندترینی خه لکان بو خه لکان، پاشان لییان پرسى ئه ی کام کرده وه چاکترینی کرده وانه؟

فهرمووی: خوشی خستنه دلی مروقی ئیمانداره وه، وتیان دلخوشکردنی ئیماندار چیه و چونه؟

فهرمووی: تیرکردنی برسیه تیه که ی ، لابردنی خهم و گرفتارییه کانی و هه ناسه پیبه خشینه وه ی ، قهرز له جیاتى دانه وه ی، هه رکهس به دهم داوای براکه یه وه بروات و پیویستییه که ی جی به جی بکات وه کو به روژوو بوونی مانگیك و خه لوه تکیشان و دهرنه چوون و خو هیشتنه وه ی مانگیك وایه له مزگه وتدا ، وه هه رکهس له گه ل

ستەملێکراو و ماف خوراویک بپروات و پشتگیری بکات بۆ لابردنی
 ستەمهکهی و دەستخستنهوهی مافهکانی ئەوا خودا قاچهکانی
 دامەزراو دەکات لەو پۆژەیی که قاچهکان دەلەرزن و دەخلیسکێن
 (واتە لەکاتی که نەفس و شەیتان پووبهپووی دەبنهوهو دەیانەوی
 قاچهکانی بخلیسکێننە ناو گوناھ و تاوان خودا قاچهکانی دامەزراو
 دەکات و ناھێڵی بەسەریدا زالبین ، لەکاتی کیش پووبهپووی هیژو
 دەسلەلات و لەشکری ستەمکارو ناموسلمانان دەبیتهوه خودا
 قاچهکانی دامەزراو دەکات و پشت هەلناکات و لەحق خۆی بی بەری
 ناکات، هەروەها لەپۆژی دوايشداو لەحەشرو حیسابا قاچهکانی
 دامەزراو دەکات و ترس و خەمناکی لەدلی دەرەوینیتهوهو لیی خوش
 دەبیست و بەبەهەشتی شادومان دەکات)، وەهەرکەس توورەیی خۆی
 بخواتهوه خودا عەیب و عارەکانی دادەپۆشی، وە بەپراستی و
 بەدڵنیاییهوه پەوشتی خراپ و ناشیرین کردەوهکانی مرووف و
 عیبادهتەکانی دەشیوینی و بەسەرێهەدا دەیان پمینی و فاسیدیان
 دەکات وەك چۆن خەل (لەتیکەلکردنیا) هەنگوین دەشیوینی و تیکی
 دەدات.

۳۰. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« خَيْرُ النَّاسِ: ذُو الْقَلْبِ الْمَحْمُومِ وَاللِّسَانِ الصَّادِقِ، قِيلَ: مَا الْقَلْبُ الْمَحْمُومُ؟ قَالَ هُوَ التَّقِيُّ النَّقِيُّ الَّذِي لَا إِثْمَ فِيهِ وَلَا بَغْيَ وَلَا حَسَدَ، قِيلَ فَمَنْ عَلَى أَثَرِهِ؟ قَالَ الَّذِي يَشْنَأُ الدُّنْيَا وَيُحِبُّ الْآخِرَةَ، قِيلَ فَمَنْ عَلَى أَثَرِهِ؟ قَالَ مُؤْمِنٌ فِي خُلُقٍ حَسَنٍ » (الطبراني وأبو نعيم)

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهریبت دهرمووی:

چاکترینی خه لکان ئه وه یانه که خاوهن دلیکی پر له کوئی گهرم و گهش و خاوهن زمانیکی راستی بیژه، وتیان دلی پر له کوئی گهرم و گهش چیه و چونه؟ فهرمووی: دلیکه له خواترس و خوپاریزو هه لبرژارده و پاک و پالفتهیه، نه گونا و تاوانی تیدایه و، نه سته و له سنوور دهرچوون و، نه ئیرهیی و هه ساده تیش، وتیان به لگه و نیشانهی چیه و کئی شوین پیه لگرو له سهر شوینه واری ئه و دلهیه و هه نگاوه کانی به ره و به خاوهن بوونی ئه و دلهیه؟ فهرمووی: ئه و که سهی رقی له دونیایه و دژایه تی دهکات و له بهرام به ریشدا هه زو خوشه و یستی بو دواپوژ ههیه و کاری بو دهکات، وتیان ئه ی کئی شوین پی هه لگرو له سهر پی و شوینه واری ئه و که سهیه (که رقی له دونیایه و دژایه تی دهکات و له بهرام به ریشدا هه زو خوشه و یستی بو دواپوژ ههیه و کاریشی بو دهکات؟) فهرمووی: ئیمانداریک که له سهر ره و شتی جوانه.

۳۱. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« ثَلَاثٌ مَنْجِيَّاتٌ خَشِيَ اللَّهُ تَعَالَى فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَالْعَدْلُ فِي الرِّضَا وَالْقَضَبِ وَالْقَصْدُ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنَى وَثَلَاثٌ مُهْلِكَاتٌ هَوَى مُتَّبَعٌ وَشُحٌّ مُطَاعٌ وَاعْجَابُ الْمَرْءِ بِنَفْسِهِ ». (كثر العمال)

واته: خوښه ويست سهلامى خودای له سه ربييت دهفه رموى:

سى شت رزگار كهرن و هوكارى رزگار بوونن بو مروؤ:

۱- ترسان له خودای بهرزو بالا له نهينى وئا شكرييدا.

۲- دادپهروهى و ميانه پهوى له پهزامه ندى و له تورپه ييدا.

۳- خوگرتنه وهو بهرنامه پيژيى له خه رجكردنى پارهو سهروهت و ساماندا له كاتى ههژارى و دهوله مه نديدا.

وه سى شتيش تيا بهرو هوكارى تيا چوونى مروؤن:

۱- ههواو ئارهزوو و ههوه سبازييه كى ناتهن دروست كه مروؤ شوينى بكه ويت.

۲- پهزىلى و چرووكى و پژدييه كه گويرايه لى و بهر فهرمانى بو بكرىت.

۳- ههروهها سه رسام بوونى مروؤ به خوئى (بهواتا سه رسام بوونى مروؤ به جوانى و دهوله مه ندى و هيژو ده سه لات و بههره و زانست و ژيى و پله و پايه ي كو مه لايه تي و پرشته و بنه چه ي باو با پيران و... هتد...).

۳۲. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا فَإِنْ صَدَقَا وَبَيَّنَّا بُورِكَ لَهُمَا فِي بَيْعِهِمَا وَإِنْ كَذَبَا وَكُتِمَا مُحِقَّتْ بَرَكَةُ بَيْعِهِمَا » (البخاري)

واتە: خوشەوێست سەلامی خودای لەسەربێت دەفەرموی:

کریارو فروشیار (یان ئەو دووانە ی شت دەگۆڕنەو لەنیوانی خۆیان) هەردووکیان ئارەزوومەند و ئازاد لەفروشتن یان کڕین یان پەشیمان بوونەو لەگۆڕینەو کالاکەیان هەتاوەکو لێک جودا نەبووبنەو، ئەگەر راستیان کرد لەگەڵ یەک و بەئاشکرای و بێ پێچ و پەنا و بێ شاردنەو عیب و ناتەواوییەکان کڕین و فروشتن و گۆڕینەو کەیان ئەنجامدا ئەوا خودا بەرەکەت دەخاتە ناو کڕین و فروشتنەکانەو، خۆئەگەر درۆیان لەگەڵ یەک کردو عیب و ناتەواوییەکانیان لێکتر شاردەو ئەوا خودا بەرەکەت هەلدەگری لەمامەڵەکاندا.

۳۳. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنَّ لِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا وَلِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا وَلِلْأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا،

فَأَعْطِ كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ » (البخاري)

واتە: خوشەوێست سەلامی خودای لەسەربێت دەفەرموی:

بەراستی خودا مافی تاییبەتی هەیە بەسەرتهو، دەروون و جەستەو لاشەت مافیان هەیە بەسەرتهو، خێزان و خانەوادەت مافیان هەیە بەسەرتهو، کەوابوو هەر خاوەن مافێک مافەکی خۆی پێ بدە.

۳۴. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ وَاحِدَةٌ مِنْ ثَلَاثٍ فَلَا يَحْتَسِبُ بِشَيْءٍ، تَقْوَى يَخْجِزُهُ عَنِ الْمَحَارِمِ، أَوْ حِلْمٌ يَكْفِيهِ عَنِ السَّفِيهِ، أَوْ خُلُقٌ يَعِيشُ بِهِ فِي النَّاسِ »
(المعجم الكبير للطبراني)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سه ریئت دهفه رموی:

ئهو دی یه کیك لهه سییانه ی له لا نه بوو با بهیچی حساب نه کات
ئهو شتانه ی ترکه له لاینه:

۱- له خوا ترسانیک که پاریزگاری لیبکات و کوټ و بهر به سستی له
ئهنجامدانی ئهو شتانه ی خودا قه دهغه ی لی کردون.

۲- یان نهرم و نیانی و خوږاگری و دانبه خوډاگرتن و ژیری و
په له نه کردن و سینه فراوانی و لیبورده ییه که سه رچاوه که ی له
دروونه وه هه لقولا بیټ و له دل دا رهگ و پيشالی داچه قاندي تا
به هانایه وه بیټ و هاوکاری بیټ و بیپاریزیت له مروقی ناله بارو
هه لسوکه وته نابه جیکانی.

۳- یان رهوشتیکي جوان و شایسته ی وه ها که بتوانی به هویه وه
به خوښی و سهلامه تی و دلارامیه وه بژیټ له ناو خه لکیدا ،
به واتا (۳) سی خه سه لهت قه لغانن بو مروق ، (له خوا ترسانیک
بیپاریزی له گونا ، نهرم و نیانییه که له مروقی ناله باری پپاریزیت ،
هروه ها رهوشتیکي به رزو جوان که پیی بژیټ له ناو خه لکیدا).

۳۵. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَعْمَالِ مَا تُطِيقُونَ. فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَمَلُّ حَتَّى تَمَلُّوا، وَإِنَّ أَحَبَّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ مَا دُوِرِمَ عَلَيْهِ، وَإِنْ قُلَّ »

(السنن الكبرى للبيهقي)

واتە: خۆشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ربێت ده‌فه‌رموی:

ئە‌ی خە‌ڵکینە: ئە‌وه‌نده کارو کردە‌وه‌و عیبادات ئە‌نجام بدەن کە له توانای جە‌سته‌و ده‌رونتاندا هە‌یه‌و په‌رۆشی و تامه‌زویی دلتان له‌گه‌ڵی دایه، چونکه بی گومان و زۆر به‌دلتناییه‌وه‌ خودا هه‌رگیز له په‌رۆشی و ئیشتیاقی دیدارو مونا‌جات و عیباداتی به‌نده‌کانی ساردنابیت و بی‌زار نابیت، ئی‌وه‌ن ساردو بی‌ تاقه‌ت ده‌بن، به‌راستی خۆشه‌ویست تری‌ن کردە‌وه‌و عیبادە‌ت له‌ لای خودا ئە‌وه‌یانە کە خاوه‌نه‌که‌ی به‌رده‌وامی له‌سه‌ری هە‌یه، ئە‌گەر کە‌میش بیت.

۳۶. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« كَفَى بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ » (مسلم)

واتە: خۆشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ربێت ده‌فه‌رموی:

ئە‌وه‌نده به‌سه‌ بو‌ مرو‌ف‌ کە درۆی به‌رکه‌وی و درۆی بو‌ بد‌ریتە پال و سه‌ره‌نجام به‌ درۆزن بکه‌ویت‌ه‌وه‌ به‌هۆی ئە‌وه‌ی هه‌رچ شت و رووداوێکی به‌رگویی بکه‌وی بی‌ دلتنابوون له‌ راستی‌تی بی‌گێڕیت‌ه‌وه‌و قسه‌و باسی ده‌رباره‌ بکات.

۳۷. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنَّ دَعْوَةَ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ مُسْتَجَابَةٌ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ عِنْدَ رَأْسِهِ مَلِكٌ مُوَكَّلٌ بِهِ كُلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ قَالَ آمِينَ وَلَكَ بِمِثْلِ » (الادب المفرد)

واته: خوښه ويست سه لامی خواي له سهر بيټ ده فهر موي:

به راستی و زور به دنيايي هوه دوعاي مروفي موسلمان بو براکهي له تهنيايي و له نادياري ئه ودا و هرگيراو و قبولکراوه له لايهن خوداوه، له لاي سهر يه وه مه لائيکه تيکي ته رخا نکراو و ريپي دراوي خودا و هستاوه و هرکاتيک دوعاي به خيري بو براکهي کرد ده فهر موي (آمين) بو توش به هه مان شيوه.

۳۸. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« دَبَّ إِلَيْكُمْ دَاءُ الْأُمَمِ: الْحَسَدُ وَالْبَغْضَاءُ، هِيَ الْحَالِقَةُ، لَا أَقُولُ تَحْلِقُ الشَّعْرَ، وَلَكِنْ تَحْلِقُ الدِّينَ » (سنن الترمذي)

واته: خوښه ويست سه لامی خوداي له سهر بيټ ده فهر موي:

هيندي له دهر دو نه خوښي ميله تان بو ئيوه گواستراوه ته وه و به سنگه خشي خوي گه ياندوت ته گيانتان، ئه وانيش: ئيره يي (حه سادته) و پق و کينه، به راستي تراشه رن، ناليم قرئو مو و دهراشن، به لکو دين و ثاين دهراشن.

۳۹. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخِيَارِكُمْ قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الَّذِينَ إِذَا رُءُوا ذُكِرَ اللَّهُ تَعَالَى ثُمَّ قَالَ أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِشِرَارِكُمْ الْمَشَاءُونَ بِالنَّمِيمَةِ الْمُفْسِدُونَ بَيْنَ الْأَحْبَةِ الْبَاغُونَ لِلْبِرَاءِ الْعَنَتُ » (مسند احمد)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ربیت فه‌رمووی:

ئایا هه‌والتان بدهمی به‌باشترین که‌ستان؟ وتیان به‌لی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا(سه‌لامی خوای له‌سه‌ربی)، فه‌رمووی: ئه‌وانه‌ن که‌هه‌رکات ببینرین خودا بیرده‌که‌ویته‌وه (واتا هه‌رکات یه‌کیک له‌م جو‌ره که‌سانه‌ ببینی خودات بیرده‌که‌ویته‌وه)، پاشان وتی هه‌والتان بدهمی به‌خراپترینی که‌سانتان؟ ئه‌وانه‌یان هه‌ که‌سه‌ی نادرۆست و ناشایسته له‌نیوان خه‌لکی دینن و ده‌به‌ن و، ئه‌وانه‌ش که‌نیوانی خوشه‌ویستان تیکده‌ده‌ن به‌درۆ بوختان و فیتنه‌و، هه‌روه‌ها ده‌ست درێژکارانیکیش که‌خه‌لکانی بی گونا‌ه‌ پووبه‌پرووی تۆمه‌ت و سه‌ختی و تیاچوون ده‌که‌نه‌وه.

مه‌به‌ست // له‌وانه‌ی که‌بینینیان خوا به‌بیر خه‌لکان ده‌هیننه‌وه ئه‌وانه‌ن که‌ زۆر به‌گه‌رم و گه‌شیی دلیان په‌یوه‌سته به‌خوداوه‌و په‌وشت به‌رزو ئاکار جوان و به‌ویقارو دل‌ارام و ده‌م به‌زیکرن و بینینیان خودا به‌بیر مرو‌قه‌کان ده‌هینیته‌وه‌و جۆش و خرو‌ش ده‌خه‌نه‌ ناو ده‌کان و ته‌کانی به‌ره‌و خواچوونیان پی ده‌ده‌ن.

۴۰. « عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ كُنْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَقَالَ يَا غُلَامُ إِنِّي أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ احْفَظْ اللَّهُ يَحْفَظْكَ، احْفَظْ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْدَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ » (سنن الترمذي)

واته: لهئین وعه ببا سه وه رهزاو ره حمه تی خوا ی له سه ربی گیر درا وه ته وه، گوتی: پوژیکیان له دوا وه ی پیغه مبه ری خوا وه بووم سه لامی خودای له سه ربیت، پیی وتم: نه ی گهنج گوی بگره تا من چهند وشه و سه و سه ته و باس و حه قیقه تیکت فی ربکه م: خودا بیاریزه خوداش تو ده پاریزیست (به و اقا تو گه وره یی خوداو ته و او ی ده سه لاته کانی و سه رجه می نا وه جوانه کانی و نه فعاله حیکه مه ت ناو ی ته کانی و شه ریعه ته که ی و فه رمانه کانی له دل و گیان و ئاکارو ره و شت و کرده وه تدا بیاریزه و په نگیان پیبده وه له ژیا نی خو تدا خودای گه وره ش تو ده پاریزی به هه موو مانا کانی پاراستن، له سه رووی هه موو شیا نه وه پاراستن له هیزو هیرش و ده سه لاته کانی نه فس و شه یتان به سه رتدا و هه روه ها که و تنه نیو دا و چالی هه لگه رانه وه و کوفر و نیفاق و ته و او ی ئافات و ناخو شی و نه خو شی هه دروونی و دونیا یی و دینییه کان)، خودا بیاریزه هه می شه ده یبینی به پیر

داواكانتهوه ديت و هاوكاريت دهكات، نهگەر داواي هەرشتيكت كرد
تهنها له خوداي داوا بكه، نهو دهمه دهستكهوتنى ههمو شتهكانت
لهبهخشندهيى خودا دهزانى نهگەرچى بههوكارو لهپرى
دروستكراوهكانيشهوه پيت بگات، وهنهگەر داواي كوّمهك و يارمهتيت
كرد تنها له خوداي داوا بكه، نهو دهمه كوّمهك و يارمهتيت بههر
هوكارو لههر مروّف و دروستكراويكهوه پيبگات هەر له خوداي دهزانى،
وه بشزانه نهگەر ههمو ئوممەت وگەل وخەلكان كوّببنهوه
لهسەرئەوهى لهشتيكا سوودت پيبگهينن ئەوا ناتوانن مهگەر نهو
سوودهى كهخودا بوى نوسيبى و برپارى بوّت داييت، وهنهگەر
ههموويان كوّببنهوه لهسەرئەوهى لهشتيكا زيانت پيبگهينن ئەوا
ههمديسان ناتوانن مهگەر نهو زيانەى كهخوا لهسهرتى نووسيبى و
بوى برپارداييت، ئيدى بو كارنامەى مروّفهكان قەلهمهكان ههنگيراون و
بهزكراوهنهتهوهو دهفتهرو لاپهركانيش وشك بوونهتهوه.

٤١. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ ». (مسلم)

واته: خوشهويست سهلامى خوداي لهسهرپيت دهفرموى:

نهگەر خودا خيري بوكهسيك بويت ئەوا شارهزاي وردو راستهقينەى
دهكات له ئايين و بهرنامهكهى خوى.

تێبینی //

شارەزابوونی ورد و پاستەقینە لە ئایین و بەرنامەی خوا بریتیە لە تیگەیشتن و حاڵی بوونی ئەصلى مەطالیبە ئیلاهیەکان و دەست و دل گرتن بە رووح و ناواخ و گەوهەری پەیامەکان و جێنشین کردنیان لە دل و دەروونداو پاشان پەنگدانەوهیان لە ئاکار و پەوشت و کردەوهدا لەلوتکەى ئاستەکانیان و گەیانەوهو بانگەواز بوکردنی ئەوپەيامە ئیلاهیانەش بەجوانترین شیوە هەم بەحیکمەت و دانایی و هەم بەنامۆژگاری دروست و جوان.

٤٢. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ»

(مسلم)

واتە: خۆشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ربێت ده‌فه‌رموی:

به‌پراستی کاروباره‌کانی باوه‌ردار مایه‌ی سه‌رسوڤمان و سه‌رسامیه‌ی، چونکه بێ گومان و به‌دلنیا یه‌وه کاروباره‌کانی هه‌مووی چاک و خێره‌، ئا ئه‌و چاک و خێره‌ش بۆهیچ که‌س نه‌یه جگه‌ له‌مروقی بڕوا دار نه‌بێ، ئه‌گه‌ر خۆشی و مژده‌ و شتانیکی دلگیری بۆ پیش هات و سوپاسگوزاری خودای کرد له‌سه‌ریان ئه‌وا به‌چاکه‌و خێر بۆی ته‌واوده‌بێ و بۆی ده‌نوسریت، ئه‌گه‌ر نه‌خۆشی و ناخۆشی و نه‌هامه‌تیشی تووش هات و ئارامی له‌سه‌ر گرت ئه‌وا ئه‌ویش به‌چاکه‌و خێر بۆی ته‌واو ده‌بیت و ده‌نوسریت.

٤٣. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنَّ شَرَّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ تَرَكَهُ النَّاسُ اتِّقَاءَ شَرِّهِ ».

(البخاري)

واتە: خۆشهويست سهلامی خودای لهسهرييت دهفهرموی:

بیگومان، لهپۆژی دوايیدا خراپترینی خه‌ڵکان له پله‌وپایه‌و شوین و جی‌دا له‌لای خودا نه‌و که‌سه‌یا نه‌و که‌خه‌لکی لی‌ دوورده‌که‌ونه‌وه‌و خۆپاریزی لی‌ ده‌که‌ن له‌ترسی خراپه‌و به‌لاو گي‌چهل و نه‌هامه‌تی و ده‌ردیسه‌ری و خراپه‌کاری ده‌ست و زمانی.

٤٤. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ لَضُرٍّ نَزَلَ بِهِ فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ مُتَمَنِّيًّا فَلْيُقِلِّ اللَّهُمَّ أَحْنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ لَوَفَاةً خَيْرًا لِي ».

(مسلم)

واتە: خۆشهويست سهلامی خودای لهسهرييت دهفهرموی:

باهیچ یه‌کیك له ئیوه داوای مردن نه‌کات و ئومیدی بۆ نه‌خوازی‌ت له‌به‌ر ئازارو زیانیك که‌ بۆی دابه‌زیوه، خۆ نه‌گه‌ر هیچ چاره‌یه‌کی نه‌بوو هه‌ر ده‌بوایه داوای کردبایه‌و ئومیدی بۆ بخواستبایه‌ ئه‌وا با بلیت: ئه‌ی خودایه‌ بمزیینه‌ هه‌تا ئه‌و کاته‌ی ژیا‌ن بۆمن باشترو خیرتره‌، وه‌ بم مرینه‌ نه‌گه‌ر مردن بۆمن باشترو خیرتره‌.

٤٥. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنْ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ فَقَالَ إِنِّي أَحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبَّهُ - قَالَ - فَيَحِبُّهُ جِبْرِيلُ ثُمَّ يُنَادِي فِي السَّمَاءِ فَيَقُولُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبُّوهُ. فَيَحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، قَالَ ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ. وَإِذَا أَبْغَضَ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ فَيَقُولُ إِنِّي أَبْغَضُ فُلَانًا فَأَبْغِضُوهُ، قَالَ: فَيَبْغِضُهُ جِبْرِيلُ ثُمَّ يُنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ فُلَانًا فَأَبْغِضُوهُ، قَالَ: فَيَبْغِضُونَهُ ثُمَّ تُوضَعُ لَهُ الْبُغْضَاءُ فِي الْأَرْضِ ». (مسلم)

واتە: خۆشه‌یست سه‌لامی خودای له‌سه‌ریٔت ده‌فرموی:

خودای گه‌وره‌ ئه‌گه‌ر به‌نده‌یه‌کی خۆش‌یوست بانگی جبریل (سه‌لامی خودای له‌سه‌ریٔت) ده‌کات و پێی ده‌فرموی: من فلانه به‌نده‌ی خۆم خۆش ده‌ویٔت و تۆش خۆشت بؤیت، جبریلیش خۆشی ده‌ویٔت، پاشان جبریل له‌ ئاسماندا بانگ راده‌یڤری و ده‌فرموی: خودای گه‌وره‌ فلانه به‌نده‌ی خۆش ده‌ویٔت و ئیوه‌ش خۆشتان بو‌ی، ئیتر کۆمه‌لی مه‌لائیکه‌تانی ئاسمانیش خۆشیان ده‌وی، پاشان په‌سەندبوونی له‌سه‌ر زه‌وی بۆ داده‌ندری و لای هه‌موو خه‌لکانی سه‌ر زه‌وی په‌سەند ده‌بی، وه‌ ئه‌گه‌ر رقی له‌ به‌نده‌یه‌کیش بپیته‌وه‌ ئیتر بانگی جبریل (سه‌لامی خودای له‌سه‌ریٔت) ده‌کات و پێی ده‌فرموی: من رقم له‌ فلانه به‌نده‌م ده‌بیته‌وه‌و تۆش رقت لی بیته‌وه‌، ئیدی جبریلیش رقی لی ده‌بیته‌وه‌و له‌ ئاسمانیش بانگ راده‌یڤری و ده‌فرموی: خودای گه‌وره‌

پقی لە فلانە بەندە دەبیتهوه و ئیوهش پقتان لیی بیتهوه ، ئیتر
سەرجهمی مهلائیکهتانی ئاسمانیش پقیان لیی دهبیتهوه ، پاشان
ناپهسەند بوونی دهخړیته سەر زهوی و لای خه‌لکیش ناپه‌سەندو
بی‌زراو و ناحەز ده‌بی‌ت.

تییینی //

خۆشه‌ویست بوونی مرو‌ف له‌لایەن خوداوه له‌بەر ئیمانی گەش و گەرم
و ئاکارو ئه‌خلاقییاتی به‌رزو په‌سندیه‌تی و پق لی بوون و
ناحه‌زبوونی‌شی له‌بەر دوورکه‌وتنه‌وه له‌ئیمان و ئاکاری په‌سەند و
خو‌په‌وشته‌ جوانه ئینسانییه‌کانیه‌تی.

٤٦. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوُّ فِي الدِّينِ فَإِنَّهُ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ
الْغُلُوُّ فِي الدِّينِ » (سنن ابن ماجه)

واته: خۆشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ری‌ت ده‌فه‌رموی:
ئه‌ی خه‌لکینه زۆر وریای زیاده‌په‌روی کردن بن له‌دین و ئایینداریدا،
چونکه بی‌گومان و به‌د‌ن‌یاییه‌وه گه‌له‌کانی پیش ئیوه به‌زیاده‌په‌روی
کردن له‌دین و ئایینداریاندا به‌هیل‌اک چوون.

٤٧. عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ سَبَقَتْ رَحْمَتِي غَضَبِي ». (مسلم)

واتە: لەخۆشەوێستمانەوه سەلامی خودای لەسەر بێت، ئەویش لەخودای بەرزو شکۆمەندەوه، خودا دەفەرموی: سۆزو بەزەیی و مەربەبانیم بەپیش خەشم و قین و تورەیییم کەوتوو.

تێبینی // ئەم فەرموودە قودسییە کەخۆشەوێستمان لەخوداوه بۆمان دەگێڕێتەوه پەیامێکی زۆر شیرینەو بۆئەوێ ئێمەش تەکان بەدل و گیانی خۆمان بدەین و هەول بدەین وەک ئەم ئاکارە بەرزو بەرێزو پێرۆزو شیرینە خاکیانە دل و دەروونمان رابەینین و وەهاش رەفتاریکەین لەژیانی خۆماندا، ئەم پەیامە شیرینە پەيوەندی بەکۆمەڵێک پەیامی تەرەوه هەیەو بەهەموویان هەم پێناسی یەکتەر پۆشن دەکەنەوهو هەمیش یەکتەر تەواو دەکەن، بەنمۆونە پەیامی: (يَسْرُوا وَلَا تُعْسِرُوا، وَبَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا) و دەیان پەیامی تر، بەواتە باوەردار دەبێ هەمیشە لیبوردنی بە پیش تۆلەکردنەوهی بکەوێت، گومان باشیی بەپیش بەدگومانیی بکەوێت، بەراست زانیی بەرامبەرەکانی بەپیش بەدروختنەوهیان بکەوێت، بەسۆزی و مەربەبانیشی بەپیش توورەبوونی بکەوێت، بەکورتی تەواوی پەیامە نەرم و ئاسان و پۆشنەکان بەپیش حالەتە توندو گران و ناپۆشنەکان بخات لەژیانی دنیا و پەیرەویکردنی دینیدا.

٤٨. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« وَلَوْ كَانَتْ تَكُونُ قُلُوبُكُمْ كَمَا تَكُونُ عِنْدَ الذَّكْرِ لَصَافَحَتْكُمْ الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُسَلَّمَ عَلَيْكُمْ فِي الطَّرُقِ » (مسلم)

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهریبت دهفهرموی:

ئهگهر بهردهوام دلهکانتان وهکو حالی زیکرو زایکریوونتان بوايه ئهوا مهلائیکهتان تهوقهیان لهگهل دهکردن و ههتا لهسهر ریگاکانیش سهلامیان لیدهکردن.

تییینی //

ئهم فهرموودهیه باسی گهورهیی و گرنگی و بایهخی زیکرو بهرهههکهیمان بۆدهکات، که هاوپییهتی کردنی مهلائیکهتان و تهوقهه سهلام لیکردنیانه له دونیادا، بۆیه دهبی پیناسهی زیکر بهههههچیشن بکریت وبناسری که بریتی یه له زیکری چاوهکان و زیکری گویچکهکان و زیکری زمان و زیکری هوش و عهقل و خهیاڵ و زیکری دل و زیکری جهستهو کردهوه به گشتی، زیکری چاوهکان بریتی یه لهتیرامانی قوول لهسهرجهم دروستکراوهکانی خوا، زیکری گویچکهکان بریتییه لهگوییگرتن له حق و لهقورئان و لهفهرموودهو ههموو شتیکی باشی تریش کههۆکارو هاوکارن بۆیادخستنهوهی خودا و شیرین کردنیان لهلای مروّف، زیکری زمان بریتی یه له ژماردنی ناوهجوان و بهرزو بهریزهکانی خودا و تهسبیحات و ئهوراد و

نزاو پارانه وه و مونا جات و سوپاسگوزاریی خودا له سهر نیعمه ته کانی
 ئیمان و هه موو به خششه کانی تریش و قسه ی خیر کردن و بانگه واز
 کردن و خویندنی قورئان و ئاموژگاری کردنی خه لکان به گشتی و
 موسلمانان به تایبه تی، زیکری هوش و عقل و خه یالیش بریتی یه له
 تاوتوی کردنی یاسا خوداییه کان و هه لبراردنی بهرنامه ی راسته قینه ی
 خوداو خه یال کردن له ژبیاننامه ی پیغه مبه ران و حه شرو حیساب و
 دواپوژو به هه شت و دوزه خ و سهره نجامی مروقه کان به گشتی و
 باوه پداران به تایبه تی، زیکری دل بریتی یه له موعایه شه ی قه لبی
 له گه ل خوداو قبول کردنی حه ق و ئایین و خوشویستنی خوداو
 پیغه مبه ران و مه لائیکه تان و باوه پداران و، له ناخی دل و دهرووندا خوا
 به خوا زانین و خو به بنده زانین و یه کلایی بوونه وه بو په یامه
 ئیلاهییه کان و جی کردنه وه ی دانه دانه یان له دل دا، زیکری جهسته و
 کرده وه ش بریتی یه له پرهنگدانه وه ی تهواوی په یامه خوداییه کان
 له ئاکارو په وشتداو به کرده وه سه لماندنی سوپاسگوزاری له سهر
 نیعمه ته کان و نزیك بوونه وه و پرپوون به پرهوشته جوانه کان و
 دوورکه و تنه وه و خو به تال کردن له پرهوشته ناشایسته کان و
 سه لامه تکررنه وه ی دل له نه خوشییه کوشنده دهروونییه کان و
 پرهنگدانه وه ی ئاکاره جوانه کان له ژین و دینیدا، به کورتی و پوختی
 هه میسه له گه ل خواژیان و له یادبوونی خوداو پرهنگدانه وه ی ئهم
 هه قیقه تی له گه ل خواژیان و له یادبوونی خوییه له تهواوی هه ست و

نهست و خهون و خه یال و بیرو دل و دهروون و جهسته و کرده و هو ته و او ی هه لسه و که و تی ژیان و ئایینداری کردنی، ئیدی حه قیقه تی زیکر و زاگیر بوون بریتییه له و هها بوون و ئه نجامدانی هه موو ئه م شتانه ی که باسکران.

٤٩. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنَّ لِلَّهِ مِائَةَ رَحْمَةٍ أَنْزَلَ مِنْهَا رَحْمَةً وَاحِدَةً بَيْنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِّ فَبِهَا يَتَعَاطَفُونَ وَبِهَا يَتَرَاحَمُونَ وَبِهَا تَعْطِفُ الرُّوحُشُ عَلَى وَلَدِهَا وَأَخَّرَ اللَّهُ تِسْعًا وَتِسْعِينَ رَحْمَةً يَرْحَمُ بِهَا عِبَادَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ». (مسلم)

واته: خوشه و یست سه لامی خودای له سه ربییت ده فهرموی:

بیگومان و به دلفنیا ییه وه خودا سه د رهم و سۆزو میهره بانیی هه یه، له و سه د رهم و سۆزو میهره بانیی هه یه که دانه یانی ناردۆته خواره وه بۆ نیو مروقه کان و جنۆکه کان و ئازهلان و مارو میروو و حه شهرات و خشۆکه کان، هه ربه و یه که دانه رهمه یه یه که تریان خوشده و ییت و دلیان بۆ یه که ده سووتییت و په رۆشی یه که ترن، هه ربه و یه که دانه رهمه شه سۆزو میهره بانییان هه یه بۆ یه که تر و رهم به یه که تر ده که ن له ناو خۆیاندا، هه ربه و یه که دانه رهمه شه ئازهلای درنده و کیوی په رۆشی و دل بۆ سووتان و خوشه و یستی و پاراستنی هه یه بۆ بیچووه که ی، خودا (٩٩) نۆه دو نو رهمه که ی پاشخستوو بۆ پۆژی دوا یی و به هو یانه وه رهم به به نده کانی ده کات .

۵۰. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« قَالَ رَجُلٌ لَمْ يَعْمَلْ حَسَنَةً قَطُّ لِأَهْلِهِ إِذَا مَاتَ فَحَرَّقُوهُ ثُمَّ اذْرُوا نَصْفَهُ فِي الْبَرِّ وَنَصْفَهُ فِي الْبَحْرِ فَوَاللَّهِ لَنْ قَدَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ لِيُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا لَا يُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ فَلَمَّا مَاتَ الرَّجُلُ فَعَلُوا مَا أَمَرَهُمْ فَأَمَرَ اللَّهُ الْبَرَّ فَجَمَعَ مَا فِيهِ وَأَمَرَ الْبَحْرَ فَجَمَعَ مَا فِيهِ ثُمَّ قَالَ لَمْ فَعَلْتَ هَذَا قَالَ مِنْ خَشْيَتِكَ يَا رَبِّ وَأَنْتَ أَعْلَمُ. فَغَفَرَ اللَّهُ لَهُ ». (مسلم)

واټه: خوښه ويست سهلامی خودای له سهریټ د هفرموی:

پیاوړیک که هیچ خیرو چا که یه کی نه کړد بوو له ژيانيدا به خانه واده و مناله کانی خوۍ گوت: نه گهر مردم جهسته کهم بسووتینن و دواتر نیوهی خو له میشه کهی له گهل ههوا بهوشکاییدا بلأوبکه نه وهو نیوه کهی تریشی فری بده نه ناو دهریا، سویند به خوا نه گهر خودا دهستی به سه رما رابگات نهوا سزاو نازاریکم ددهات هیچ کهسی لهم چهشنه ی سزاو نازار نه دابیټ له تهواوی دروستکراوه کانی جیهانیان، جا کاتی نه م پیاوه مرد خانه واده و مناله کانی فرمانه کهیان جی به جی کړدو سووتانديیان و دواتر نیوهی خو له میشه کهیان به هوۍ باوه لهوشکاییدا بلأوه پیکردو نیوه کهی تریشیان خسته نیو دهریاوه، خودا فرمانی به وشکایی کړد هه موو نهو به شهی له لای بوو کوۍ کړده وهو ناماده ی کړد، هه روه ها فرمانی به دهریاش کړد هه موو نهوهی له لای نهویش بوو کوۍ کړده وهو ناماده ی کړدو ئیتر کړدییوه به پیاوه کهی جاران و

لێی پرسى: بۆچى وات كرد؟ پیاوهكه وتى خودایه لهترسى تو وام كردو خۆشت باش دهزانى (كه راست دهكهه)، ئیدی خوداش لێی خۆشبوو.

تیبینی //

ئەم فەرموودهیه چەند شتیكمان لەچۆنیەتی مامەلەو هەلسوكهوتی بەندە لەگەڵ خداو چۆنیەتی دەسەلات و بەرخوردی پەروردگار لەگەڵ بەندەكانی فێردەكات:

۱- هەرچەندى بەندە گوناھى زۆر بێت نابى بى ئومید بێت له پەرحمەت و لیخۆشبوونی خدا بەمەرجى خوا بەتاك ناسینی راستەقینە و هاوبەش بو بپیارنەدانى.

۲- خدا حسابى لەگەڵ دل و دەروونه و پاداشت و سزای خاوەنەكەى لەسەر ئەو ئیحساس و هەست و هەلۆیستە دەروونیانە دەداتەووه كه لەددا بەراستەقینەى و جوودیان هەیهو باوەرى دامەزراویان پێى هەیه.

۳- خدا تەمەشای گەورەى و بچووكى و كەمى و زۆرى چاكەو خێرو تاوان و گوناھان ناكات بو پاداشت و سزا پێ بەخشین، بەلكو تەماشای ئاست و قەبارەى گەرمى یان ساردى، زیندوویتی یان مردویتی دلى خاوەنەكەى دەكات لەپەيوەستى یان لەپەچرانى لەگەڵ خودادا.

۴- بى نیاز نەبوون لەخودا و شەرم لێكردن و لیتەسانی و زانینى بەدلى ئەوەى كه خودایەك هەیهو بالادەستە بەسەر بەندەكانیداو

هەمووشتەکانی ژيانی مروڤ تۆماردەکات و پوژيکی ديارىکراوى هەيه
کەبەندەکانى تىدا کۆدەکاتەوهو لەتەواوى کارنامەى ژيانيان
دەپرسىتەوه، ھۆکارىکە بو ليخوشبوونى خودا لەبەندە تاروانکارەکانى.

٥١. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
«إِنَّمَا مَثَلُ الْمُؤْمِنِ حِينَ يُصِيبُهُ الْوَعْكُ أَوْ الْحُمَّى كَمَثَلِ حَدِيدَةٍ
تَدْخُلُ النَّارَ فَيَذْهَبُ خَبْثُهَا وَيَبْقَى طَيِّبُهَا». (سنن الكبرى للبيهقي)

واتە: خوڤهويست سەلامى خودای لەسەربىت دەفەرمووی:
بەپراستی نموونەى باوەردار وەختى ئىش و ئازارى پیدەگات بەھوى
نەخۆشى گەشکە، يان کە (تا)ى لىدیت وەکو نموونەى ئەو پارچە
ئاسنە وایە کەدەخريته ناوئاگرەوه، ژەنگ و ژارو پيسىيەکانى لى
دەبنەوهو چاک و پاکەکەشى دەمىنیتەوه.

بەواتا//

مروڤى باوەردار ھەركاتىك نەخۆشى و ناخۆشى پروى تىبكات ئەوا
خودا بەھوى ئەم نەخۆشى و ناخۆشىيانەوه کەبەسەرى دىت وردە
وردە گوناھەکانى لى ھەلدەوەرینیت و پاکی دەکاتەوه
لەکەموکوپىيەکانى، ھەتا وای لىدیت کاتىك دەچیتە مەحشەر
پووبەپروى خودا دەبیتەوه ھىچ گوناھىكى پىوہ نەماوہ.

۵۲. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لَأُمَّتِي مَا حَدَّثْتُ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ يَتَكَلَّمُوا
أَوْ يَعْمَلُوا بِهِ ». (مسلم)

واټه: خوښه ويست سهلامی خودای له سهر بیټ ده فرموی:
خودای گه وره له نوممه ته که می بووریوه له و گفتوگو یانہی که د پروون
(د ډبره ی گونا و نارمزو و کان) له گهل خاوه نه که یدا ده ی کات، هه تا
نه یکه نه قسه له سهر زاریان و هه تا نه یکه نه کرده و له ژیانې
پوژانه یاندا).

تیبینی //

قوناغه کانی بهرله کرده و له پروونا پینچ قوناغن و بریتین له:

۱- خاطرة: به خه یال داهاتنی بابه تیکی خیرا گوزهر.

۲- هاجس: ږاگرتن و بیر لیکنه و هې بابه تی خه یال که به نه ینی.

۳- حدیث النفس: گفتوگوی د پروونې له سهر بابه ته که.

۴- هم: بوونه خولیاې بابه ته که و نیازگرتن بوی.

۵- عزم: یه کلابوونه و بوی بابه ته که و ږیراردان له سهر جی به جی کړدنې
و نه خشه و پلان بو د اړشتنی.

جائ و هې خوښه ویست باسی ده کات قوناغی سیییم
(حدیث النفس) و تا ئه وی مروۃ گونا هې له سهر نانوسری و، له و
به دوا دوو قوناغه که ی تر (کړنه خولیاې بابه ته که و یه کلابوونه و بوی

و بریاردان لەسەر جی بەجێکردنی و نەخشەو پلان بۆ دانانی ئەگەر بەگوناهیش بۆی تۆمار نەکریت و سزای دوا پۆزیشی لەسەرنەدریت ئەوا هەرمایەکی گەیی خۆیە لەسەری و بە بەردەوام بوون لەسەر حالەتەکی دڵەکی پوو لەنشێوو بچووکبوونەوه و تاریکبوون و وێران بوون دەپروات و پەنگە بەجۆریک لەجۆرەکان سزای دۆنیاییشی لەسەربخوات: چەشنی نەخۆشکەوتن و زیان لێکەوتنی ماددی و نائارامیی دەروونی و... هتد.

۵۳. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
(رَفَعَ الْقَلَمَ عَنْ ثَلَاثٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ، وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ أَوْ يُفِيقَ). (النسائي)

واتە: خۆشەویستمان سەلامی خودای لەسەر بێت فەرموی: قەڵەمی خوا بۆ نووسینی کردەوه لەسەر سێ کەس هەلگیراوه، لەسەر نۆستوو هەتا خەبەری دەبیتهوه، منداڵ هەتا گەورە دەبییت و خۆی دەناسی، شیتیش هەتا عاقل دەبیتهوه یان ئاگایی بۆ دەگەریتەوه.

۵۴. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
«عَزُّ الْمُؤْمِنِ اسْتِغَاوُهُ عَنِ النَّاسِ». (شعب الإيمان)

واتە: خۆشەویست سەلامی خودای لەسەر بێت فەرموی: سەربەرزیی پڕوودار لە بێ نیازبوونییهتی لە خەلکی.

۵۵. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ، وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ، فَسَدِّدُوا، وَقَارِبُوا،

وَأَبْشِرُوا، وَاسْتَعِينُوا بِالْغَدْوَةِ وَالرَّوْحَةِ وَشَيْءٍ مِنَ الدَّلْجَةِ » (البخاري)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سهر بیټ ده‌فه‌رموی:

ئا ئه‌و دینه {ئه‌و ئیسلامه} خوش و ئاسانه، هیچ که‌س نییه ئه‌م
 ئایینه له‌سهر خوی گران بکات {به‌و مانایه‌ی بیه‌وی هه‌موو دین له‌سهر
 خوی جی به‌جی بکات} ئیلا ئاین به‌سه‌ریدا زال ده‌بیټ و په‌کی
 ده‌خات، که‌واته پ‌یگیری له‌ ده‌رووتان بکه‌ن له‌زیاده‌ره‌وی له‌دینداری
 کردنتانا، ئه‌گه‌ر نه‌تانتوانی دانه‌ی کرده‌وه‌کان به‌ تیرو ته‌واوی
 ئه‌نجام بده‌ن ئه‌وا هه‌ولده‌ن نزیک بینه‌وه له‌تیرو ته‌واوی به‌نسبه،
 هه‌میشه میانه‌ره‌و بن و موژده‌ ده‌ریش بن به‌نهرم و نییانی و
 ئاسانکاری و میانه‌ره‌وی، بو‌خوشتان کو‌مه‌ک وهریگرن له‌و سی کاته
 که‌ کاتی چوست و چالاکیه: (به‌یانیان و ئیواران و که‌میک له‌ نیوه‌ی
 شه‌ودا).

۵۶. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« يَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا وَبَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا » (البخاري)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سهر بیټ ده‌فه‌رموی:

ئاین و هه‌مووشته‌کانی تریش ئاسانکه‌ن و گران‌ی مه‌که‌ن، هه‌میشه
 له‌هه‌موو شتی‌کا موژده‌ به‌خش بن و خه‌لکی مه‌ره‌ویننه‌وه.

۵۷. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ». (مسلم)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهر بیټ ده فهرموئ:
باوه پری هیچ یه کیك له نیوه ته و او نابیت تا منی له مناله کانی و له باوک
و دایکی و له ته و او ی خه لکی خوښتر نه وئ.

مه به ست //

له (والد) له فهرمووده یه دا باوک و دایک هه ردو و کیانه، چونکه ئهم
و شه یه له زمانی عه ره پیدا له جیاتی هه ردو و کیان به کار دیت به پیی
یاساو بنه پرتی {تغلیب} واته باودانی یه کیکیان به سهر ئه وهی تریان..
پیشه و (عومهری کوپری خه تخاب: په زاو په حمه تی خودای له سهر بیټ)
دهستی له ناو دهستی موباره کی هه زرت گیان بوو و به ته و او صدق و
صه فاو راستیی دل و دهر و ونییه وه پیی وت: ئه ی پیغه مبه ری خودا
تووم له هه موو که س خوښتر ده وئ ته نها له نه فسی خووم نه بی،
پیغه مبه ریش سهلامی خودای له سهر بیټ به رخاتری ئیمانی پیشه و
عومهر پیی فهرموو (سویند به وهی گیانی منی به دهسته باوه پرت پړو
ته و او نابیت تا له خوښت خوښترت نه ویم)، پیشه و عومهر که میك
وه ستاو سهری داخست و بیري کرده وه ئاخر ئه وه پیغه مبه ر بوو مایه و
هوکاری پزگاریی ئه و له گومپایی و تاریکایی بی باوه پرییه وه بو

ھىدايەت و پۇناكايى ئىسلام و ئيمان و، لەنەھامەتى ژيان و
 دلتەنگىيەو ھە بۇدلارامى و خوشبەختىي دونيا و دواپۇژو، لەگرتنەبەرى
 رىگاي شوومى دۆزەخەو ھە بۇگرتنەبەرى رىگاي پىر خىرى بەھەشت،
 ئاخىر تۇ بۇ پىزگارىي خۆت كاريكت نەكردو نەتدەزاني بيكەي، ئەو
 لەخۆشت بۆخۆت دلسۆزترىوو و ھۆشى بەبەر ھىنايەو ھە نەجاتى
 دايت ئەي عومەر) ئىدى سەرى بەرزكردەو ھە چاوى بىريە چاۋە ئارامى
 بەخشەكانى پىغەمبەر و راستگۇيانە لەناخى دل و دەروونىيەو ھە
 وتى: {والله ئىستا تۆم لەخۆشم خۆشتر دەوى ئەي پىغەمبەرى
 خوا}، خوشەويستىش رووخسارى موبارەكى گەشاۋەترىوو و پىيى
 فەرموو: (ئىستاۋ ئاۋھا ئيمان ت پىر تەواۋە ئەي عومەر).

۵۸. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا » . (مسلم)

واتە: خوشەويستمان، پۇشنايى دل و دىدەمان، نوورى رىگاي
 بەختياريمان سەلامى خوداي لەسەر بىت دەفەرموى: باۋەردار بۇ
 باۋەردار ھەكو پىكھاتى كۆشك وتەلار وايە، ھەريەكىيان ئەۋەى تريان
 پتەو دەكات.

۵۹. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلَا يَحْلِفُ إِلَّا بِاللَّهِ ». (النسائي)

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهر بیټ دهفهرموی:
ئهو کهسهی سویند دهخوات با تهنا سویند به خودا بخوات.

تیبینی //

له چهندين فهرمودهی ترا خوشهويست سهلامی خودای لهسهر بیټ
نامۆزگاری کردووين کههتا پیمان دهکریټ سویند نهخوین، ئهگهر
زۆر ناچاربووين و ههردهبوو سویندمان خواردبایه با تهنا سویند
بهخوا بخوین، چونکه بهراستی ئهگهر بهوردی لهو شتانه بکۆلینهوه
کهسویندیان لهسهردهخوری دهبینین راسته له پروکهشدا متمانهو
پهواجیک بهشت ومهك و قسهوباسهكان دهدات بهلام لهناوهپروکا
شکست دههینی بهسهر حهقیقهتی شتهکانا، ئهگهر فروشتنی کالو
شت ومهكه ئهوا حهزرت گیان دهفهرموی: سویند پهواج بهشت ومهك
دهدات ودهیفروشیټ بهلام بهرهکەت لهمایهوقازانجهکهی دهسینیتتهوه،
بۆ قسهو باسیش ئهوا پۆشنه کهباسهکه بهسهر بهخویی و تهنا خوی
نهیتوانیوه متمانه لهدل و دهروونی گویکهرهکانا دروست بکات بۆیه
هاناوپهنا برדרاوه بۆ سویندخواردن، واته سویند خواردنهکه لاوازی
حهقیقهتهکه نیشان دهدات نهك هیزو متمانهو راستیتی.

٦٠. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
«الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى وَالْيَدُ الْعُلْيَا الْمُتَنَفِّقَةُ،
وَالسُّفْلَى السَّائِلَةُ». (مسلم)

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهر بیټ دهفرموی:

ئهو دهستهی که بهرزو بهرپزه چاکترو باشتره لهودهستهی که نزم و
که مپړزه، دهستی بهرزو بهرپز ئهودهستهیه که بهخشهره، دهستی نزم
و که مپړیش ئهودهستهیه که سوالکهر و هرگره)..
تیبینی // ئهم فرمودهیه حالییمان دهکات که ئهوکهسهی کهسابهتی

حلال دهکات و بههویوه برژیوی خوئی و مال و مندالهکانی دابین
دهکات و هاوکاری ههژارانیش دهکات زور بهرزو بهرپزتره لهوکهسهی
تهمبهلی لهکهسابهت و دابین کردنی برژیوی ژیان دهکات و ههمیشه
چاوی لهدهستی خهککه هاوکاری بکهن و پیویستییهکانی بو دابین
بکهن، باسی کهسیکیان لای خوشهويست کرد سهلامی خودای لهسهر
بیټ که بهرپز هر بهرپزوهو شهوانیش هر بیدارهو زیکرو موناچات
و قورئان و شهو نویژان دهکات، فرموی: ئهی لهمال و نان و
کهسابهتی کی دهخوات؟ وتیان لهمال و کهسابهتی براکهی، که
کهسابهت دهکات و برژیوی ژیانی خوئی و خانهوادهو ئهم برایهشی
دابین دهکات، خوشهويست سهلامی خودای لهسهر بیټ فرموی:
براکهی لهو چاکتره.

۶۱. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا. الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ، وَلَا يَحْقِرُهُ. التَّقْوَى هَاهُنَا ». وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ « بِحَسَبِ أَمْرٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرِضُهُ » (مسلم)

واژه: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سهر بیّت فهرمووی:

حه‌سادهت به‌یه‌کتری مه‌به‌ن، له‌فروشتنی که‌لوپه‌له‌کانتانا نرخیکی گرانبه‌های خه‌یالی ودها مه‌لین کپیاره‌کانتان سه‌راسیمه بکه‌ن و واتیبگه‌ن که که‌لوپه‌له‌که زور چاک وباش و گرانبه‌هایه، یاز به‌ئه‌نقه‌ست نرخیکی گرانی ناشایسته‌ی ودها به‌کالا‌که بده‌ن که هیچ پیویستتان به‌کپینی شته‌که نه‌بیّت و ته‌نها بو ئه‌وه‌تان بیّت به‌م نرخ پیدانه نا راسته‌قینه‌تان هم زیان به‌خاوه‌ن کالا‌که بگه‌یه‌نن و ئیتر پیی نه‌فروشری، هم موشته‌رییه‌کانیش بخه‌له‌تین و وای لی حالی بن که که‌ل وپه‌له‌که به‌حه‌قیقی نایاب و گرانبه‌هایه، بق وکینه له‌یه‌کتری هه‌لمه‌گرن و دوزمنایه‌تی یه‌کتری مه‌که‌ن، پشت مه‌که‌نه یه‌کتری و هه‌جری برایه‌تی یه‌کتری مه‌که‌ن، له‌فروشتنی که‌لوپه‌له‌کانتانا هه‌ندیکتان له‌سهر هه‌ندیکتانا مونا‌فه‌سه‌ی نرخ شکینی و بایه‌خ شکینی کالا‌کانی یه‌کتر مه‌که‌ن به‌جوړیک بانگی کپیاره‌کانی یه‌کتر بکه‌ن

و پیاوان بلین کالاکانی ئەو باش نین و وەرە لای خۆم هەم کالاکەم لە
 هە ئەو باشترەو هەم نرخە کەشم هەرزاترە، هەمووتان بەندە ی خوا و
 بۆ یە کتر بن، موسلمان بۆ ی موسلمانە، ستەمی ئی ناکات، پشتی
 بەرنادات وناهیئ پیسوایی و سەر شوپی بە سەر داییت، بە کەم سەیری
 ناکات، تەقوا و خۆپاریزی و لەخواترسان ((خۆشەویست سی جار
 ئامازە ی بە سینه و دل و دەروونی کرد)) و فەرمووی وا لیڕەدا، مروژ
 ئەو بەندە ی لە خراپە و تاوان و شەر بە سە کە لە بە کەم گرتنی بۆ
 موسلمانە کە ی تووشی ببی، هەموو شتیکی موسلمان لە سەر موسلمان
 حەرەمە، خوین و مال و شەرەف و نامووسی).

۶۲. قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا أَنَا عَمَلْتُهُ أَحَبَّنِي
 النَّاسُ، قَالَ: "ارْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبَّكَ اللَّهُ، وَارْهَدْ فِيمَا أَيْدِي النَّاسِ
 يُحِبُّكَ النَّاسُ". (مسلم)

واتە: پیاویک وتی ئە ی پیغە مەبری خوا کردەو هە کەم نیشان بە دە ئە گەر
 جیبە جیم کرد ئەوا خە لک خۆشیبویم،
 خۆشەویست سەلامی خودای لە سەر بی ت فەرموو:
 دۆنیا بە کەم بگەرەو بە کەم رازی بەو زاهیدانە بژی: خودا خۆشی
 دەویتی، بی نیازو بی باک بەو خۆت دۆر بگرە لەو هە ی لە دەستی
 خە لکی دایە هەمووان خۆشیان دەویتی.

٦٣. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَفْخَرُ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ » (سنن أبي داود)

واتە: خۆشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بی‌ت فەرمووی:
خودا وه‌حی و‌س‌رووشی بۆ‌ناردم که خاکی و‌خۆ به‌چووک گ‌رو بی
نه‌فس بن، تا هیچ یه‌کی س‌ت‌ه‌م له‌وه‌ی تر نه‌کات و سنووری یه‌ک‌تر
نه‌به‌زینن، تا هیچ که‌سی‌ک فەخ‌رو شانازی به‌سه‌ر که‌سی‌کی تر وه‌ نه‌کات.

٦٤. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« أَكْثَرُوا ذِكْرَ هَازِمِ اللَّذَاتِ » (سنن الرمذي)

واتە: خۆشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بی‌ت ده‌فەرمووی:
زۆر بی‌ری هه‌ل‌لووشه‌ری خۆشی و له‌زه‌ت و ئاره‌زووه‌کان ب‌که‌ن
(که‌ مردنه‌).

٦٥. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« لَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ » (البخاري)

واتە: خۆشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بی‌ت ده‌فەرمووی:
خودا سۆزو به‌زه‌یی و میهره‌بانی و پ‌ه‌حمی خۆی به‌که‌سی‌ک ناکات که
سۆزو به‌زه‌یی نه‌بی‌ت به‌رام‌به‌ر خه‌ل‌کی.

٦٦. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَسِيرَانِي فِي الْقِظَّةِ وَلَا يَتَمَثَّلُ الشَّيْطَانُ بِي »

(البخا)

راته: خۆشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیټ ده‌فه‌رموی:

هه‌رکەس منی له‌ خه‌ودا بینێ ئه‌وا به‌دڵنیا ییه‌وه‌ له‌ئاگاییشدا ده‌مبین
هه‌رگیز شه‌یتان ناتوانی خۆی بخاته سه‌ر شیوه‌و پوو‌خساری من .

تییینی //

ئهم فه‌رمووده‌یه مانای زۆر قوولی له‌ناو خۆیدا هه‌لگرتوه‌و زانایاندا
ئسه‌و باسی زۆریان ده‌رباره‌ کردوه‌، هیندیکی لیکدانه‌وا
له‌رمایشته‌که ئاوها ده‌که‌ن که هه‌رکەس منی له‌ خه‌ودا بینێ وه‌ک ئه‌
رایه منی له‌واقیعدا بینیی، چونکه چۆنی بینیمه‌ وامه‌و شه‌یه
ناتوانی خۆی بخاته سه‌ر شیوه‌و پوو‌خساری من، هیندیکی تر ده‌ل
به‌به‌ست له‌وه‌یه ئه‌وه‌که‌سه‌ی له‌خه‌ودا ده‌بینی ئه‌وا مانای ئه‌وه‌ی
هه‌سه‌ر پاسته‌ شه‌قامی حه‌ق و هیدایه‌تی ئیلاهییه‌و پێگا‌که‌ی پێگا
به‌هه‌شته‌و له‌به‌هه‌شتیشا به‌حەقیقی ده‌بینیت، هیندیکی تریش ده‌ل
له‌خیر مه‌به‌ستی فه‌رمووده‌که پۆشنه‌و باس له‌ ئاستی ده‌روونی
ئیمانی ده‌کات و هه‌رکەس له‌خه‌ودا ده‌بینیت ئه‌گه‌ر هیممه‌ت زی‌ا
کات و ته‌کانی گه‌وره‌ترو گه‌رم و گه‌شتی ئیمانی و ئه‌خلاقی و دل
ده‌روونی بدات ئه‌وا له‌ واقیعدا هه‌ر به‌ئاشکرا ده‌بینیت، جا

هــ ینگای ته مه ثتولی مه لائیکه تانه وه بیټ بۆسه ر شیوه و پوو خساری
هــ رهکی، چ ههر بینینی ئاشکرای خوئی بیټ له جهستهیهکی له طیفی
هــ خهلقندهی مه عنه ویدا، که بینینه که تایبته ده بیټ ته نها به که سه
هــ بیه تکاره ئیمان به رزه ئاکار جوانه که وه له ده رکه وتنی دا خه لکانی تر
هــ بینن.

٢٠ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدُلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بُعُوضَةٍ مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا
شَرْبَةَ مَاءٍ. (سنن الترمذي)

هــ ته: خوشه ویست سهلامی خودای له سه ر بیټ ده فه رموی:
هــ مگر دنیا نه وه ندهی بالی می شو له یه که له لای خوا بایه خی هه بوایه
هــ مرا قومی ئاوی به (کافر = داپوشهر و بی بایه خ سه یرکه ری هه ق و
هــ جیمه ته کان) نه ده به خشی.

٢١. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ فِي الْأَمْرِ كُلِّهِ « (ابن ماجه)

هــ ته: خوشه ویست سهلامی خودای له سه ر بیټ ده فه رموی:
هــ خودا خوئی به به زه یی و نه رم و نیان و میهره بانه، له ههر چی کارو
هــ نه رمانیشه نه رم و نیانی و میهره بانی پیخوشه

٦٩. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
«لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ
أَلَّا تَرْوْنَ أَنَّهَا تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا» (الترمذي)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهریبت دهرموی:
نه گهر نیوه پشت به خوا ببهستن پشت پیبه ستانی تهواو و راسته قینه،
تهوا له لایه خوداوه بزئیوی ژیان و رزق و پوزی دهرین وهک چون
بالنده بزق و پوزی دهریت، مه گهر نابینن چون به یانیا به سکی
خالی و برسیتییه وه دهچیته دهر و نیوارانیش به تیږی و سکی پره وه
ده گهریته وه (لانه کهی).

٧٠. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
«أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى وَفَرَّقَ
بَيْنَهُمَا قَلِيلًا» (البخاري)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهر بیټ دهرموی:
من و سهر پهرشتکاری یه تیم وهکو هم دوو په نجه واین له بهه شتا:
{ ثاماره ی به په نجه ی شه هاده و په نجه ی ناوهر استی کردو که میکی
لیک جودا کرده وه } ... مه به ست له سهر پهرشتی کردنی یه تیمان هم
دابین کردنی بزئیوی ژیان و پیو یستییه کانی دونیا یانه، هه میش
په روه دهی تیمانی و دهر وونی و نه خلاقیا تیا نه.

۷۱. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« اتَّقِ الْمَحَارِمَ تَكُنْ عَبْدَ النَّاسِ، وَارْضَ بِمَا قَسَمَ اللَّهُ لَكَ تَكُنْ أَغْنَى النَّاسِ، وَأَحْسِنْ إِلَى جَارِكَ تَكُنْ مُؤْمِنًا، وَأَحِبَّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ تَكُنْ مُسْلِمًا، وَلَا تُكْثِرِ الضَّحِكَ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحِكِ تُمِيتُ الْقَلْبَ ».

(سنن الترمذی)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهر بیټ ده فهرموی: خوټ له قه دهغه لیکراوه کان بپاریزه ده بیته خواپه رستترین کهس، رازی به بهو به شهی خودا پیی داویت ده بیته دهوله مندترین و بی نیازترین کهس، چاکه له گهل دراوسیټ بکه ده بیته (باوه پردار) یکی باش، چیت بو خوټ پیخوښه بو خه لکانیشت پیخوښ بیټ ده بیته (موسلمان) یکی ته واو، زوریش پی مه که نه چونکه بیگومان پیکه نینی زور دل مرینه ره.

۷۲. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« كَانَ عَلَى الطَّرِيقِ غُصْنُ شَجَرَةٍ يُؤْذِي النَّاسَ فَأَمَاطَهَا رَجُلٌ فَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ » (ابن ماجه - احمد)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهر بیټ ده فهرموی:

لق و چلی دره ختیك له سهر ریگایهك ئازاری خه لکی ددها، پیاویك برییه وهو له سهر ریگا لایدا، به هوئی نهم کرداره یه وه خرایه بهه شته وه.

۷۳۰. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَفَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ »

(سنن الرمزى)

واته: خوشهويست سهلامى خوداى لهسهر بيټ دهفهرموى:

سويټد بهوى گيانى منى بهدهسته ناچنه بههشتهوه ههتا ئيمان نههينن، وه ئيمانيشتان تهواوو پر نايټ ههتا يهكترتان خوشنهويټ، ئايا كارو فهرمانيكټان نيشان بدهم كه نهگر جى بهجيتان كرد بههويهوه يهكترتان خوشبويټ؟ لهناوخوتانا سهلام بلاو بكهنهوه)

تبييني //

بلاوكرندنهوى سهلام لهم فهرموودهيهدا تهنها بهدهست بهرز كردنهويهك و وتنى وشهى سهلام نايټ بو دهووبهر، بهلكو دهبي لهناخى دل و دهروونهوه سهلام ليكراوهكان دلنيايان پى بدرټ كه ئهوان { لهمنهوه، واته: لهسهلامكارهكهوه } سهلامهتن له هرچى زيانى زمان ودهست ههيه، چونكه سهلام هم ناويكى بهرزو پيروزي خوايهو هميش ناوو ناوهروكى { موسلمان } لهويهوه سهراوهى گرتووه، بويه خوشهويست سهلامى خوداى لهسهر بيټ له فهرموودهيهكى ترا دهيفهرموو: « الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ » { واته: موسلمانى چاك و باش ئهو كهسهيه كه تهواوى خهلكى لهزمان و لهدهستى سهلامهت و بى ئازارين }.

۷۴. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَا يُدْنِي الْمُؤْمِنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى يَضَعَ عَلَيْهِ كَفَّهُ فَيَقْرُرُهُ بِذُنُوبِهِ فَيَقُولُ هَلْ تَعْرِفُ فَيَقُولُ أَيْ رَبُّ أَعْرِفُ. قَالَ فَإِنِّي قَدْ سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَإِنِّي أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ. فَيُعْطَى صَحِيفَةً حَسَنَاتِهِ وَأَمَّا الْكُفَّارُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيُنَادَى بِهِمْ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ. (مسلم)

واټه: خوښه ويست سه لامي خودای له سهربيت د هفرموی:

له پروژي دواييدا باوهردار له خودای گه وره و شکومند نزيك ده کړيټه وه هه تاخواگيان ده يخاته ژيړ بالی ميه ره بانی خوئی و دانی پيدا دهنی به سهرجه می گونا ه و تاوانه کانی، خودا پیی د هفرموی بی گومان من گونا هه کانم داپوشتی له د نیا داو نه مروش چاوپوشتیان لیده که م و لیت خوشده بم، پاشان د هفت هری کرده وه چا که کانی د هدریت ه وه ده ست، به لام کافره کان و دوپووه کان راده گیرین و بانگ به گوئی هه موو دروستکراوه کانی و هسټینراوی گوړه پانی مه حشر د هدریت که نه مانه ن درویان به ناوی خوا کردو درویان له گه ل خوا کرد.

٧٥. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ وَعُدَّ نَفْسَكَ فِي أَهْلِ الْقُبُورِ»

(سنن الترمذی)

واتە: خوشەویست سەلامی خودای لەسەر بیٲ دەفەر موی:

وابە لەدوئیا وەك ئەوەی غەریبی بیٲ، یان رییواری، وە خۆت بەیەکی
لەخەلك و دانیشتوانی گۆرستان بیٲە ئەژمار.

تییینی //

مەبەست لە (غەریب) میوانیکە کە بچیٲە مال و شارو ولاتیك و ئیتر
ئەوشوینیە هەرچی بیٲ شوین و مالی راستەقینە ی ئەو نییەو زووبیٲ
یان درەنگ، پیی خوشبیٲ یان ناخۆش هەردەبی لیی دەرچیٲ و
بۆ مالی راستەقینە ی خۆی بگەریتەو، مروٲ میوانە لە دویا و هەرچی
بیٲ مالی راستەقینە ی ئەونییەو زووبیٲ یان درەنگ، پیی خوشبیٲ
یان ناخۆش دەبی لیی دەرچیٲ و بەرەو مالی هەمیشەیی خۆی لە
دواروژدا بگەریتەو..

مەبەست لە (رییواریش): کەسیکە کە بەمەبەستیکی دیاریکراو و
بەرەوشوینیکی دیاریکراو کەوتۆتە پی، مروٲ ریواریکەو لە (لەدايك
بوون) بەرەو (مردن و پوژی دوا یی) کەوتۆتە پی و دویا بۆئەو تەنها
ویستگە یەکی کاتییەو پشوویەکی کورتی تیادەدات و ئیتر جیی
دەهیلی و بەرەو شوینگە ی دیاریکراو و راستەقینە ی خۆی هەنگاو

هەڵدەگرێ کە مردن و زیندوو بوونەوھو روژی دوايي و ھەشروھيساب و دواتریش يەکلایي بوونەوھي مالی ھەمیشەيیەتی... مەبەست لەوھش کە خۆت وەکو خەلک و دانیشتوانی گوێستان بێنێ ئەژمار ئەوھيە:

۱- لەدايک بوويت و کاروان و پەرپەرھوھي ژینت بەرھو مردن کەوتۆتە پێ و بێ گومان ھەر دەيگاتی.

۲- دۇنيا کيێلگەيەو تۆي جوتياريش دەبی لە زووترين ماوھدا زووترين دانەويێلە (کە کرداری چاکەيە) بچينيت چونکە ھاکا مردن يەخەي گرتيت و لەپەل و پۆي خستى.

۳- دۇنيا خۆي ھەرچەند تەمەنى دريژ بێت لەچاو روژی دوايیدا زوړ کورتەو، تۆش تيايدا ھەرچەند تەمەنت دريژ بێت ھەر پينچ و دوو روژيکەو ھەست بە تپەريني ناکەيت و ھەر تەنھا ئەو کات و ماوھيەت لە لا ژيانە کە تيايدا دەژيت :

{ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ * قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِّينَ } (المؤمنون ۱۱۲-۱۱۳)

(واتە: خودا لیبیان دەپرسی چەند مانەوھ لەسەر زەویدا؟ ئەوانیش لەوھلامدا دەلین: پوژيک يان چەند پوژيک تيايدا مايەوھو لەژميريارەکان بپرسە باشتر دەزانن).

۷۶. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-

«الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ». (مسلم)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: خوشبختیست سهلامی خودای له سر بیت ده فرموی:

نهوت بیستی پراست و دروست به شی که له { ۴۶ } به شی
بیتیه ایست ..

ببینی //

نهوت بیستی شو بابتانیه که به پی پیویست لای لی
کر او هت شو شو گرنگیهی که به حقیقت هیته پی
به خشر او، نگار خودا خلق و نه مر هیته نهوا خون سر
بهشی نه مر شو، نه مریش هم ناستامه ی خوی له ماله کووت و غیب
نهو شتاته و نه مر گری که نه مونه نه مر هوی باز نهو ده سلات و
نهو ری بیست هاسته مانده که، (هم خویشی مایه پیبه خشی
بتاسه یو غیب و ماله کووت او شته نابر هاسته کان، بهواته
واو گری بیست ... له مرقدا خیرن سر به عالمی قلب یان نهفس
لن پرو حو نهو لوی نهی و نه سلاته کانی له وانوه سر چاوه
گری، بیستیه لهو بیست و نمای شهی که نیشانی کسی بی ناگا
واقع و هاسته کان نه ریست و نه مر هوی نه لبراردن و ویست و
نهو ری نهو لایه، نهوتی پراست و دروست هوال و په یامیکی
بیستیه له لایه، نهو لایه یو خوی نه که موزده یه کیشه بو دلارامی و

دامه زرانی زیاتری له سهر ئابین و رهوشتمهکانی، هندی جالریشتن یه زانیسی ههوالیک یان یه کلابوونهوه له سهر یه پیرانیک یه ئاگادار بوونهوه له ههله و کهموکورینکه، هندی له پیغمهیه ران سهلام خودایان له سهر بیت له ریی خهونهوه په یامی ئیلاهیسان یۆدههات، هه زه ته ئی پراهمیش یه کیکی نهو پیغمه بهر بهر پیرانیکیه که قهرمان سهر پیرینی (پیغمه بهر ئیسماعیلی جگر گوشه) له ریی وهر خهونییه وه پیکرا، پیغمه بهر (یوسف) یش سهلامی خودای له سهر بیت تایبه تمه ند بوو به (تاویل) و خودای گهره له لیکناتهوهی خه شاره زای کردبوو..

دایکمان (عائیشه) ش په زاو په حمه تی خودای له سهر بیت یۆما دهگیریته وه ده فهرمو: پیغمه بهر سهلامی خودای له سهر بیت یه له وهی سرووشی بۆیت له لایه ن خودا وه هر خهوتیک که دهییتم وهکو پۆشنایی و کاریوهی بهر به یان دههاته دی.

۷۷. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-

« مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ ». (أبي داود)

واته: خۆشه وایست سهلامی خودای له سهر بیت ده فهرمو:

هه که سیك خیر و چاکه یه که دهستنی شان بکات و خه یکانی به رینموونی بکات نهوا هه مان پاداشتی نهو که سهی دهست دهکویت که خیر و چاکه که نهجام دههات.

بسم الله الرحمن الرحيم

٧٨. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 « الْمُؤْمِنُ مِرْآةُ الْمُؤْمِنِ، وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، يَكْفُ عَلَيْهِ ضِيعَتُهُ
 وَيَحُوطُهُ مِنْ وَرَائِهِ » (سنن ابی داود)

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهر بیئت دهفه رموی:
 باوهپردار ئاوینه ی باوهپرداره، ههروه ها باوهپردار برای باوهپرداره،
 بهسیهتی بوی که ناهیل ی ویل و سهرگردان بی، له دوواووش
 پاسهوانی و پاریزگاری لیدهکات.

تیبینی // خوشهويست سهلامی خودای لهسهر بیئت لهبهر ئهم خالانه ی
 خوارهوه باوهپردارانی بو یهکتی به ئاوینه چواندوه:

١- ئاوینه: وهختی پهلهیهکت بهپرووخسارهوه بی بهجوانترین شیوه
 نیشانته ددهات بهقهبارهو ماهیهتی خو ی و بی زیادو کهم، واته نه
 گهرهترو نه بچووکت.

٢- به بیدهنگی په یامهکی خو ی دهگهیهنی و بههیمنی خوشهکه به
 خاوهنهکی ئاشنا دهکات.

٣- جگه له خو ی کهسی تری لی ئاگادار ناکاتهوه.

٤- ههرکات تو له لای خو ت پهلهو خوشهکه ی سهر پرووخسارت
 لابه ریت ئه ویش له لای خو ی لای دهبات و نایهیل یئت.

٥- ههرگیز پیزانینی ئهم خوش و پهلهیه ناخاته نیو فایلیک و لهکاتی
 تهنگانه دا بیکاته وهرهقه ی فشار لهسهر خاوهنهکی.

٦- ههقی بهسهر تووه نیه پاشای یان گه‌دا، زانای یان عه‌وام، توورپی یان هیمن، سهر به ههر زمان و ره‌گه‌زو نه‌ته‌وه‌یه‌ک بیت ئه‌و بی‌باک و بی‌ترس و بی‌دو‌دلیی په‌یامه‌که‌ی خو‌ی ده‌گه‌یه‌نیّت و خه‌وشه‌کانت پی‌ناشنا ده‌کات.

٧- کاتی وردو خاشیشی بکه‌ی ئه‌و ههر له‌سهر گه‌یانندی په‌یامی خو‌ی به‌رده‌وام ده‌بیّت و بگره‌زیاتر له‌جارانیش گهرم و گه‌ش ده‌بیّت، واته‌بیکه‌یته‌چه‌ند پارچه‌ئه‌و له‌وه‌نده‌پووه‌وه‌په‌یامه‌کانی خو‌ی ده‌گه‌یه‌نی و خه‌وشه‌کانت پی‌نیشان ده‌دات.

٨- ههر ته‌نها کاری نیشان‌دانی ناشیرینییه‌کان نییه، به‌لکو له‌گه‌ل په‌له‌و خه‌وشه‌کان ته‌واوی جوانییه‌کانیشت نیشان ده‌دات.

٩- له‌پیی ئاوینه‌وه‌نه‌بیّت مروّعه‌یب و خه‌وش و ناته‌واوییه‌کانی خو‌ی نازانیّت.

٧٩. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ » (البخاري)

واته: خو‌شه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سهر بیّت ده‌فه‌رموی:

دوو نیعمه‌ت و به‌خشش هه‌ن خه‌لکانیکی زور به‌شخوراوو بی‌ئا‌گاو زیانمه‌ندن ده‌رباره‌یان، ئه‌وانیش: ته‌ندروست باشیی و ده‌ست به‌تالییه.

٨٠. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيًّا » . (أبي داود)

خۆشه‌وێست سه‌لامی خودای له‌سه‌رییته‌ ده‌فه‌رموی:

هه‌تا ده‌توانی هاو‌پێیه‌تی و هاوده‌می کەسیک مه‌که باوه‌ردار نه‌بی

هه‌تا ده‌شتوانی با ئه‌وه‌که‌سه نانت بخوات که له‌خوا ترس و خۆپاریزه

تیپینی //

(صحابه + صاحب) به‌وبراده‌ریتی و هاوده‌مانه ده‌گوتری که:

١- توندوتوکمه به‌یه‌که‌وه لکا بن و زۆرینه‌ی کات به‌یه‌که‌وه ؛

(هاو + ده‌م) ی یه‌کتر بن.

٢- ته‌مه‌نیکی زۆریان له‌گه‌ل یه‌ک به‌سه‌ر بردی.

٣- شاره‌زای وردودرشتی رابردوو و ئیستای یه‌کترین.

٤- له‌ لوتکه‌ی دلسۆزی بن بۆ یه‌کتری.

٥- متمانه‌یان به‌یه‌کتر گه‌یشته‌ ئاستی یه‌قین و دلنایایی.

پێشه‌وا (ئهبو به‌کری صدیق) ره‌زای خودای له‌سه‌ر بیته‌ له‌گ

خۆشه‌وێستمان له‌و ئاسته‌ بوو، بۆیه‌ خودا ده‌رباره‌ی ده‌فه‌رموی:

{ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ
هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ

سَكِينَتُهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا
السُّفْلَى وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (التوبة - ٤٠)

چونکه بەپراستی ئەگەر ھاوڕێیی و ھاوڕێبازی و ھاو دەمی و
خۆشەویستی گەیشتە ئەم ئاستە ئەوا بێ دەست و دلی خۆیان
کاریگەرییان دەکەوێتە سەر یەکترو لە زۆربەی شتەکانا یەك
بیرکردنە وەو یەك هەلۆیستیان دەبێت، بۆیە خۆشەویستمان
دەفەرموی: (با ھاو دەمتان باوەردار بێت) چونکه ئەو دەمە ھەموو
کاریگەرییەکان بە دیوی باشەن و بەقازانجی دنیا و دواپۆژن،
مەبەست لەوەش (با ئەو کەسە نانت دەخوا خۆپاریز و
لەخواترس بێت) ئەوەیە: ئەگەر کەسەکە خۆپاریز و لەخواترس
بێت لەسەر نانپێدان و پێزگرتن و خزمەتکردنی وەك (میوان)
پاداشت وەردەگریتەو لە دواپۆژدا، خاوە خواستە ئەگەر وانەبوو
ئەوا لەسەرنان و سەرمايەو تیچوووەکە ی لیپرسینەو وەت لەگەڵ دا
دەکریت و پەنگە سزاش بدرییت، ئەو جگە لەوەی کەمیوانی
خۆپاریزو لەخواترس چاوی خۆی دادەخات لە ئاست خانەوادەو،
گویى خۆشی کەردەکات لە بیستنی دەنگ و باسی ئەو مالەو، زاری
خۆشی دەبەستیت لە گیرانەو وە ی ھەموو شتیك.

۸۱. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنَّ تَلَقَّى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ ». (مسلم)

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهریبت دهفهرموی:

هیچ چاکهیهک به کهم و ناپوخت و بچوک سهرمهکه، ههتتا
پووگهشیشت لهکاتی بهیهک گهیشتن لهگهل براکهتا.

۸۲. كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أُتِيَ بِالشَّيْءِ يَقُولُ:

« اذْهَبُوا بِهِ إِلَى فُلَانَةٍ فَإِنَّهَا كَانَتْ صَدِيقَةً خَدِيجَةَ، اذْهَبُوا بِهِ إِلَى فُلَانَةٍ

فَإِنَّهَا كَانَتْ تُحِبُّ خَدِيجَةَ » (ادب المفرد للبخاري)

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهریبت کاتیك كه شتیکی
بهدیاری بۆ بهاتبه دهیفهرموو: برۆن بیبهن بۆ فلانه ئافرهت چونکه
هاوپی و دهستهخوشکی { خهدیجه } بوو، برۆن بیدهنه فلانه ئافرهت
چونکه { خهدیجه } ی خوشدهويست.

تیبینی //

ئهم فهرموودهیه ههم وهفای زۆر بهرزی خوشهويستمان نیشان دهوات
نسبهت بهخانهواده بهگشتیی و خاتوو خهدیجهی دایکمان بهتایبهتی،
ههم فیڕیشمان دهکات چاک و پیزگرو خهلات بهخش بین نسبهت
بههاوپی و خوشهويستانی باوک و دایک و خیزانهکانمان.

۸۳. عن أبي برزة الأسلمي رضي الله عنه قال:

« قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ قَالَ: أَمِطِ الْأَذَى

عَنِ طَرِيقِ النَّاسِ » (ادب المفرد للبخاري)

واته: له نه بوو بهرزه ی نه سله میوه گیردراو ته وه وتی: وتم نه ی پیغه مبهری خوا (سهلامی خودای له سهر بیټ) کرداریکم پینیشان بده بمباته بهه شته وه، خوشه ویست سهلامی خوای له سهر بیټ: فه رموی (شتی) نازار به خش له سهر ریگای خه لکی لاده.

تیبینی //

نهم فه رموده یه گشتگیره و تایبه ت نیه به شتیکی دیاری کراو وه، هه روه ها تایبه تیش نیه ته نها به شتی مادیه وه، به لکو هه رشتیکی نازار به خش ماددی بیټ یا مه عنه وی و ریگریټ له سهر ریگه ی به ره و خواچوونی باوه پرداران: تو لای بهریت و ریگا تهخت بکهیت بو باوه پرداران تا به سانای و بی کیشو گرفت ریگای به ره و خویان بگرنه بهر نه وه بهر نه و موژده موباره و دلخوشکهره ی خوشه ویست سهلامی خوای له سهر بیټ ده که ویت و به هو یه وه ده چیت بهه شته وه، بو نمونه که سیك قهرزار بیټ و قهرزه که پشتی چه مانده یته وه و هه میشه له خه و خه یالی چونیته دی دانه وه ی دابیټ و نه توانی به پیی پیویست بیه رژیته سهر عیباد ته کانی، تو بیټ نهم بارسوکییه ی بو بکهیت و نهم نازاره له سهر ریگای به ره و خواچوونی لابه ریت نه وه

بەدنیایەوه بەر ئەو مۆژدە خوشەى خوشەویست سەلامى خودای
لەسەربیت دەکەویت و انشاءالله بەهۆیەوه دەچیتە بەهەشتەوه،
هاوسەردارکردن و مال و ناومال بۆ دانان و، ھەروەھا دوورخستەوهى
لەگوناھ و خستەسەر راستەشەقامى ھیدایەتى ئیلاھیش ھەر بەھەمان
شیوەن.

٨٤. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« إِنْ قَامَتِ السَّاعَةُ وَفِي يَدِ أَحَدِكُمْ فَسِيلَةٌ فَإِنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا تَقُومَ حَتَّى
يَغْرِسَهَا فَلْيَغْرِسْهَا ». (الأدب المفرد)

واتە: خوشەویست سەلامى خودای لەسەربیت دەفەرموی:
ئەگەر خەریک بوو دنیا تێک بجی و دواپۆژ بەریابی و لەدەستى
یەکیکیشتان چل و نەمامیکى دارخورما ھەبوو و بەنیازبوو بیچینی
ئەوا ئەگەر توانی لەشوینى خۆى ھەلنەستى تابیچینی با بیچینی.
تیبینی //

ئەم فەرموودە شیرینە لەشیوەى ھاندان و ھیوا بەخشینە بۆ مەروڤھەکان
و مەبەست پێى ئەوێھە باھێج شتێک پێگەریقتان لى نەکات لەکردارى
چاکەو دۆشتان دانەمینی و پەکتان نەخات، ھەتتا نزیک بوونی مردن و
دواپۆژیش. ئەم ئامۆزگارییە بۆئەوێھە تەمەز و ھەرس و ئائۆمێد نەبى
لەو پڕۆژەو کردارانەى کەئەمپرو دەکرین و لەئایندەىھەى دورا
بەروبووم دەدەن.

۸۵. قال رسولُ الله صلى الله عليه وسلم:

« إِتَّقُوا الظُّلْمَ فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ وَحَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ ، وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُمْ » (الأدب المفرد)

واټه: خوښه ويست سهلامی خودای له سهربيت د فهرموئ:

خوپاريږي بکه له سته و زورداري و خواردن و دهست دريږي کړنه سهرمال و مافي خه لکي، چونکه سته تاريکايي و (مايه تاريک بووني چاره نووسه) له پوږي دواييدا، هروها خو پاريزي بکه له چرووکي و په زيلي و پږدي، چونکه به پراستي نه ته وه و گه لاني به له نيوه به هيلاک و تياچوون دا، وای لي کړدن له ناو خوياندا خويي يه کتر بريښن و حهرامه کاني نيوانيان (له گيان و مال و نامووس) هلال بکه .

تيبيني // مبه ست له (الشح) چرووکي و پږدي و په زيلي و خوويستنيکي د وروني و هاهيه که هرچي خيره تيايدا نه بيت و هيچ به خشينيکي مادي و مهنه وي لي هه لنه وهرئ، به چه شنيک له ته و او دوني هه موو شتيکي ته نها بوخوي بويت و به هه موو نيعمهت و به خشه کاني سهرزه وي چاوو دلي تير نه بيت و له بهرامبه ردا هز نه کات که س هيچ شتيکي به ريکه وييت و، خو نه گهر به ريشي که ووت گري تي به ربيت له هه سرهت و له داخانا.

٨٦. قال رسولُ الله صلى الله عليه وسلم:

« قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا تَحَدَّثَ عَبْدِي بِأَنْ يَعْمَلَ حَسَنَةً فَأَنَا أَكْتُبُهَا لَهُ حَسَنَةً مَا لَمْ يَعْمَلْ، فَإِذَا عَمَلَهَا فَأَنَا أَكْتُبُهَا بَعْشَرِ أَمْثَالِهَا، وَإِذَا تَحَدَّثَ بِأَنْ يَعْمَلَ سَيِّئَةً فَأَنَا أَغْفِرُهَا لَهُ مَا لَمْ يَعْمَلَهَا، فَإِذَا عَمَلَهَا فَأَنَا أَكْتُبُهَا لَهُ بِمِثْلِهَا » (مسلم)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ربیت ده‌فرموی:

خودای شکۆمەند ده‌فرموی: ئەگەر بەنده‌یه‌کم له‌دل و ده‌روونی خۆیدا بریاریدا یان به‌زار وتی چاکه‌یه‌ک ده‌که‌م ئەوا چاکه‌یه‌کی بۆ ده‌نووسم مادام هێشتا چاکه‌که‌ی نه‌کردبێ، خۆئه‌گەر چاکه‌که‌ی ئەنجامدا ئەوا به‌ (١٠) ئەوه‌نده‌ی خۆی بۆی تۆمارده‌که‌م، وه‌ ئەگەر له‌دل و ده‌روونی خۆیدا بریاریدا یان نیازی کرد خراپه‌یه‌ک بکات ئەوا له‌و بریاری خراپه‌و نیازه‌ی ده‌بوورم و چاوپۆشی ده‌که‌م مادام هێشتا ئەنجامی نه‌دابێ، خۆ ئەگەر خراپه‌که‌ی به‌کرده‌وه‌ ئەنجام دا ئەوا ته‌نها به‌ ئەندازه‌ی خۆی له‌سه‌ری تۆمارده‌که‌م.

تێبینی //

یه‌کیک له‌و یاساو ری‌ساو حیکمه‌ته‌ جووانانه‌ی که‌له‌م فهرمووده ئومێدبه‌خشه‌ وهرده‌گیرێ ئەوه‌یه‌ که‌ له‌هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌مان له‌گه‌ل خه‌لکیدا به‌جۆریک به‌رخوردبکه‌ین ئەگەر خراپه‌کانیان

(ده = ۱۰) بهر ابر چا که کانیا ب و له گه لمانا هیشتا لیان
 نه پرنجین و له گوشه ی د ورو نمانا دریان نه که ین و ته رکی
 هاوړییه تیان نه که ین و نه لین ئیتر هیچ خیریکیان پیوه نیوه
 به که لکی دوستایه تی نایه و خو ماندو و کردن له گه لیانا بی
 سوو ده و مه قبوولی لای خوا نین، چونکه لای خوا خراپه یه
 به یه که و چا که ش یه که به (ده = ۱۰) و هیندیک چا که یه که به حه فتاو
 هیندیکی تر یه که به حه فسه دو زیاتریشه، که واته ئه وانه ی
 خراپه کانیا ده بهر ابر چا که کانیا نه هیشتا هر مه قبوولی لای
 خودان و ئومید هیه که له دواړو ژیشدا پر گاریان بیت و بچه
 به هشتیشه وه، ده ی که واته ده بی ئیمه ش بهم شیوازه جوان و
 حه کیمانه یه هه لسو که و ت و مامه لیه یان له گه لدا بکه ین و
 خوانه خواسته به چاوکی بچووک و که مبا یه خ سه یریان نه که ین،
 چونکه مروؤ له هه لسو که و ت و مامه لیه ی له گه ل خه لکانا هه تا پی
 وابی هیشتا بهر ابر ره که ی ماوه له ناو باز نه ی ته ندروستی
 مروؤ قایه تی و هیشتا نه که و ت و ته دهره وه ی به زه یی و میهره بانی
 خواوه دلسوزانه تر ده توانی هاوکاری (مادی و مه عنه وی) بکات و
 ئاسانتر ده توانی له هه له و که موکوپیی و بهر خورده هه رزه ییه کانی
 ببوریت.

٨٧. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ ». (بخاری)

واتە: خوشەویست سەلامی خودای لەسەربێت دەفەرموی:

سێ شت هەن هەركەس تێیان دایبێت لە دلیا شیرینی و تام و چێژی ئیمان هەست پێدەكات:

١- ئەو كەسە خودا و پێغه مبه‌ری (سەلامی خودای لەسەربێت) لەهەموو كەس خوشتر بوی.

٢- وە ئەگەر كەسیكی خوشویست تەنها لەبەر خودا خوشیبوێت.

٣- وە هەروەها (بەدڵ) پێی ناخوشبێت بگەرێتەو وە ناو بی باوەری و گوناھ و خراپەکاری دواي ئەوێ كە خودا رزگاری كردووە لییان هەروەك چۆن پێی ناخوشە فری بدیته ناو ئاگرەو.

٨٨. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقَهُ ». (مسلم)

واتە: خوشەویست سەلامی خودای لەسەربێت دەفەرموی:

ناچیتە بەهەشتەو وە ئەو كەسە درواسیكەي لە شەڕ و ئازار و بەلا و گێچەل و دەردیسەری و ستەمی ئەمین و پارێزراو نەبێت.

٨٩. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ ». (النسائي)

واته: خوڤه و یست سه لامی خودای له سه ربیته ده فه رموی:

باوهر چه فتاو ئه وهنده لق و پهل و پویهیه، چاکترین و بهرزو به پزترینی وتهی (لا اله الا الله) یه، وه نزمترینیشی لابرندی ئازاره له سه ر پیگا، ههروه ها شهرم و چه یاش لقیکه له باوهر.

تییینی //

مه بهست له وتهی (لا اله الا الله) جی نشین بوونی مانا دره وشاوه و کاریگهرو راسته قینه کانییه تهی له دنداو دواتر په نگدانه وهی راست و دروستی تهی له هه لویست و کرده وه دا، مه بهست له لادانی ئازار له سه ر پیگاش لابرندی هه موو جوړه کانی ئازاره له سه ر هه موو پیگا کانی ژیان و هه موو پیگا کانی به ره و خواچوونی مروڤ، به واته کاتیك شتیکی ئازار به خش له سه ر پیگایه کی سه ره کی هاتوچوی مروڤه کان هه بیته و لا ببری موزده که ده یگریته وه، له هه مان کات سته میك له سه ر پیگای گوزهران و ژیان مروڤه کان به گشتی هه لښگری هه لابرندی ئازاره و، قه رزیکیش بو قه رزاریك که پیگای به ره و خواچوونی لی گرتبی و بدریته وه، یان هاوسه ر گیریك بو گه نجیك پیکبه یئری که پیگره بو به ره و پیشچوونی ئیمانی هه ر لابرندی ئازاره له سه ر پیگا، ئه مانه

نمونه بوون و دهتوانری بۆلابردنی ئازار لهسهه ریگای مروقهکان دهیان و سهدان شیوازو شتی تر بگرینه بهر که بهربهستن لهبهردهم دین و ژینی مروقهکان.

۹۰. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « آتَى بَابَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَسْتَفْتَحُ فَيَقُولُ الْخَازِنُ مَنْ أَنْتَ فَأَقُولُ مُحَمَّدٌ. فَيَقُولُ بِكَ أُمِرْتُ لَا أَفْتَحُ لِأَحَدٍ قَبْلَكَ ». (مسلم)

واته: خوشهویست سهلامی خودای لهسهه ریبت دهفه رموی: له پوژی دواایدا دیمه بهردهرگای بههشت و داوای کرانهوهی دهرگا دهکهه، دهرگاوانه که دهپرسی کیی؟ منیش له وهلامیا دهلیم موحه ممد، ئه ویش دهلیت تهنا بۆ تو فهرمانم پی کراوهو بۆ هیچ کهسیکی تر بهرلهتو دهرگا ناکه مهوه.

۹۱. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ ». (ابن ماجه)

واته: خوشهویست سهلامی خودای لهسهه ریبت دهفه رموی: کهسیک تهوبه ی لیکردبی و بهدل له گونا و تاوانان په شیمان بوویته وه وهک ئه وکهسه وایه که هیچ گونا و تاوانیکی نه بی و نه کردبی.

۹۲. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ دَعَا بِهَا فِي أُمَّتِهِ فَاسْتَجِيبَ لَهُ وَإِنِّي أُرِيدُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ أَنْ أُوْخَرَ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ ». (مسلم)

واته: خوْشه‌ويست سه‌لامی خودای له‌سه‌ربیت ده‌فرموی:

بوْ هه‌موو پیغه‌مبه‌ریک (سه‌لامی خودایان له‌سه‌ربیت) دو‌عایه‌کی قبوْل‌کراو هه‌بووه و ئه‌وانیش له‌دونیا دا‌کردوویانه‌و وهر‌گیراوه بوْ گه‌له‌که‌یان، منیش ده‌مه‌وی به‌ئیزن و پشتیوانی خوا دو‌عاکه‌م دو‌ابخه‌م بوْ پوْژی دو‌ایی و بیکه‌مه‌شه‌فاعه‌ت و تکی لی‌خوْشبوونی خودا بوْ ئوممه‌ته‌که‌م.

۹۳. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِذَا قُمْتَ فِي صَلَاتِكَ فَصَلِّ صَلَاةَ مُودَعٍ وَلَا تَكَلِّمْ بِكَلَامٍ تَعْتَذِرُ مِنْهُ وَاجْمَعْ الْيَأْسَ مِمَّا فِي أَيْدِي النَّاسِ » (معجم الكبير)

واته: خوْشه‌ويست سه‌لامی خودای له‌سه‌ربیت ده‌فرموی:

ئه‌گه‌ر نو‌یژت کرد وها نو‌یژت‌که‌که‌ئه‌مه‌دواهه‌مین نو‌یژته‌و ئیترخوا‌حافیزی له‌دونیا ده‌که‌ی، واته‌وه‌که‌سیکی مالئاواییکار له‌دونیا نو‌یژت‌که‌که‌دواهه‌مینی ساته‌کانی ته‌مه‌نی تیپه‌ر ده‌کات. وه‌قه‌سه‌یه‌که‌مه‌که‌دواتر به‌ناچاری وله‌شه‌رمه‌زاییا پوْزشی بوْ به‌نیته‌وه‌،هه‌روه‌ها بی‌باک وبی‌نیازبه‌له‌وه‌ی وا له‌ده‌ستی خه‌لکی دایه‌.

۹۴. عَنْ النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- فِيمَا رَوَى عَنِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَّهُ قَالَ « يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ فَاسْتَطْعَمُونِي أَطْعَمَكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِيسَكُمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِيسَكُمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرَ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِيسَكُمْ وَجَنَّتُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أُخْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أُوَفِّيكُمْ بِهَا فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ ». (مسلم)

واته: له خوشه و يستمانه وه گيرد رواه ته وه و هويش له خواي
شكومه نده وه ده گيريت ته وه و خودا ده فهرموي: نه ي بهنده كانم من

ستەم کردنم لەسەر خۆم حەرام و قەدەغە کردوو، وە وەهاشم
 بپیارو فەرمان داوێ کە حەرام و قەدەغە کراویت لە نێو ئێوەدا بۆیە
 ئێوەش ستەم لە یەکتەر مەکەن لەناو خۆتاندا، ئەو بەندەکانم ئێوە
 هەمووتان گومران ئیلا مەگەر یەکیک خۆم هیدایەتی بدهم
 و(رێنومای راستە شەقامی ئایین و خواناسین و بەندایەتی بکەم)
 دەسا داوای هیدایەتم ئی بکەن تا هیدایەتتان بدهم، ئەو بەندەکانم
 ئێوە هەمووتان برسین تەنها ئەو کەسە نەبیّت کە خۆم تیری بکەم و
 تیرم کردبیّت، دەسا داوای خۆراک و پۆزیم ئی بکەن تا پیتان
 ببەخشم، ئەو بەندەکانم ئێوە هەمووتان پووت و ناپۆشتەن تەنها
 ئەو کەسە نەبیّت کە خۆم دامپۆشیبی و هۆشی خۆداپۆشینم پی
 بەخشیبی، دەسا داوای پۆشاک و چۆنیەتی خۆداپۆشینم ئی بکەن
 تا بتاندمی، ئەو بەندەکانم ئێوە بەشەو و بەپوژ دەکەونە هەلەو
 کەم و کوپی و گوناھانەو هەر منیشم لەهەموو تاوان و هەلەو
 گوناھان خۆشدهبم دەسا لەسەر گوناھ و هەلەو تاوانەکانتان داوای
 لیخۆشبوونم لیبکەن با لیتان خوشبم، ئەو بەندەکانم ئێوە قەت
 ناگەنە ئەوێ کە بتوانن زیانم پی بگەینەن تا زیانم پی بگەینەن، وە
 قەتیش ناگەنە ئەوێ کە بتوانن سوودو قازانج پی بگەینەن تا
 سوودمەندم بکەن، ئەو بەندەکانم ئەگەر یەکەمین کەس و دواھەمین
 کەستان (واتە هەمووتان) بە مروّقەکان و جنووکەکانەو لەسەر

شیوه و حالی دلی پاکترین و پاریزکارترین و له خواترستیرینی مروقیکی نیوخوتان بیټ ئەوا هیچ له مولکی من زیادناکات، ئەهی بهندهکانم ئەگەر یهکهمین کهس و دواهمین کهستان (واته ههموتان) به مروقهکان و جنوکهکانهوه لهسهر شیوه و حالی دلی خراپترینی کهسی نیوخوتان بیټ ئەوا هیچ له مولکی من کهم ناکات، ئەهی بهندهکانم ئەگەر ههموتان تیټرا به مروقه و جنوکهوه له دهشت و چۆلایی و گوڤهپانیکی کاکي بهکاکیدا بوهستن و داوای نیازهکانتانم لی بکهن و منیش هر یهکیکتان پیداویستی خوئی پی ببهخشم ئەوا هیچ لهوه کهم ناکات که لهلای منه تهنه بهقهدهر ئەوه نهبی که دهرزییهک بخریته ناو دهریایهکهوه، ئەهی بهندهکانم ئەوه تهنه کاروکردهوی خوتانه که من بوتانی دهرمیرم و ههلیدهگرم و لهسهر یهکی کو دهکهمهوه و لهدونیا ودواتر له دواروژیشدا حهقهکهی دهممهوه، جا ههرکهس خیری دهستکهوت و خیری بینی لهخویدا باسوپاسگوزاری خودا بکات، ههرکهسیش پیچهوانهی ئەوهی دهستکهوت و نههامهتی بینی با لومهی کهس نهکات تهنه نهفسی خوئی و کردهوهکانی خوئی نهبیټ.

۹۵. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« أَتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ ». قَالُوا الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ. فَقَالَ « إِنَّ الْمُفْلِسَ مَنْ أُمِّتِيَ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا وَضَرَبَ هَذَا فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فُيِّتَ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أَخَذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ ». (مسلم)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهریبیت فهرمووی:

ثایا دوزانن کی مایه پووج و بی سایه و سامان و موفلیسه؟
وتیان لای نیمه بی سایه و سامان و موفلیس نه و که سیه که هیچ پاره و
پوول و کهل و پهلی نه بیت، به لام خوښه ويست سهلامی خودای لیبت
فهرمووی: به لکو بیگومان و به دلنیا ییه وه بی سایه و سامان و بی
سهرمایه و موفلیس له نوممه تی من نه و که سیه کهله پوژی دوا ییدا دیت
به کومه لیک نویژ پوژوو زه کاته وه به لام له کارنامه و ژياننامه ییدا نه وه
هه یه که: جوینی به نه و داوه و بوختانی بو پیاوان و نافرته تانی داوینپاک
هه لبه ستاوه و مالی نه وی خوار دووه و خوینی نه می پژان دووه و
له وی داوه، ئیتر دانه دانه له چاکه کانی دهریبت بهم و به و
(له توله یاندا)، نه گهر چاکه کانیشی کو تاییان هات بهر له وهی قه زاوه ت
و داوه ری نیوان نه وو خه لک ته و او بی نه و خراپه کانی نه و ان

وەردەگری و دەخړیتەسەر دەفتەری کردەوه‌کانی تا هەقەکانی
خەلک کۆتایی دیت و ئەویش بەهۆیانەوه دەخړیتە ئاگری
دۆزەخەوه.

٩٦. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ ». قَالَ رَجُلٌ إِنَّ
الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَتَعْلُهُ حَسَنَةً. قَالَ: « إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ
يُحِبُّ الْجَمَالَ، الْكِبَرُ: بَطَرُ الْحَقِّ، وَغَمَطُ النَّاسِ ». (مسلم)

واتە: خۆشه‌ویست سەلامی خودای لەسەربیت دەفەر موی:
ناچیتە بەهەشتەوه ئەو کەسە تۆز قایلێک خۆ بەگەورە زانی
تێدابیت، پیاویک وتی: بەلام پیاو هەیه حەز دەکات جل و
بەرگەکانی باش و جوان بن و، نەعل و پێلاوێکانی جوان و باش بن،
خۆشه‌ویست سەلامی خودای لەسەربیت فەر موی: بەراستی و زۆر
بەدڵنیاییەوه خودا جوانەو جوانییشی خۆش دەوێت، بەلکو کێبڕو
گەورەیی نواندن بریتییه له: خۆ بەگەورەتر گرتن له هەق و قبوول
نەکردن، هەروەها بە کەم و سووک و بێ بایه‌خ پوانینه‌خەلکی و
شکاندنه‌ویان.

۹۷. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى ». (مسلم)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهريټ د هفرموي:

نمونه ی باوه پدران له یه کتر خوښو یستنیان و سوزو میهره بانیا و
په روشی و دلسووتانیا بویه کتر وه نمونه ی یه ک لاشه وایه، نه گهر
پارچه و به شیک لهم جهسته و لاشه یه هاواری لی هه لساو سکاالی ئیش
و ئازاری حالی خوئی کرد ئهوا هه موو بهش و پارچه کانی ئهم
جهسته یه بوی دهکه ونه خوو هاو بهشی ئازاری ده بن بهشه و نه خه وتن
و تا لیها تن.

تیبینی //

مه بهست لهم فهرمووده شیرینه ی خوښه ويست سهلامی خوا ی له سه ر
بیټ ئه وه یه که باوه پدران له ته واوی بهش و پارچه کانی سه ر ئهم زهویه
(به جیاوازی بیروبوچونیشیا نه وه) برای یه کن و وهک یه ک جهسته وان
بو یه کتر، ئیدی له ههر شوینیکی ئهم دونیا یه مسولمانان کیښه یه کیان
هه بیټ و ئازار بدرین ده بی باوه پدران ی هه موو شوینه کانی تر بو یان
له خه م دابن و ئازاره که به دلی ئه وانیش بگات و هه تا ئه وان پزگاریان
نه بیټ له خه م و ناخوښی و ئازاره که ئه مانیش نه خه وینه وه و خه و
نه چیته چاوه کانیانه وه.

۹۸. قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« أَرَأَيْتَ الرَّجُلَ يَعْمَلُ الْعَمَلَ مِنَ الْخَيْرِ وَيَحْمَدُهُ النَّاسُ عَلَيْهِ قَالَ
« تِلْكَ عَاجِلُ بُشْرَى الْمُؤْمِنِ ». (مسلم)

واته: به پیغمبره ری خوا(سهلامی خودای لهسه ریئت) وترا: ئه وه
چییه و چۆنه، ده بیینی هیندی جار مروژد کرده وهیه کی چاک دهکات و
خه لکان لهسه ر ئه و کرده وه چاکه ی سوپاسگوزاری دهکهن؟
خۆشه ویست سهلامی خودای لهسه ریئت له وه لāmیا فهرمووی: ئه وه
مورده ی خیراو پیشوه ختی باوه پداره که پیی دهکات.

تییبینی //

ئهو ئیمانداره ی لهم فهرمووده یه دا ئامارهی بو کراوه که سوپاسگوزار
ده کریئت لهسه ر کرده وه چاکه کانی له لایهن خه لکه وه چه شنی
مورده یه کی پیشوه ختی ئیلاهی، له بهر ئهم خالانه ی خواره وهیه:

۱- ئه و کاره خیرانه ی که ئه نجامییان ده دات تاک و ته نها له بهر
ره زامه ندی خودا ئه نجامییان ده دات به ئه و په ری نیازپاکی و
ئیخلاصه وه.

۲- له ناخی دلاییه وه هه ز به و سوپاسگوزارییه ناکات له لایهن
خه لکه وه وه ره گیز کاره خیره کانی به نیازی ده ستخستنی شۆرته و
پیاهه لدانی ناکات له لایهن خه لک و کو مه لگاوه.

۳- ئەگەر دلخۆشییەك پەرووی تیبكات لەدوای تەواوبوونی کارە خێرەکانی ئەوا تەنها لەبەر ئەوەیە کە ئەوانەى ستایشی دەکەن ئیمانداران و پێزدارن لەلایەن خوداو خەڵکەوه.

۹۹. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَذًى مِنْ مَرَضٍ فَمَا سِوَاهُ إِلَّا حَطَّ اللَّهُ بِهِ سَيِّئَاتِهِ
كَمَا تَحُطُّ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا ». (مسلم)

واتە: خۆشه‌ویست سه‌لامی خودای لەسه‌ربیت دەفەرموی:
هیچ موسلمانێک نیه‌ ئازاریکی پێ بگات به‌هۆی نه‌خۆشیی یان
هەرشتیکی تره‌وه ئیلا خودای گه‌وره به‌هۆی ئەم ئازار چه‌شتنه‌یه‌وه
گونا‌هه‌کانی لی هه‌ڵده‌ورینی وه‌ك چۆن دره‌خت گه‌ڵا‌کانی هه‌ڵده‌وه‌ری.

۱۰۰. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« خُذُوا مِنَ الْعَمَلِ مَا تُطِيقُونَ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَمَلُّ حَتَّى تَمَلُّوا ».

(مسند أحمد)

واتە: خۆشه‌ویست سه‌لامی خودای لەسه‌ربیت دەفەرموی:
ئەوه‌نده کارو کرده‌وه‌و عیبادات ئەنجام بدەن کە له‌تواناتان دا هه‌یه‌و
په‌رۆشی وتامه‌زرویی دلتان له‌گه‌ڵیدایه‌، چونکه خودا هه‌رگیز
له‌په‌رۆشی و ئیشتیاقی دیدار و مونا‌جات و عیباداتی به‌نده‌کانی سارد
نابی و بیزار نابێ، تا ئیوه ساردو بی تا‌قەت نه‌بن.

۱۰۱. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« لَا يَحِلُّ لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ » (مسلم)

واته: خوشه ويستمېان سه لامي خوداي له سهر بيټ فهرمووي:
دروست نيه بو هيچ باوهرداريك پشت له براكه ي خو ي بكات و له سي
پوژ زياتر قسه ي له گه لدا نه كات.

تېيښي //

خوشه ويست سه لامي خوداي له سهر بيټ له چهندين فهرموده ي ترا
گله يي له پشت تيكردني باوهردار دهكات له براكه ي خو ي و دهرموي
وهختي له ريگايه كدا به يهك دهگن ئهويان پروي لهولا دهكات و
ئهميشيان پروي لهلاكه ي تر، بهلام موژده دهداته سينه صافان و پييان
دههرموي ئهو دووانه ي كه نيوانيان ناخوشه ئهوكه سه ي دهست
پيشخهري دهكات لهسهلام كردن و ناشتبوونهوه ئهوا خير هگوره و
زورهكه هه موو به بهر ئهو دهكه ويټ.

ئيمه چهندين جوړ براي هتيمان هه يه وهريه كه شيان ئهرك و مافيان
به سهر يه كتره وه هه يه:

۱- براي هتي دايك و باوكيي، ئه وه يه كه ههر دووكيان له يهك دايك و باوك
و له يهك خانه واده له دايك بووبن.

۲- براي هتي شيري، ئه وه يه كه ههر دووكيان به تيږي شيري يهك
نافره تيان خوارد بيټ، با له خزمايه تيشا هيچي يه كتر نه بن، بهم شير

خواردنه ده‌بنه برای یه‌کترو ئیتر ئافره‌تانی هه‌ردوو خانه‌واده ده‌بنه مه‌حرهم بۆئه‌م دووانه: {حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ} هه‌موو ئه‌رك و مافیکیان نسه‌به‌ت به‌یه‌کتريه‌كسانه‌ ته‌نها میرات نه‌بی كه‌له‌یه‌كتري ناگرن، به‌لام ئه‌گه‌ر یه‌كیکیان هه‌ژاربوو ئه‌وا هاوکاری و ده‌ستگیرویی كردن و پێ به‌خشین ئه‌ركی سه‌رشانیانه.

۳- برایشی ئیمانی، ئه‌وه‌یه‌ كه‌هه‌موو ئیمانداران برای یه‌كترن {إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ} (الحجرات) و له‌هه‌ر پارچه‌یه‌کی ئه‌م دونیایه‌بن سۆزو خوشه‌ویستی و دلسۆزی و هاوکاری و پشتگیری و خه‌مخۆرییان بۆیه‌کتريه‌یه‌و وه‌كو یه‌ك جه‌سته‌و لاشه‌ وان و ئازاریك بگاته‌ هه‌ربه‌شیکی ئه‌م جه‌سته‌و لاشه‌یه‌ ئه‌وا ته‌واوی وجودیان ئیش و ئازاره‌كه‌ی پێده‌گات و هه‌موو بۆی ده‌كه‌ونه‌ سه‌رپێ و به‌زمان و ده‌ست و دل و مال و گیانیان ئازار په‌وینییی بۆده‌كه‌ن و تا پزگاری نه‌كه‌ن ئه‌مانیش ناحه‌سینه‌وه هه‌روه‌ك خوشه‌ویست ده‌فه‌رموی:

«مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَّى». (مسلم)

۴- برایشی ئینسانی، بریتییه لهوهی کهتهواوی مروقهکانی سه‌رزه‌وی به‌جیاوازی په‌گه‌زو زمان و ئایین و نه‌ته‌وه‌کانیا‌نه‌وه برای یه‌کترن، د‌لس‌و‌زن ب‌ویه‌کتری و وه‌ک مروقه‌ پ‌یز له‌یه‌کتر ده‌گرن و، له‌به‌رامبه‌ردا مافه‌کانی یه‌کتر پ‌یش‌یل ناکه‌ن و سته‌م له‌یه‌کتریش ناکه‌ن، به‌هه‌موو هی‌زو تونا‌ی ماددی و مه‌عنه‌وییا‌نه‌وه پار‌یز‌گاری له‌یه‌کترده‌که‌ن و پ‌ی‌گای چاکی و پاکی به‌یه‌کتر نیشان ده‌دن و ئام‌و‌ژ‌گاری به‌خیری یه‌کترده‌که‌ن، ب‌ویه‌ ته‌ماشاده‌که‌ی پ‌یغه‌مبه‌ران سه‌لامی خودایان له‌سه‌رب‌یت ب‌و‌گه‌له‌کانیان چه‌ش‌نی برا ناس‌ی‌ن‌راون ئه‌گه‌رچی ئه‌وان ناله‌باریش بووبن و له‌ئاستی برایشی کردنه‌وه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ره‌کانیش نه‌بووبن، به‌لام ئه‌وان هه‌ر چه‌ش‌نی برایشی خه‌مخ‌وو د‌لس‌و‌ز ئام‌و‌ژ‌گارییان کردوون و ر‌ی‌گای راسته‌قینه‌ی خودایان پ‌ی نیشان داون و له‌مه‌ترسییه‌کانی گونا‌ه و تاوان و لادان و سه‌ر‌پ‌یچی و نافه‌رمانی خودا ئا‌گاداریان کردوونه‌ته‌وه:

۱- { وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ } (۶۵ الاعراف)

۲- { وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ } (۷۳ الاعراف)

۳- { وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ } (۸۵ الأعراف)

۴- { كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطِ الْمُرْسَلِينَ (۱۶۰) إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۶۱) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (۱۶۲) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (۱۶۳) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۶۴) أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ (۱۶۵) وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ } (۱۶۶ الشعراء)

۵- { كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ (۱۰۵) إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۰۶) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (۱۰۷) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (۱۰۸) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ } (۱۰۹ الشعراء)

۱۰۲. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ،

وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَجَسَّسُوا» (ابی داود)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سهریبت ده‌فرموی:

خوتان بیاریزن له به‌دگومانیی، چونکه به‌راستی به‌دگومانیی درو‌ترین

وته‌یه، هه‌روه‌ها چاودی‌ری یه‌کتر مه‌کن و به‌سیخو‌رییه‌وه به‌دوای

نه‌ینی وه‌ه‌وال زانینه‌کانی یه‌کتره‌وه مه‌بن.

۱۰۳. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ- فَقَالَ أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ «رَجُلٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

بِمَالِهِ وَنَفْسِهِ» قَالَ ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ «مُؤْمِنٌ فِي شِغْبٍ مِنَ الشَّعَابِ

يَعْبُدُ اللَّهَ رَبَّهُ وَيَدْعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ» . (مسلم)

واته: له‌ئهبوسه‌عیدی خودرییه‌وه گێردراوه‌ته‌وه: پیاویک هاته‌لای

پیغه‌مبه‌ر سه‌لامی خودای له‌سهریبت و وتی: کی‌باشترین که‌سه؟

فرموی: که‌سیک که‌به‌مال و گیانی تیده‌کو‌شی له‌پیناوی خوادا،

پیاوه‌که وتی: له‌دوای ئه‌و کی‌تره؟ خوشه‌ویست فرموی:

ئیمانداریکه له‌دۆلیک له‌دۆله‌کان خودای خو‌ی ده‌په‌رستی و شه‌ری

خو‌ی له‌خه‌لکی ده‌پاریزی .

۱۰۴. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةُ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ » (سنن الترمذي)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سهر بیټ ده‌فرموی:

به‌رده‌وام مروقی باوه‌پدار (پیاو و ئافرهت) به‌گرفتار بوونی و خه‌مبار بوونی خوئی و تیاچوونی مال و مندالی تا قی ده‌کریته‌وه، تا به‌خزمه‌تی خودای خوئی ده‌گات (له دواپوژدا) و هیچ گونا هیکی له‌سهر نه‌ماوه.

تیبینی //

ئهم فهرمووده‌یه حالییما ده‌کات که ههرچی دهر دو به‌لاو گرفتاریی هه‌یه و به‌سهر موسلمان دادیت ئیلاا په‌حمه‌ته بوئی و خودای گه‌وره به‌هویانه‌وه گونا هه‌کانی هه‌لده‌وه‌رینی تا پرزگاری بکات له‌سزای دوزه‌خ و گرفتاریی پوژی دوا یی، خوشه‌ویست له‌فهرمووده‌یه‌کی ئاشکرای تر دا ده‌فرموی: مَا مِنْ شَيْءٍ يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ حَتَّى الشَّوْكَةِ تُصِيبُهُ إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهَا حَسَنَةً أَوْ حُطَّتْ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ (مسلم)

واته: هیچ شتی که نیه تووشی باوه‌پدار بیټ هه‌تا درکیکیش بیټ و بجیته جه‌سته‌ی و ئازاری بدات ئیلاا خودا به‌هویه‌وه چاکه‌یه‌کی بو‌ده‌نووسیټ، یان خراپه‌یه‌کی لی ده‌سپریته‌وه.

۱۰۵. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، قَالَ: لَقِيتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا، فَقُلْتُ: مَا النَّجَاةُ؟ قَالَ: "يَا عُقْبَةُ، أَمْسِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ، وَلَيْسَعَكَ بَيْتُكَ، وَأَبْكْ عَلَى خَطِيئَتِكَ". (سنن الترمذی)

واتە: لە عوقبە ی کوپی عامرەوه، وتی: پۆژیکیان بە پیغەمبەری خوا (سەلامی خودای لەسەر بیّت) گەیشتم و پێم وت: پزگاربوون چۆنەو بەچیە؟ ئەویش فەرمووی: ئەو عوقبە زمانت لەسەر خۆت بگرەوه کە بەخراپە لە دژت بگەرێ، با مایشت بتگریتە خۆی و فراوانت بکات، هەرودەها بەسەر هەلەو گوناھیشتا بگری.

مەبەست //

لە گرتنەوهی زمان ئەوهیە کە درۆو بوختان و دووزمانی و جویندان و قسە ی پرۆپوچ و ناشایستە ی پێ نەکریّت، مەبەست لەگرتنەخۆی ماییش ئەوهیە کە هەم قەناعەتت دامەزری لەسەر ئەو بەش و شوێن و ماله ی کە خوا خەلاتی کردووی و پێی پازیی بیت و سوپاسگوزاریشی لەسەر بکەیت، هەم خەلۆهتگەیه ک بیّت و لەناویدا خەریکی بیرکردنەوهی قوول لەچارەنووست بیت و سینەو دل و دەروونت ی پێ گەش و گەرم و ئاوەدان بکەیت و، هەمیش بۆ دووربوون لەگوناھ و تاوان و لەکاتی فیتنەو ئاشووب و ئاژاوەدا ماله کەت بەدویناو کۆمەلگە ی خۆت بزانی و سینە ی خۆتی ئەوەندە ی گەردوون پێ فراوان بکەیت، هەرودەها مەبەست لەوەش کە بەسەر هەلەو گوناھتا بگری ئەوهیە کە لەناخی دلتا پەشیمان بیت لەو گوناھ و تاوانانە ی کە نەفس و شەیتان پێی کردووی و بەهۆیەوه خودات

لەخۆت پەنجاندوو، چونکە پەشیمان بوونەوه لەگوناھ و تاوان ھۆکاری
لێخۆشبوونی خودایەو گریان و فرمێسکیش پێناس و ناسنامەی دڵی
سەلامەت و پەشیمانبووەوهو گەراوێیە بۆلای خودا.

١٠٦. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« اِضْمِنُوا لِي سِتًّا مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَضْمِنَ لَكُمْ الْجَنَّةَ، اصْدُقُوا إِذَا حَدَّثْتُمْ،
وَأَوْفُوا إِذَا وَعَدْتُمْ، وَأَدُّوا إِذَا أَوْثَمْتُمْ، وَاحْفَظُوا فُرُوجَكُمْ، وَغُضُّوا
أَبْصَارَكُمْ، وَكُفُّوا أَيْدِيَكُمْ ». (مسند أحمد)

واتە: خۆشه‌ویست سەلامی خودای لەسەربێت دەفەرموی:

ئێوه شەش شتم لەخۆتاندا بۆ مسۆگەر و جیگیر و دابین بکەن،
منیش بەهەشتان بۆ مسۆگەر و دابین دەکەم:

(١) راستگۆین ئەگەر قسەتان کرد،

(٢) جی بەجیکارین ئەگەر پەیمانتان دا،

(٣) ئەگەر ئەمانەتان لەلا دانرا پارێزەری بن و بەجوانترین شیوه

بیگەرێننەوه دەست خاوەنەکەیی لەکاتی خۆیدا،

(٤) دامەنتان بپارێزن (لە بێ ئابروویی).

(٥) چاوەکانتان داخەن (لە نامەحرەم).

(٦) دەستەکانیشتان بکێشنەوه لەستەم و (هەموو جوړەکانی ناپەرەوایی

پێکردنی).

۱۰۷. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَنْ صَمَتَ نَجَا » (سنن الترمذی)

واتە: خوشەویست سەلامی خودای لەسەر بیّت دەفەرموی:
هەرکەس بێدەنگ بوو پزگاری بوو.

تییینی //

ئەم فەرموودەیە حاڵیمان دەکات کەزمان بۆ خاوەنەکە ی نێعمەتیکی
گەورەیه ئەگەر لەزیکرو قورئان خویندن و نوێژو ئامۆژگاریکردنی
خەلک و پۆشنکردنەوهی ئایین و بەرنامە ی خواو چاککردنی ناخۆشی
نیوان خەلکی بەکاربەیندریّت و، لەهەمان کاتدا نێقمەت و زیانمەند
ومایە ی پێسوا بوون و شەرمەزاری و سزاو تووشبوون بەئەگەری
دۆزەخە ئەگەر لەناشوگری کردن و لەدروو بوختان و نەمیمی و
جویندان و شکات کردن لەخەلکی و تیکدانی نیوان خۆشی
بەکاربەیندریّت، بۆیه خوشەویستمان سەلامی خودای لەسەر بیّت
وەختی بەموعازی فەرموو زمانی خۆت بپاریزە، موعاز وتی بۆ ئە ی
پێغەمبەری خوا چما ئێمە سزاو لێپرسینەوهمان لەگەڵ دەکریّت بەهۆی
زمانمانەوه کەقسە ی پی دەکەین؟

خوشەویستیش سەلامی خودای لەسەر بیّت فەرمووی: بۆ هەریەهۆی دروینە ی
زمانەوه نێیه کەخەلکان لەسەر پووختار پانەکیشرین بەرەو دۆزەخ؟

۱۰۸. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يَرَى أَثَرَ نِعْمَتِهِ عَلَى عَبْدِهِ » (الترمذی)

واته: خوشه و یست سه لامی خودای له سەر بیټ ده فەر موی:

بیگومان خودای گه وره پێی خوشه شوینه واری به خشش و

نیعمه ته کانی ببینی به سەر بنده که یه وه که پێی خه لات کردووه.

تییینی // ئەم فەر مووده شیرینه دوو شیوازی هه ل سوکه و تمان

فیرده کات له گه ل ئەو به خشش و نیعمه تانه ی که خواگیان پێی خه لات

کردووی:

۱- چرووکی و په زیلی نه کردن له به هره بردن و کپین و به کاره یانی

نیعمه ته کان له سنووری په زامه ندیی خوا دا.

۲- جوان به کاره یان و په نگدانه وه یان له ژیا نی پوژانه دا به پێی ئەو

رینمایانه ی که ئایین ده ستنیشانی کردووه، بو نموونه وه ختیك

خواگیان مال و سامانی خه لات کە سێک کردووه به وه شوینه واری

نیعمه تی سامانه که له سەر که سه که ده رده که وێ و خوداش پێی خوشه

که هه م پێدا و یستیه سه ره کییه کانی ژیا نی خوی به تییری ده سته به ر

بکات و موماره سه ی مافه سه رو شتییه کانی پێبکات، هه میش

ده ستگیرویی لیقه و ماوان بکات و بیبه خشیتیه وه به سه ره ژاران و

به هو یه وه به هانا یانه وه بچیت و له گرفتارییه تاله کانی ژیا ن پرگاریان

بکات، یا ن وه ختی به خشش و نیعمه تی زانست و زانیاری به یه کی

به خشیوه، خواگیان پێی خوشه هه م خوی له زانست و زانیارییه که

بەهره وەرگری و بیانکاته کردەوه لەخۆیدا، هەم فێری خەڵکانی
تەریشی بکات و هانیان بدات و ئامۆزگارییان پێبکات تا بەرچاو
پۆشنیی بیت بۆ ژيانی دنیا و دواپۆشیان.

۱۰۹. عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

« إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: يَا ابْنَ آدَمَ تَفَرَّغْ لِعِبَادَتِي أَمْلَأُ صَدْرَكَ غِنًى وَأَسَدَّ
فَقْرَكَ وَإِلَّا تَفْعَلْ مَلَأْتُ يَدَيْكَ شُغْلًا وَلَمْ أُسَدِّ فَقْرَكَ » (سنن ابن ماجه)

واته: خوشەویست سەلامی خودای لەسەر بیت دەفەرموی:

خودای بەرزو شکۆمەند دەفەرموی: ئەو ئادەمیزاد خۆت یەکلەکەوه
بۆ بەندایەتی کردنی من: سینهو دەروونت پردهکەم لە دەوله‌مەندی و
بێنیازی و هەروەها دەرگای هەژاریت لەسەر داده‌خەم، خۆ ئەگەر
وانەکەیت ئەوا دەستەکانت پردهکەم لەکارو پیشە بەلام دەرگای
هەژاریت بەروودا داناخەم.

تەییانی // ئەمە فەرموودەیه‌کی قودسییه‌و خوشەویست لە خوداوه‌ بۆی
گێڕاوی‌نه‌ته‌وه، فەرموودە‌ی قودسی قەسە‌ی خۆ‌ی پەرە‌دگەرە
پێ‌غه‌مبەر- سەلامی خودای لەسەربیت - بۆمان دە‌گێ‌ڕێ‌ته‌وه، جیاوازی
لە‌گە‌ڵ قورئان ئە‌وه‌یه‌ که فەرموودە‌ی قودسی ماناکە‌ی هی خودایە‌و
خوشە‌ویست هە‌مان مانا به‌ وشە‌و پ‌سته‌و تە‌عیری خۆ‌ی بۆمان بە‌یان
دە‌کات، بە‌لام قورئان هە‌م ماناکە‌ی هی خودایە‌و هە‌م پیت و وشە‌و
پ‌سته‌و تە‌عیرە‌کانیشی هی خودان..

۱۱۰. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«لَا تَزُولُ قَدَمًا عَبْدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ أَرْبَعِ خِصَالٍ: عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ؟ وَعَنْ شَبَابِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ؟ وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَا أَنْفَقَهُ؟ وَعَنْ عِلْمِهِ مَاذَا عَمِلَ فِيهِ؟» (معجم الكبير للطبراني)

واته: خوشه ویست سهلامی خودای له سهر بیټ ده فهرموی:

له پوژي دواييدا قاچه کانی بهنده جووله ناکات و له شوینی خوئی نابزوی تاپرسیاری دهرباره ی چوار شت و خهسلهت و خووپه وشت و پیشه و فهرمان لی نه کریټ،

۱- دهرباره ی ته مهنی که له چييدا کوټایي پی هیټا؟

۲- دهرباره ی کهنجیټییه که ی که چوټی به سهر بردو له چييدا پیری کردو ماندوو و پزاندی؟

۳- ههروه ها مولک و مال و سامانه که ی چوټی پهیدا کردو له چييدا خهرجی کردو به خشییه وه؟

۴- ههروه ها له زانست و زانیاریه که ی (دهرباره ی خوداو پیغه مبه ران و ټایین و پوژي دوايي و لیپرسینه وه و هه موو بواره کانی تری ژیان) چی پی کردو، له چييدا به کاری هیټاو، چهنده کرده وه ی له گه ل هاوشان کردو چوټ له ژیان ی خویدا پهنگی پی داوه؟

۱۱۱. عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: أتى النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ ومعه صبي فجعل يَضُمُّهُ إِلَيْهِ فقال النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أترحمه؟) قال: نعم، قال: (فالله أرحمُ بك، منك به وهو أرحم الراحمين) (أدب المفرد)

واته: له ئه‌بو هوره‌یره‌وه په‌زای خودای له‌سه‌ریی‌ت وتی: پیاویک هاته لای خوشه‌ویست و منالیک‌ی پی بوو به‌سینه‌و باوه‌شی خوی دهنووساند، خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ریی‌ت فه‌رمووی: به‌زه‌یی‌ت پییدا دیته‌وه‌و سۆزو میه‌ره‌بانیت هه‌یه‌ بو‌ی؟ پیاوه‌که‌ گوتی به‌لی، خوشه‌ویست فه‌رمووی: به‌دنیاییه‌وه‌ خودا به‌سۆزو میه‌ره‌باتره‌ بو‌تو له‌سۆزو به‌زه‌یی تو بو‌ ئه‌م منداله‌، به‌پراستی خوا به‌په‌رحم و سۆزو به‌زه‌یی و میه‌ره‌باترینی میه‌ره‌بانانه‌.

۱۱۲. عن جریر رضي الله عنه قال: « ما رآني رسولُ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُنْذُ أَسْلَمْتُ إِلَّا تَبَسَّمَ في وجهي » (ادب المفرد للبخاري)

واته: جه‌ریر ده‌لی: له‌و پۆژه‌وه‌ی موس‌لمان بووم خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ریی‌ت هه‌رجاری منی بینیبی ئیلا به‌ پووی گه‌ش و خه‌نده‌ ئامیژه‌وه‌ له‌ پوو‌خسارمی پوو‌انیوه‌.

۱۱۳. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَنْ صُنِعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ فَلْيُجْزِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ مَا يُجْزِيهِ فَلْيُشْنِ عَلَيْهِ ،

فَإِنَّهُ إِذَا أَثْنَى فَقَدْ شَكَرَهُ » (ادب المفرد للبخاري)

واته: خوښه ويست سه لامی خودای له سه ریټ ده فره موی:

هر که س چاکه یه کی له گهل کرا با پاداشتی چاکه کاره که بداته وه، خو
 نه گهر نه یبوو یان بوی نه په خسا پاداشتی بداته وه با ناوی به چاکه
 به ری و به خیر باسی بکات و به سه ریا هلبدا، چونکه نه گهر ناوی
 به چاکه بردو به خیر باسی کردو ستایشی کرد نهوا سوپاسگوزاری
 چاکه کاره که ی کردوه.

۱۱۴. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« أَتَانِي آتٍ مِنْ عِنْدِ رَبِّي فَخَيَّرَنِي بَيْنَ أَنْ يُدْخِلَ نِصْفَ أُمَّتِي الْجَنَّةَ

وَبَيْنَ الشَّفَاعَةِ فَأَخْتَرْتُ الشَّفَاعَةَ وَهِيَ لِمَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا

(سنن الترمذي)

واته: خوښه ويست سه لامی خودای له سه ریټ ده فره موی:

هاتوویک (مه لایکه تیك) هات بو لام له لایه ن په روه ردگار مه وه و
 سه ریښکی کردم له نیوان نه وه ی که نیوه ی نوممه ته که م بچنه به هه شت
 و له نیوان تکاو شه فاعه ت کردم بو یان، من تکا وشه فاعه ت کردم
 هه لبرارد، نه ویش بو که سیکه که له سه ر حالیکا مردبی (به دل و به زمان
 و به کرده وه) هیچ ها وه لی بو خوا بریار نه دابی.

۱۱۵. سُلَّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَقَالَ؟ الصَّلَاةُ عَلَى وَفِّهَا قَالَ ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ ثُمَّ بَرُّ الْوَالِدَيْنِ قَالَ ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ ثُمَّ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ »

(ادب المفرد للبخاري)

واته: له هاوه ليكه وه پرسيار له خوشه ويست كرا سه لامى خوداى له سهر بيټ چ كرده وه يهك له لاي خودا خوشه ويست ترينيانه؟
فهرمووى: نه جامدانى نويزه كان له كاتى خوياندا، وتى دواى نهو چى؟ فهرمووى: چاكبوون و چاكه كردن له گهل دايك و باوك، وتى پاشان چى؟ خوشه ويست فهرمووى: پاشان تيكوشان له پيناوى خواو له ريى خواوا.

۱۱۶. جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: جِئْتُ أَبَايُكَ عَلَى الْهَجْرَةِ وَتَرَكْتُ أَبَوَيَّ يَبْكِيَانِ فَقَالَ: « ارْجِعْ فَأُضْحِكُهُمَا كَمَا أَبْكَيْتُهُمَا » (مسند ابن حبان)

واته: پياويك هاته لاي خوشه ويست و پيى وت: هاتووم په يمانت له گهل ببه ستم له سهر كوچ كردن و دايك و باوكيشم ته نيا جيهيشتون به گريانه وه، خوشه ويست پيى فهرموو: بگه ريوه لايان خنده يان بخه وه سهرليو وهك چون نه وانت گرياندو فرميسكت خستنه سهرچاو.

۱۱۷. قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِيءِ وَلَكِنَّ الْوَاصِلَ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحْمَتُهُ وَصَلَهَا»

(الأدب المفرد)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهرييت دهرموی:

نهوکه سه پاريزهري پرشتهی خزمايه تي نيه کهنوره بهنوره هاموشوی
خزمانی بکات، بهکو پاريزهري پرشتهی خزمايه تي نهوکه سهيه
لهکاتيکدا پرشتهی خزمايه تي و نزيکايه تي لهگل پچريندرا نهو
هرتونو ټول گريی دهادته وهو ناهيلى خزمايه تيه که پچري و
بهرده وامي پيده دات.

۱۱۸. جاء أعرابي إلى النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فقال:

«أَتَقْبَلُونَ صِيَانَكُمْ؟ فَمَا نَقْبَلُهُمْ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

أَوْ أَمْلِكُ لَكَ أَنْ تَزَعَ اللَّهُ مِنْ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ» (أدب المفرد للبخاري)

واته: عهرييکی دهشته کی هاته لای خوښه ويستان سهلامی خودای
له سهرييت وپيی وت: نهو نهو منداله کانتان ماچ دهکن؟ بهلام ئيمه
هرگيز ماچيان ناکهين!، خوښه ويست لهوه لاميا فهرموی: جا من چ
لهتو بکه م و چيم پيده کړی بو تو که خوا ميره بانيی له دلی تو دا
داړنيوه؟ بهووی دلی رهقی خوته وه.

۱۱۹. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« الْمُؤْمِنُ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ وَيَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ خَيْرٌ مِنَ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ وَلَا يَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ » (ادب المفرد)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهرييت دهفرموي:

ئهو باوه پرداره‌ی که تيکه‌ليی خه‌لکان دهکات و نارام دهگرييت له سهر ئهو ناره‌حه‌تی و ناخوښی و نازاران‌ه‌ی که له لايهن ئه‌وانه‌وه پييده‌گات چاکتره (له‌لای خوداو خه‌لکه‌وه) له‌و باوه پرداره‌ی که تيکه‌ليی خه‌لک و کومه‌لگا ناکات و نارام ناگرييت له سهر ئهو ناره‌حه‌تی و ناخوښی و نازاران‌ه‌ی که له لايهن ئه‌وانه‌وه پيی ده‌گات.

تیبینی //

ئهم فهرموده شیرينه له‌ناواخنيا دهست نيشانی نازارو ناره‌حه‌تیه‌ک دهکات که پووبه‌پووی باوه‌پدارانی پاسته‌قینه‌ی نیو کومه‌لگا ده‌بیته‌وه به‌هوی ئهو کارو ئه‌رک و فرمانه ئیلاهییه‌ی که خراوته سه‌رشانیان، ئه‌ویش فهرمانکردنی حه‌کیمانه‌یان‌ه به‌چاکه‌و پيگیرکردنی دلسوزانه‌یان‌ه له‌خراپه‌و ناپه‌سه‌ندی، چونکه خودای گه‌وره به‌هوی ئهم خه‌سله‌ته‌ جوانه‌و چه‌ند خه‌سله‌ت و ره‌وشتی‌کی شکومه‌ندی تره‌وه ئه‌وانی کردوته باشترينی گه‌ل و نه‌ته‌وه بو‌ مروّقایه‌تی، بویه ده‌فرموي: « كُتِبَ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ » (۱۱۰ ال عمران) واته: به‌راستی ئیوه

چاکترین ئوممه تیکن که بوخه لکی سه رزه وی دهرکه وتوون، چونکه
 فرمان به چاکه دهکن و پیگیریش له خراپه دهکن و، باوه پی توندو
 توکمه و دامه زراویش به خوا دینن.

۱۲۰. عَنْ أَنَسٍ أَنَّ أَغْرَابِيًّا بَالَ فِي الْمَسْجِدِ فَقَامَ إِلَيْهِ بَعْضُ الْقَوْمِ فَقَالَ
 رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «دَعُوهُ وَلَا تُزْرِمُوهُ». قَالَ فَلَمَّا
 فَرَغَ دَعَا بِدَلْوٍ مِنْ مَاءٍ فَصَبَّهُ عَلَيْهِ. (مسلم)

واته: له ئه نه سه وه گێردراوه ته وه که پیاویکی ده شته کی له مزگه وتی
 خوشه ویستا میزی کرد، هه ندیک له یاران لیی توورپه بوون و بوی
 هه لسانه وه، خوشه ویست پیی فه رموون: لیی گه پین و میزه که شی پی
 مه برن، کاتی که له میزه که ی ته واو بوو داوا ی سه تلێک ئاوی کردو
 پزانیدییه سه ر شوینی میزه که.

تییینی // ئه م فه رمووده شیرینه حالییان ده کات که پیغه مبه ران
 سه لامی خودایان له سه ربیت به گشتی و خوشه ویستمان به تایبه تی چ
 سینه یه کی فراوانیان هه بووه و چه ند میهره بان بووینه له گه ل مروقه کان،
 وه تیشمان ده گه یه نیت که په یامداران (شوینکه وته ی پیغه مبه ران)
 به رخاتری گه یاندنی په یامی راسته قینه ی خودا ده بی دارای چ
 ره وشتیکی به رزو بالا بن و چه ند خاوه ن دل و ده روونیکی گوشادو
 لیبورده و گه رده ن ئازاد بن.

١٢١ قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « لَا يَرُدُّ الْقَضَاءُ إِلَّا الدُّعَاءُ، وَلَا يَزِيدُ فِي الْعُمْرِ إِلَّا الْبِرُّ »

(معجم الكبير للطبراني)

واته: خۆشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ریبێت ده‌فه‌رموی:

هیچ شتیێک فه‌رمان و خواستی خوایی و چاره‌نووسی ناخۆشی مروّقه‌کان و ته‌واوی شته‌کانی دیاری کردووه‌و به‌پێی یاسایه‌ک که ئه‌و ره‌ت ناکاته‌وه‌ ته‌نها دوعاو نزاو پارانه‌وه‌ نه‌بیێت، وه‌ هیچ شتیکیش ته‌مه‌ن درێژ ناکات ته‌نها چاکه‌ نه‌بیێت.

تییینی //

ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ش حالیه‌مان ده‌کات که به‌لێ خودا چاره‌نووسی مروّقه‌کان و ته‌واوی شته‌کانی دیاری کردووه‌و به‌پێی یاسایه‌ک که ئه‌و دیاری کردووه‌ مروّقه‌ و ته‌واوی دروستکراوان ده‌چن به‌پێوه‌، به‌لام دوعا یه‌کیکی ئه‌و هۆکارانه‌یه‌ که خواگیان پێی خۆشه‌ له‌ ده‌م و زاری به‌نده‌کانی بیه‌ستی و لێی بپارێنه‌وه‌و داوای گوێڕینی چاره‌نووسی ناخۆشی خۆیان لێ بکه‌ن و ئه‌ویش بۆیان بگوێڕیت، چونکه‌ خواگیان خۆی داڕێژهری یاساو چاره‌نووسه‌کانه‌و هه‌رخۆی قاهه‌رو قادیره‌یه‌ به‌سه‌ریاناو گه‌ر بیه‌ویت شتیێک گوێڕانکاری پێبکات هیچ که‌س و هه‌زو توانایه‌ک ناتوانی پێگیری لێبکات و لێی بپرسیته‌وه‌، به‌واته‌ مه‌قه‌ووری یاساو ئه‌و چاره‌نووسانه‌ نییه‌ که‌خۆی داڕشتوووه‌و ئیدی (حاشا له‌ ده‌سه‌لاتی شکۆمه‌ندو پایه‌به‌رز) تازه‌ ئیتر خۆشی

نه توانی گۆرانکارییان تیدا بکات، بویه له کاتیکا که چاره نووس دیارییش کراوه به لام دوعای راسته قینهی به کولی دل له خواگیان پهتی دهکاته وه و خواگیان خوی به میهره بانیی خوی دهیگۆریت به باریکی زۆرباش و شایستهی ترا، ههروه ها ته مه ن دیارییش کراوه به لام چاکه و چاکه خوازی به هه موو مانا فراوانه کانیه وه درێژێ دهکات و به ره که تدارێ دهکات.

۱۲۲. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى أَكْرَمِ أَخْلَاقِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؟ تَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمَكَ وَتُعْطِي مَنْ حَرَمَكَ وَتَصِلُ مَنْ قَطَعَكَ» (سنن الکبری)

واته: خۆشه و یست سهلامی خودای له سه ره بێت دهفه رموی: ئایا باشتترین و بهرزترین و بهرێزترین ئاکار و پهوشتی دنیا و دوا پوژتان پی نیشان بدهم و پینموونیتان بکه م بوی؟ ئه وهیه که هه می شه ببووری له و که سه ی سته مت لیده کات و گهرده ن ئازادی بکه ی، هه می شه ببه خشی (به خشی نی مادی و مه عنه وی) له سه روه ت و سامان و زانست و زانیاری و ئامۆژگاری چاک و پاک و... هتد: به و که سه ی که هه موو ئه و شتانه ی له سه ر داخستووی و لیتی گرتۆته وه، وه هه روه ها به رده وامی به ها توچۆو سه ردان و به سه رکردنه وه ی دۆستایه تی بدهیت و پاریزگاری له شیرازه و پرشته ی خزمایه تی بکه ی له گه ل ئه و که سه ی که پچراندوویه تی له گه لئا.

١٢٣. قَالَ رَجُلٌ لِرَسُولِ اللَّهِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى السَّاعَةُ؟

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا أَعَدَدْتُ لَهَا». قَالَ فَكَأَنَّ
الرَّجُلَ اسْتَكَانَ ثُمَّ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَعَدَدْتُ لَهَا كَبِيرَ صَلَاةٍ وَلَا صِيَامٍ
وَلَا صَدَقَةٍ وَلَكِنِّي أَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ. قَالَ «فَأَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ».

(مسلم)

واته: پیاویک به پیغه مبهری خوای (سهلامی خودای لهسه ربیّت) وت:
کهی وادهی هاتنی قیامهته؟ خوشه ویست وهلامی دایه وه فهرمووی:
چیت ئاماده کردوه بوی؟ پیاوه که کهمیک داماو بیدهنگ بو، پاشان
وتی ئهی پیغه مبهری خوا شتیکی زۆروگه وره له نویژو پۆژوو زهکات
بوئاماده نه کردوه، بهلام من خوداو پیغه مبهره کهیم خوشدویّت،
خوشه ویستیش فهرمووی: تو له گهل ئه وهی که خوشت دهویّت.

١٢٤. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَانِ وَلَا اللَّعَانِ، وَلَا الْفَاحِشِ، وَلَا الْبَذِي» (الادب المفرد)

واته: خوشه ویست سهلامی خودای لهسه ربیّت ده فهرمووی:

هه رگیز ئیماندار تیرو توانج گرو دل بریندار کهرو نه فرینکار نیه
(به واته نه فرهت له خه لکی ناکات به وچه شنهی که له باز نهی په حمه تی
خوا بیان خاته دهرو له سۆزو میهره بانیی مروقه کانیشیان بی بهش بکات)
و ههروه ها په وشت نزم و گوفتار ناخۆش و ناشیرین نیه و ده مییس و
جوین فروشیش نیه.

۱۲۵. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ: مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصَرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ ». (مسلم)

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهرييت دهفهرموی:

ئهی کومهلی گهنجان: ههرکەس له ئیوه زه‌مینهی سازه‌و توانای ژن هیئانی ههیه (توانایی مادی و مه‌عنه‌وی) باهاوسه‌رگیری بکات و ژن بهیئنی، چونکه به‌دنیاییه‌وه هاوسه‌رداری باشتین هوکاره بو داخستن و دامرکانده‌وهی چاوه‌کان له نامه‌هرم و، هه‌روه‌ها قه‌لاو قه‌لغانیشه بو پاراستنی داوین له داوینپیسیی، ئه‌وهی نه‌شیتوانی ژن بهیئنی با ده‌ست و دل بگریت به به‌پوژووبوونه‌وه، چونکه به‌پراستی پوژوو ده‌بیته مایه‌ی پاریزگاریی بوی.

۱۲۶. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُحِبُّ الصُّمْتَ عِنْدَ ثَلَاثَ: عِنْدَ تِلَاوَةِ الْقُرْآنِ وَعِنْدَ الزَّحْفِ وَعِنْدَ الْجِنَازَةِ » (المعجم الكبير للطبراني)

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهرييت دهفهرموی:

به‌دنیاییه‌وه خودای گه‌وره‌و شکومه‌ند له سی (شوین و کات و حاله‌ت دا) بی‌ده‌نگی پی‌خوشه، له‌کاتی خویندنی قورئاندا، له‌کاتی پویشتنی له‌شکرده‌و، هه‌روه‌ها له‌کاتی هه‌لگرتنی جه‌نازه‌و به‌ره‌و گو‌رستان بردنی مردوودا.

۱۲۷ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَثَلُ الْمُؤْمِنِ مَثَلُ التَّخْلَةِ مَا أَخَذَتْ مِنْهَا مِنْ شَيْءٍ نَفَعَكَ »

(معجم الكبير للطبراني)

واتە: خۆشەويست سەلامى خوداى لەسەر بىت دەفەرموى:

نمونهى ئيماندار (مروقى باوەردار) وەكو نمونهى دارخورما وایە، دەست بۆ ھەربەش و پارچەيەكى ببەیت سوودمەندەو قازانجت پى دەگەيەنیت.

// ھۆکارى //

پىکچواندنى مروقى ئيماندار بە دارخورماو لەلایەن خۆشەويستەو بۆ ئەم ھۆکارانە دەگەریتەو:

۱- دارخورما پەرگ و پىشەى بەناخى زەويدا پۆچوو و لق و پۆپ و بەرھەمەکانیشى سەر بەرزانە بەرھەو ئاسمان ھەلکشاو و بەھۆیەو بەرگەى ھەموو مەترسیيە سروشتى و ژینگەيیەکان دەگریت و بەسانایى (پەشەبا) کان ناتوانن بیلەرزینن و لەپەرگ و پىشەى ھەلکەنن، برواداریش ئیمانەکەى چەشنى پەرگ و پىشالى پۆلایین بەناخ و دل و دەروونیا پەرش و بلاو بۆتەو و بەرھەمەکەشى کە کردەو و چاک و پەروشتى جوان و ھیممەت و خزمەتگوزارى و ھاوکارى و جوامیریيەکانیەتى بە ئاسمانى کۆمەلگاو مروقەکانا ھەلزانەو بەرگەى ھەموو نەخۆشى و ناخۆشیيەکانى کۆمەلگا دەگریت و ھێرش و مەترسیيە کۆمەلایەتیيەکان نایەرزینن و پەشەباى ئارەزوو

ناپەسەندەکان بەسانایی ناتوانی ڕەگ و پێشالی ئیمانی لەناخ و دل و دەروونیا دەربەھینی.

۲- دارخورما سوودمەندە بە بەروبوومەکە ی کە خورمایە و ھەرودھا بەپەلکەکانی و لقەکانی و سیبەرەکەشی، برۆاداریش ھەموو ژێانی سوودمەندییە: زانست و زانیارییەکانی، مۆلک و مال و سامانەکانی، پەفتارە سەنگین و گوشتارە شیرینەکانی، ھاوکاری کردنەکانی بۆ خەلکی بەگشتی، فەرمانکردنی بەچاکە و بەرھەڵستی کردنی لەخرایە، دەست پاکی و دلپاکی و داوین پاکی و زمان پاکی، ھەرودھا سوۆز و میھرەبانی بۆ تەواوی مرقۆقیەتی.

۳- دارخورما ناسراوە بەدرەختی خۆپاگری و ھیمايە بۆ ئارامی و سێنەفراوانی و لیبۆردەیی و نەرم و نیانی، ھەركاتی لیی بدريّت و داروبەردی بۆبھاویشتری ئەو لەوەلاما جوانترین و خوشترین پوطابیان بۆ بەردەداتەو، باوەرداریش وەختی لەگەڵی بکەونە مشتومپرەو لەبەرخودا کۆتایی پێ دەھینی ئەگەرچی لەسەر ھەقیقەت، کاتی نەفامان شەپری پێ بفروشن لەوەلامانا دەلی: سەلامی خوداتان لەسەربیت و لەمنەو لەتەواوی ئازارەکانی دەست و زمانم سەرفرازو سەلامەت بن... سەتەم ناکات و لە ماف خواردنی بەرامبەرەکانی چاپۆشی دەکات و گەردەنیان ئازا دەکات و ھەمیشە بەچاکە وەلامی خرایەکانی ئازاردەرانی دەداتەو.

٤- دارخورما بەرەكەى نزم و نزیكە لەلیكەرەوانى و بەئاسانى دەتوانرى لیبكریتەوهو بخوریت، باوەردارىش بەئاسانى شتى لی وەرەگیردیت و ئامادەیه خۆی بیبەش بکات بەرخاترى دابین بوونی پیویستی برایەکانى، بەخشین و ناندانى بەرەهوامى هەیهو خەلکى خوشیان دەویت و خەلاتیان بەسەردا دابەش دەکات، هەرگیز دەست و دل لە بیرو باوەرو پەوشتە بەرزو جوانەکانى هەلناگریت بەهۆى یەك مالىی و تیکەلاوبوونەوه هەرچەند خوشەویستی و ئولفەت لەنیوان خۆى و خەلکى بەهیزتر بیت.

٥- دارخورما بەردارەو هەموو کاتیك بەرى دەخوریت و تیکناچیت، قەلایە بسو ئەو کەسەى پەنای پیـدەگریت، ئەمبارکردنى ئاسانە... بپروادارىش هەمووسالیک زەکات و صەدەقات لەمالى خۆى دەردەکات و لەخیرکردنا لەکى بركى دایە، خواردن دەبەخشى لەکاتى منداڵ پیدان و هاوسەرگرتن و جەژنى قوربان و لەکاتى حەج و لەکاتى هاتنەکایەو پیگەیشتنى بەروبوومەکانى و زۆر کاتى تریش.

٦- دار خورما بەهۆى نا پەرشوبلاویى لق و پۆپەکانى ئازارى درەختەکانى دەوروبەرى خۆى نادات و سنوورى دیاریکراوى خۆى هەیه.. بپروادارىش بەندە بەکۆمەلیك پى و شوینی شەرى لەگەل دەوروبەرەکانى و لەمامەلەکردن لەگەلئانا ئازاریان نادات، هەلسوکهوتەکانى ئاشکراو پۆشفن و ئاسان دەخویندرینەوهو دەناسرینەوه، ناچیتە هیچ مالیک بەبى مؤلەتى خواهنەکەى و سەیری

عەیب و عاری خەلکی ناکات، چاوەکانیشی پارێزراو دەکات لەبەینی
 ھەموو شتیکی پێ پێنەدراو، لەکۆی خودا پێی خوشبێت و فەرمانی
 پێ کردبێت لەوێ دەدۆزیتەووە لەکۆیش قەدەغەکراو بێت دوورە
 پەریزە.

۷- دارخورما سالی جاریک پەلکە زەردو لە کەلک کەوتوووەکانی
 ھەلەدووەری... باوەرداریش سالی جاریک لەرەمەزانا بەپۆژوو دەبێت و
 بەھۆیەو گوناھەکانی ھەلەدووەریت.

۱۲۸. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 «مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْعَطَّارِ، إِنْ جَالَسْتَهُ نَفَعَكَ، وَإِنْ مَاشَيْتَهُ نَفَعَكَ،
 وَإِنْ شَارَكَتَهُ نَفَعَكَ». (معجم الكبير للطبراني)

واتە: خوشەوێست سەلامی خودای لەسەربێت دەفەرموی:
 نموونەی باوەردار وەکو نموونەی بۆن فروش وایە، ئەگەر ھاوڕێیەتی
 بکەیت و لەگەڵی دانیشی سوودت پێدەگەینی، ئەگەر بەلایدا
 تێپەربێت ھەر سوودت پێدەگەینی، وە ئەگەر ھاوبەشی ونزیکی و
 شەراکەتی لەگەڵ بکەیت (لەھەر ئومووەک لەئومووەکانی ژیان وەکو
 کەسابەت و ژن و ژنخوازی و ھەر شتیکی تریش) ئەوا ھەر سوودت
 پێدەگەینی.

١٢٩. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«مَثَلُ الْمُؤْمِنِ مِثْلُ النَّحْلَةِ لَا تَأْكُلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَلَا تَضَعُ إِلَّا طَيِّبًا».

(سنن الكبرى للبيهقي)

واتە: خوشەویست سەلامی خودای لەسەرییت دەفەرموی: نموونەى ئیماندار وەکو نموونەى میڤ هەنگوین وایە، خۆراکی چاک و پاک و خاویڤ نەبیّت نایخوات، وە ئەوەى لییشی دەبیّتەو و دایشی دەنیّت هەرخاویڤەو چاک و پاک و خوشە (مەبەست هەنگوینەکەیه تی).

// تیبینی

هۆکاری پیکچواندنێ مروقی ئیماندار بە میڤ هەنگوینەو لەلایەن خوشەویستمانەو بۆ ئەم هۆکارانە دەگەریتەو:

١- وشەى (النحلة) واتا بەخشینی بى بەرامبەر، بەخشینیك چاوەپروانى هیچ نەکریت لەپاداشتیا، بۆیە میڤ هەنگوینیش هەلگری ئەم نازناو و ناسنامەیه چونکە هەنگوینی صاف و خوش و شیرین بەمروقی دەبەخشى و لەبەرامبەریا چاوەپروانى هیچ نیە، مروقی باوەرداریش هەموو خزمەتیکی ماددى و مەعنەوى بەتەواوى مروقیەتى بەگشتى و ئیمانداران بەتایبەتى دەکات و لەبەرامبەریا چاوەپروانى هیچ پاداشتیکیان لێناکات، بۆیە تەماشای دەکەیت دانە دانەى پیڤەمبەران سەلامی خودایان لەسەرییت بەهۆزو گەلەکانیان دەفەرموو: (إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ) (١٠٧) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (١٠٨) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٠٩) الشعراء (واتە ئەى گەل و هۆزەکەم من بۆ ئیووە لەخوداوە نێردراویکی ئەمینم، شەرم

و ترستان له خودا بڼی و خوږایزی بکهن له قهدهغه کراوه کانی و ملکه چی و دلکه چیی بنوینن بو فرمانه کانی، من له سهر ئه وشتانه ی که پیتان راده گه یه نم هیچ پاداشتیکی { مادی یان مه عنه ویتان } لی داوا ناکه، چون پاداشتی نه بر اوهی من ته نها له لای په روه ردگاری جیهانیانه).

۲- وهك چوڼ ههنگوین شیفای هه موو نه خوشییه کانه بو خه لکی، به هه مان شیوه باوه پرداریش په فتارو گوفتاره شیرینه کانی شیفاو دهرمان و چاره سازن بو هه موو ناخویشی و نه خوشییه زیهنی و دهر وونییه کان، فهردی وکومه لایه تییه کان.

۳- میښ ههنگوین عطف و سوزو میهره بانیا یان بویه کتر زوره و به هره وهزی کار ده کهن و هه موو به یه که وه ئه و ئه رکه ی سهرشانیا ن جی به جی ده کهن که بویان دیاری کراوه، نمونه ی پروادارانیش وکو نمونه ی کوشک و ته لارو بینا وایه هیندیکیان ئه وانی تریان توندو تول و مه حکم و پولایین ده کهن { الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ، يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا }، له خوشه ویستی و سوزو میهره بانیشیا ن بو یه کتر هه موویان وکو یه که جهسته وان، ئه گهر پارچه و به شیکی ئه و لاشه یان دهر دو نازاریکی تووشهات ئه و هه موو بهش و پارچه کانی تر بو ی ده که ونه خو نازار که ئه وانیش ده گریته وه و ئیسراحه تیان لی هه لده گیری و هه موو هیزو توانای مادی و مه عنه وییان ده خه نه گهر بو بنپر کردن و چاره سهرکردنی دهر دو نازار که « مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى ».

٤- یەكەم كاریك كە میڤ هەنگوین پیی هەلدهستی بریتییه له خاویڤنکردنه وهی ناو شانەكهو ته عقیمکردنی تاهەرچی پیسییه تیای نه بیٲ و پاریزراویٲ له هەرچی میكروٲ و قایروسه، برپواداریش پیشه ی خاویڤنکردنه وهی دلی خو ی و برپواداران ی تریشه وهك نیشتیمانی راسته قینه یان و ههروه ها پاكرژکردنه وهی دونیاو ژیان ی خو ی و خه لكانه تا هیچ جوړه نه خوشییه کی فەردی و كو مه لایه تی تیا نه مینیت.

٥- میڤ هەنگوین له ناو خو یانا بهرگری له یه كتر دهكەن و پاسهوانی دهكەن له شانەكه یان و ناهیلن بیگانه بیته ناو ماله كانیان هوهو له پرگیه ی بو نیکی تایبه ته وه یه كتر ده ناسنه وهو بیگانه كانیان شانە به دهردهكەن، برپوادارانیش له ناو خو یانا بهرگری و پاسهوانی له یه كتر دهكەن به فەرمان کردنیان بو یه كتر به چاكه و به رهه لستی کردنیان له یه كتر له خراپه و، ناهیلن نه فس و شهیتان به سه ریانا زال بیٲ. « لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُم عَلَى بَعْضٍ وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا. الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ. اتَّقُوا هَٰ هُنَا ». وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ « بِحَسَبِ أَمْرِئِ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرْضُهُ ».

۱۳۰. « عن عبد الله بن عمرو قال: قلت: يا رسول الله ما يمنعني من

غضب الله؟ قال: لا تغضب ». (ابن حبان)

واته: له عهبدولای کوری عهمرهوه گيڤدراوهتهوه، وتی: وتم ئهی پیغهمبهری خوا (سهلامی خوای لهسهر بیټ) چ شتیك پاریزگاریم لی دهکات و دهبیته ریگر لهبهردهم توورپهبوونی خودا لیم؟ خوشهویست (سهلامی خودای لهسهر بیټ) له وهلامیا فهرمووی: توورپه مهبه.

بهواتا //

توورپه نهبوونی بهنده لهههلسوکهوتی ژيانی روژانهیدا خوئی هوکاره بۆ دروست نهبوونی توورپهیی خودا لیی، خوشهویستمان (سهلامی خودای لهسهر بیټ) فهرموودهی تری زوره لهسهر توورپهنهبوون و خوڤاراستن لهتوورپهیی، یهکیك له ناوهپوک و مانای ئهوفهرمووده شیرینانه دهفهرموئی: ههرکات توورپهبووی و پراوهستابوویت ئهوا دانیشه، ئهگهر دانیشتبوویت ئهوا پالکهوهو پروومهتهکانت بخهره سهرخۆل و زهوی، دواتر بچۆ دهستنویژیک بگره و دوورکات نویژیش بکه، شهیتان لهئاگر دروست کراوه (بهواتا سوور و گهرمه)، نابینن که یهکیکتان توورپهدهبی سووردهبیتهوهو گهرم دادیټ؟ دهی توورپهیی و گهرمی و سووربوونهوهتان به ئاوی دهستنویژ ساردبکهنهوهو بکوژیننهوه.

۱۳۱. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ وَلَا دِينَ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ » (أحمد)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهرييت د هفرموی:

باوه پرداری ته واوڼيه نه وکړه سهی نه مانهت پاريز نه بی، هه روه ها دين و

ثاييني ته واوڼيه نه وکړه سهی په يمان پاريز نه بی.

تیبینی //

نه مانهت به هه موو نه وشتانه ده گوتري که خواگیان به نه مانهت لای داناوین
 بؤکاتیکی دیاریکراو و بؤنهرک و فهرمانیکی تایبته و بؤتاقیکردنه وهی
 بهنده کان و دروستکراوه کان: بهوپیناسه یه ثایین ده بیته نه مانهت له لای
 مروؤ و، گیان وجهسته که ی وهه موو نه دنامه کانیشی نه مانهتن، تهواوی
 نیعمه ته کان نه مانهتن له لای مروؤ و سرجه م سهرهت و سامانه کانیشی
 هر نه مانهتن له لای، بهواتا هم بؤکاتیکی دیاریکراون و هه میش
 بؤتاقیکردنه وهی مروؤن، بؤیه مروؤی هوشیارو باوه پرداری دانا نه وکړه سهیه
 که به جوانترین شیوه ریز له ثایین ده گریت و سوپاسگوزاری خودای
 له سهردهکات و تهواوی په یامه پیروژه کانی له دل و گیانی دا جینشین
 دهکات و له ټاکارو ره وشتیدا په نگیان پی ددهاته وهو جهسته و هه موو
 نه دنامه کانی تریشی بؤبه ندایه تی کردنی خاوه نه که ی که (الله) یه ترخان
 دهکات و، تهواوی به خششه مادی و معنه و ییه کان و سرجه م سهرهت و
 سامانه کانیشی بهو شیوه یه به کارده بات که مایه ی ره زامه ندی خودایه و
 به قازانج و له خزمه تی بهنده کانی خوا ته واوده بیته، دواچار بؤخوشی

هوکارى رزگار بوونه له ټاگرى دوزخ و مايهى شادبوونه به بهه شتى
پرازوه و تاهه تايى خودايى.

۱۳۲. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَثَلِي مَثَلُ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهَا جَعَلَ الْفَرَّاشُ
وَهَذِهِ الدَّوَابُّ الَّتِي فِي النَّارِ يَقَعْنَ فِيهَا وَجَعَلَ يَحْجُزُهُنَّ وَيَغْلِبْنَهُ فَيَتَقَحَّمْنَ
فِيهَا قَالَ فَذَلِكُمْ مَثَلِي وَمَثَلُكُمْ أَنَا آخِذٌ بِحُجَزِكُمْ عَنِ النَّارِ هَلُمَّ عَنِ النَّارِ
هَلُمَّ عَنِ النَّارِ فَتَغْلِبُونِي تَقَحَّمُونَ فِيهَا » (مسلم)

واته: خوښه ويست سه لامى خوداي له سه ربيټ دهفه رموى:

نمونهى من وهكو نمونهى پياويك وايه ټاگريكى كرديټه وه، كاتيك
كه ده وروبه ركهى پووناك بووه ئيدى په روانه و نهو زينده وهرانه ش
كه حه زيان به پوښنايى و نزيك بوونى ټاگره خوځيان تى فريده دهنه ناوى
و دهكه ونه ناو ټاگره كه وه، نهو زور ههول دهدات و پيگيريان ليده كات
كه بهر وه ټاگره كه نه يه ن و خوځيان نه خه نه ناوى، به لام نه وان به سهر
ههول و پيگيرييه كاني نهودا زال دهن و دهكه ونه ناوى، ئا نه وهاييه
نمونهى من و ئيوه، نه من كه مهربه نديتان دهگرم و دهمه وى نه چنه ناو
ټاگره وه، پيتان ده ليم وهرنه لاي من بوئه وهى دوركه ونه وه له ټاگرو
ليى پاريزراوبن، دهى دوركه ونه وه له ټاگر، به لام هه نديكتان به سهر
ههوله كانما زال دهن و دهكه ونه ناو ټاگره كه وه.

۱۳۳. إِنْ مَا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« يُحَدِّثُ حَدِيثًا لَوْ عَدَّهُ الْعَادُّ لَأَخْصَاهُ. » (مسلم)

واتە: بە دُنیاوییه‌وه خۆشه‌ویست کاتی دەربارە‌ی شتێک قسە‌ی دە‌کرد
ئە‌گەر کە‌سیکی ژمیریار بیویستبایە قسە‌کانی بژمیری‌ت بۆ‌ی
دە‌ژمیردرا.

تییینی //

ئە‌م فەر‌مووده شیرینه دووشتی گرنگمان حالی دە‌کات:

۱- خۆشه‌ویست سە‌لامی خودای لە‌سە‌ری‌ت قسە‌کانی بە‌ش بە‌ش و
پارچە‌پارچە‌و بە‌هیمنی و لە‌سە‌ره‌خۆ‌یی کردووه‌و هاوه‌لان و‌گویی‌گران
ئاسان توانیویانه‌ لی‌ی تی‌بگە‌ن و قسە‌کانی لە‌بە‌ر‌بکە‌ن و دواتریش
بە‌ئە‌مانە‌تە‌وه بی‌گێ‌رنە‌وه‌و بی‌گە‌یە‌نن بە‌وهاوه‌ل و مرو‌قانه‌ی
کە‌له‌کو‌ره‌که‌دا و‌جوود و‌ حزووریان نە‌بووه‌.

۲- وانه‌یه‌که بو‌ مرو‌قایە‌تی بە‌گشتی و باوه‌رداران بە‌تایبە‌تی و
بانگە‌وازکاران زۆ‌ر بە‌تایبە‌تی تر کە‌هە‌رکاتی‌ک قسە‌یان بو‌ خە‌ڵکان کرد
بە‌هیمنی و لە‌سە‌ره‌خۆ‌یی و بە‌ش بە‌ش قسە‌کانیان بکە‌ن، چونکە‌ ئە‌مه
هە‌م هیمنی و ئارامی بە‌دلی گویی‌گران دە‌بە‌خشی هە‌م هو‌کاری‌کی‌شه بو‌
باش تی‌فکرین لی‌یان و حالی بوون و ئە‌نجامگیری و لە‌بە‌ر‌کردن‌یان و
نوسینه‌وه‌یان و گفتوگو‌ له‌سە‌ر‌کردن‌یان و جی‌بوونه‌وه‌یان له‌ دل و
دە‌روونیاندا.

۱۳۴. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«لَللَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ مِنْ رَجُلٍ فِي أَرْضٍ دَوِيَّةٍ مَهْلَكَةٍ مَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَنَامَ فَاسْتَيْقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ فَطَلَبَهَا حَتَّى أَذْرَكَهُ الْعَطَشُ ثُمَّ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي الَّذِي كُنْتُ فِيهِ فَأَنَامُ حَتَّى أَمُوتَ. فَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى سَاعِدِهِ لِيَمُوتَ فَاسْتَيْقَظَ وَعِنْدَهُ رَاحِلَتُهُ وَعَلَيْهَا زَادُهُ وَطَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَاللَّهُ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ الْعَبْدِ الْمُؤْمِنِ مِنْ هَذَا بِرَاحِلَتِهِ وَزَادِهِ».

(مسلم)

واته: خوشه ویست سهلامی خودای له سه ربیت ده فره موی:

خودا زور خوشحالتره به تهوبه و په شیمانی و گه پرانه وهی بهنده باوه پر داره کهی له گونا و تاوانان له و پیاوهی له بیابانیکی چول و وشکا ده پویششت و (باربره - و شتر) ه که شی له گه لدابوو که ته و اوی خواردن و خواردنه وهی له سه ر پشستی نه و ه لگرتبوو، له شوینیکا به نیازی پشودان لیی خهوت و پاشان که به ناگاهات سهیری کرد نازله کهی له لای نه ماوه و رویششتوو و ه موو خواردن و خواردنه وه که شی له گه ل خوی بردوو، زور به دوایدا گه پرا هه تا شه کهت و ماندوو تینوو بوو، پاشان گوتی ده چمه وه هه مان نه و شوینهی لیی بووم و بوخوم ده خهوم هه تا (له برسیتی و تینویتیا) ده مرم، سه ری خسته سه ر باسکی و خهوت به ئومییدی نه وهی بوخوی له خهودا بمریت، به لام نه مردو که خه به ری بووه بینی نازله کهی له پشت سه ری

وهستاوه وهه موو پيويستيه كان و خواردن و خواردنه وهكeshي له سهر
پشته، بهراستی خودا زور پهروشتر و خوشحالتره به توبه و پeshيماني
و گهرانه وهی بهنده باوهردارهكeshي له گونا و تاوانان له خوشحالي ئهم
پياوه به گهرانه وهی ئازلهكهي و پيداويستيه كاني.

۱۳۵. قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

« إِذَا أَمَّ أَحَدُكُمُ النَّاسَ فَلْيُخَفِّفْ. فَإِنَّ فِيهِمُ الصَّغِيرَ، وَالْكَبِيرَ، وَالضَّعِيفَ،
وَالْمَرِيضَ، فَإِذَا صَلَّى وَحْدَهُ فَلْيُصَلِّ كَيْفَ شَاءَ » (سنن الترمذي)

واته: خوشهويست سهلامی خودای له سهرييت دهفرموی:

ئه گهر يهكيك له ئيوه بووه ئيمام و پيش نويژي بو خهلكان كرد، با
نويژي سووك و كورت بكات بويان، چونكه به دنيايي له نيو ئه واندا
منال و پيرو لاوازو نه خوش هه، كاتيكيش كه به تهنيا نويژي كرد
باچوني پي خوشه ئاوها نويژ بكات.

ئهم // فهرمووده شيرينه بنه ماو ياسايهكي جوانمان فيردهكات
له ههلسوكهوت و مامه له مان له گهل خهلكيدا، ئهويش ئه وهيه له هه موو
كارو فرمانه دينيي و دونيايه كانا هه مووكات له گهل خهلكي
به ئاساني و سادهيي و نهرم و نيانيي و گونجاوي و موژده به خشي و
موله تييدانه وه بهر خورد بكهين و، بوخوشمان چونمان پي خوشه و
مايهي سازگاري دل و دهروونمانه ئاوا رهفتار بكهين.

۱۳۶. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ كَحَامِلِ الْمِسْكِ وَنَافِخِ الْكَبِيرِ فَحَامِلُ الْمِسْكِ إِمَّا أَنْ يُخَذِّبَكَ وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً وَنَافِخُ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً».

(مسلم)

واتە: خوشەویست سەلامی خودای لەسەربێت دەفەرموی:

بەرەستی و بەدلتیاییهوه هاوڕێی چاک و هاوڕێی خراپ وەکو بۆن فروش و کوورەچی ئاسن وایە، کابرای بۆن فروش یان بۆنەکەت پێشکەش دەکات، یان لێی دەکڕی، یانیش لێیهوه بۆنێکی خوش هەست پێدەکە، بەلام کوورەچی ئاسنگەر (کە بەئامرازیك فوو لەکوورە ئاگرین دەکات بۆکاری ئاسنگەری خۆی) یان جل و بەرگەکان (بەپرووشکە ئاگرینەکانی) دەسووتێنی، یانیش لێیهوه بۆنێکی ناخۆشت بۆ دی.

۱۳۷. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ ، وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ» (البخاري)

واتە: خوشەویست سەلامی خودای لەسەربێت دەفەرموی:

دەولەمەندی بەزۆری کەل و پەل و کالۆ کەرەستەکانی دۆنیا و ژیا نیه، بەلکو دەولەمەندی دەولەمەندی دەروون و پازیبوون بەبەشی خۆی بۆ نیازبوونە لەخەلکی.

١٣٨. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«تَعَاَفَا الْحُدُودَ فِيمَا بَيْنَكُمْ فَمَا بَلَغَنِي مِنْ حَدٍّ فَقَدْ وَجَبَ» (سنن النسائي)

واته: خۆشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیټ ده‌یفه‌رموو:

له‌نیوانی خۆتانای لی‌کت‌ری ببوورن له‌وشتانه‌ی (حه‌دد) ی شه‌رعیان له‌سه‌ره‌، چونکه به‌راستی هه‌ر حوکه‌میک به‌یئ‌ری‌ته لای من ئه‌وا (حه‌دد) هکه‌ی واجب ده‌بیټ و ده‌بی جی به‌جی بکه‌م.

تی‌بینی // ئه‌م فه‌رموده‌یه هانی خه‌لکی ده‌دات هه‌تا پی‌یان ده‌کریت

له‌ کی‌شه‌ی نیوانیان چاوپۆشی لی‌کت‌ری بکه‌ن و له‌نیوانی خۆیانای پی‌که‌اتن ئه‌نجام بدن به‌رله‌وه‌ی خه‌لکان پی‌یان بزانی و به‌یه‌ینه به‌رده‌م دادگا، چونکه ئه‌گه‌ر خه‌لکان پی‌یان زانی و هاتنه به‌رده‌م یاسا و دادگا ئه‌وا به‌رخات‌ری لاواز نه‌هاتنه به‌ر دل و دیده‌ی یاسا و شه‌ریعه‌ت ده‌بی حوکم و هه‌ده‌ده‌کان جی به‌جی بک‌ری‌ن، تا تاوانباران زه‌مینه‌یان بۆ خۆش و ساز نه‌بی بۆ ئه‌نجام دانی کاری نا‌ره‌وا.

١٣٩. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا يَزَالُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

يَغْرِسُ فِي هَذَا الدِّينِ بَغْرَسٍ يَسْتَعْمِلُهُمْ فِي طَاعَتِهِ». (ابن ماجه)

واته: خۆشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیټ ده‌فه‌رموی:

به‌رده‌وام خودای شکۆمه‌ندو بالā له‌ناو ئه‌م ئایینه‌دا چه‌شنی شه‌ته‌ نه‌مام که‌سانیک‌ی شایسته‌ په‌یداو په‌روه‌رده‌ ده‌کات و به‌جۆریکیان ده‌سازینی که‌ له‌گو‌ی‌رایه‌لی و فه‌رمانبه‌رداری خودا دابن.

۱۴۰. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَنْ يُحْرِمِ الرَّفْقَ يُحْرِمِ الْخَيْرَ ». (مسلم)

واته: خوشه ويست سهلامی خودای له سهر بیټ فهرمووی:

(هه رکس بی بهش بیټ له ناسکی و نهرم و نیانی، بی بهشه له خپرو چاکی).

تیبینی // له بنه پرتا بی بهش بوونه که دهستی که سه که خوی تیدایه،
واته خوی له ته واوی نه و شتانه دور خستوتوه که مایه ی دلنه رمین
بومروقه کان، به نمونه:

۱. قورئان خويندنی به رده وام.

۲. زیکری زوری گهرم و گهشی به دل و دهر وون.

۳. بیرکړنه وه له مردن و پوژي دوايي و لی پرسینه وه.

۴. پرشتنی فرميسك بو گونا و، له ترسی خودا.

۵. نان خواردن له گهل هه ژاران.

۶. دهست هیټان به سهری یه تیمان و به هانا وه چوونیان.

۱۴۱. سئلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ

النَّاسَ الْجَنَّةَ؟ فَقَالَ: تَقْوَى اللَّهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ » (الأدب المفرد)

واته: (پرسیارکړا له پیغه مبهري خودا سهلامی خودای له سهر بیټ:
چیه نه و شته ی که زورترین خه لکی ده باته به هه شته وه؟ نه ویش
فهرمووی: (خوپاریزی له گونا + ترسان له خوا) و په وشت جوانی.

١٤٢. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« لَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ فَإِنَّ ذَلِكَ يُحْزِنُهُ » (الترمذي)

واتە: خوشەو یست سەلامی خودای لەسەر بیٲ دەفەر موی:
ئەگەر سێ کەس بوون بەیەکەو بە دووانتان بەیەکەو قسەو چرپە
نەکەن لەگەڵ یەکتراو ئەوێ ترفەر مۆش بکەن، چونکە ئەمە
خەمباری دەکات .

تییینی //

ئەم فەر مۆدە یە هەموو ئەو دوو کەسانەش دەگریتەو کە بەزمانیکی
تر قسە لەگەڵ یەکتەر دەکەن و نایانەوێ دەورو بەریان لییان حالی ی ببن،
لە ڕیگا یان لەمە جلیسدا .

١٤٣. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهُ لَمْ يَبْقَ مِنْ مُبَشِّرَاتِ النَّبُوَّةِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ
يَرَاهَا الْمُسْلِمُ أَوْ تُرَى لَهُ » . (ابن ماجه)

واتە: خوشەو یست سەلامی خودای لەسەر بیٲ فەر موی:
ئەو خەلکینە لە مۆژدە ی پیغەمبەرایەتی هیچ نەماوەتەو تەنها خەون
و بینینی راست و دروست نەبیٲ، کە موسلمان خۆی دەیبینێٲ، یان
بوێ دەبینن و پیوێ دەبینن .

۱۴۴. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ » (أحمد)

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهرييت دهفرموی:

مروڤ لهسهري ئايینی دوست وهاوړی وخوشهويستهکيه تي، با هر
کس لهئيوه سهريکات وبزانی هاوړييه تي گيانی بهگيانی کی دهکا؟
تييینی // مروڤ ئاسانتر له هر کهسيک دهکويته ژير کاريگري
خوشهويستانيه وه به هردووباری چاکي وخراپيه وه، بويه
خوشهويستمان وريامان دهکاته وه له هلبژاردن و لهگهل ژيانی
دوست و هاوړی و خوشهويستانمانه وه، چونکه نهگهر ئهوان چاک و
پهوشت بهرز و ئاييندار بن ئهوا ئيمهش کاريگهر دهکن به چاکي و
پهوشت بهرزی و ئايينداري خويانه وه، خانه خواسته نهگهر
پيچه وانه بوو ئهوا ئيمهش به پيچه وانه کانيان کاريگهر دهکن و
ئوده مهش زيانمندی دنيا و دواروژ دهين.

۱۴۵. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ رَفَعَهُ اللَّهُ ». (أحمد و أبونعیم).

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهريييت دهفرموی:

هرکس بوخوا بچووکي بنويینی و لهبهرخودا دهروون خاکييانه
مامه لهو ههئسوکهوت بکات ئهوا خودای گهوره پلهوپايه ي بهرزو بالا
دهکات لهناو خهکيدا.

١٤٦. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ: الْإِمَامُ الْعَادِلُ، وَشَابُّ نَشَأَ بِعِبَادَةِ اللَّهِ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ، وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ يَمِينُهُ مَا تُنْفِقُ شِمَالُهُ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا ففَاضَتْ عَيْنَاهُ » (مسلم)

واتە: خوشەويست سەلامى خودای لەسەر بێت دەفەرموی:

لەدواڕۆژدا ھەوت چىن خودا لەژێر سیبەرى خۆی کۆیان دەکاتەو، ئەو

پۆژەى کەھىچ سیبەرىک نىیە جگە لە سیبەرى خۆی:

١- پێشەواى ھەکی دادگەر (عادى).

٢- گەنجىك لەناو بەندایەتى و بەبەندایەتى خوا پێگە یشتبى.

٣- کەسیك دلى بەسترا بێتەو بە مزگەوت و پەرستشگاكان.

٤- دوو کەس تەنھا لەبەر خوا یەکتريان خوشبوی، ھەركات كۆبىنەو

لەبەر خوا كۆبىنەو ھەركات دابرىن لەیەك لەبەر خوا دابرىن. واتە

ھەتا ژيانىان لەبەردایە ھەرلەبەر خوشەويستى و پەزامەندى خوا

ھاوړیەتى و پێكەو ھەبوونىان ھەبیت و ھەتا دەشمرن ھەرلەسەر ئەو

خوشەويستى بەمىن بى پچران و لیكتر تۆران.

٥- پیاویك: ئافەرەتێكى خاوەن پلە و پایەى شوخ و شەنگ بانگى بكات

بۆ زىناو بەدەر و شتى و ئەویش بلیت: من لەخوا دەترسم و (نەيكات).

- ۶- كه سيكي خيرمه ندوبه خشر، وه ختي شتيك ببه خشي بيشاريته وه هه تا ئه وهى به دهستي راستى دهيبه خشي دهستي چه پى پى نه زانى.
- ۷- هه روه ها كه سيك له چوليى وله ته نهايدا زيكرويادى خوا بكات و چاوه كانى پرپين له فرميسك و گريان (له خوشه ويستى وشهرم وترسى خوا).

۱۴۷. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«رُبَّ أَشْعَثَ مَدْفُوعٍ بِالْأَبْوَابِ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ» (مسلم)

واته: خوشه ويستمان سهلامى خوداى له سهر بيت فهرمووى:
دهشى كه سيك پرچ لوول و تيكنالاو و دهركراوى دهركاكانيش بيت،
كه چى ئه گهر سويند له سهرخوا بخوات بو جى به جى بوونى شتيك
خودا سوينده كهى ناخات و داواكهى جى به جيدهكات.

تييىنى // ئه م فهرموودهيه له ناواخنيا ريزو قه درى مروقمان بو ديارى
دهكات له لايه ن خوداوو هوكاره كانى و دهركراني دوعاشمان پى ئاشنا
دهكات، ريزو قه درى مروقه به پيه يوه ندى گهرم و گه شى دل و
دهروونيه تى به خواوه و، گيرابوونى دوعاشى به كه سابهت و خواردنى
پزق و پوزى حه لاليه تى، (خوشه ويست ده فهرموى گه رده ته وى دوعات
گيرابى خواردن و خواردنه وت چاك و پاك و حه لال كه)، ئه و له بهر
كه سابهت و پيه داكلنى پزق و پوزى حه لاله توزاوى و پرچ تيكنالاوه و،
له بهر گرنگى نه دانى به دونياو به خودى خوشيه تى دهركراوى
دهركاكانه.

١٤٨. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ ». (مسلم)

واتە: خۆشه‌وێست سه‌لامی خودای له‌سه‌رییته‌ ده‌فه‌رموی:

هه‌ر که‌س له‌ئێوه‌ خراپه‌و ناپه‌سه‌ندییه‌کی بیه‌نی با به‌ده‌ستی بی‌گۆڕیته‌،
ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی به‌ده‌ستی بی‌گۆڕیته‌ با به‌زمانی بی‌گۆڕیته‌، خۆئه‌گه‌ر
نه‌یتوانی به‌ده‌ستی یان به‌زمانی بی‌گۆڕیته‌ با له‌دل دا پێی ناخۆشییه‌تی
و ئه‌وه‌ش لاوازترین هه‌لۆیستی ئیمانیه‌.

تیپینی //

ئهم فه‌رمووده‌یه‌ ده‌کریته‌ به‌ دووجۆر لێی تیپه‌گه‌ین:

یه‌که‌میان: خه‌لکانی ئاسایی وه‌ختی که‌ خراپه‌و ناپه‌سه‌ندییه‌ک ده‌بینن
با له‌دل دا پێیان ناخۆش ییت که‌ئه‌مه‌ش لاوازترین هه‌لۆیستی
ئیمانییه‌و هی خه‌لکه‌ ئاساییه‌که‌یه‌ که‌ ئه‌وانیش زۆرینه‌ی کۆمه‌لگان و
له‌وه‌ زیاتریان له‌ده‌ست نایه‌ت و ئه‌گه‌ر بشیانوه‌ی به‌ده‌ست و زمان
هه‌لۆیست بنویئن و هه‌ولی گۆراندنی ناپه‌سه‌ندییه‌کان بده‌ن په‌نگه‌
نه‌توانن به‌تایبه‌تمه‌ندی و حیکمه‌ت و شیوازی خۆی به‌رخورد له‌گه‌ل
پووداوه‌کان بکه‌ن و ئه‌وه‌ده‌مه‌ش ئه‌و په‌فتارو گوفتارو هه‌لۆیسته‌ی که‌
ده‌یکه‌ن و ده‌ینویئن په‌نگه‌ زیانی زیاتری لێبکه‌ویته‌وه‌و، به‌ پێی په‌یام

و پىنمايىيە ئىلاھىيەكانىش نابى پەفتارو گوڧتارىك بىكرىن زىانيان زىاتربى له سووديان...

زانايانىش بەھەموو شىۋازەكانى گەڧتوگۆ: بە ھىكمەت و، ئامۆزگارى جوان و پەسەندو، دەست خستەسەر نەخۆشىيەكان و، دىارىكردى ناپەسەندىيەكان و، وشىياركردەنەھى خەلكان لە خراپەكاران و، ھەپەشەكردن لىيان و، ھاندانى جەماوەر لىيان بۆ بنپركردنى نالەبارىيەكان ھەولەدەن...

دەسەلات و ياسا و دەسەلاتدارانىش بەدەستى ھوكم و پىگرتن لەخراپەكاران و سزادانى تاوانباران بەياسا، بنپرى خراپە دەكەن و بەچراى دادو دادگەرىي: تارىكايى ستەم رادەمالن.

دووھەميان: ئەوھىيە ھەركەسىك لەئىۋە خراپە و ناپەسەندىيەكى بىنى با بەرەوشتى بەرزو كردهوھى لە دلأشىرىن پووبەپووى ناپەسەندىيەكە بىيئەوھە ھەلۆيىستى جوانى خۆى بكاتە بەدىلى خراپە و ناپەسەندىيەكە و ئىتر ھەنجەتەك بۆ بەردەوامىي خراپەكە نەمىنىت، بۆ نمونە كەسىك گىرۆدەى شەھووت و ئافرەتە ئەوا ژنى بۆ بەيئىرىت و، كەسىك خەرىكى دزى و پاوھەپووتە پىداوويستىيەكانى بۆ دابىن بىكرىت و، كەسىك خەرىكى دوژمنكارىيە ئاشتەوايى بۆ بىكرىت و...ھتد.

ئەگەر ئەمانەى نەتوانى با بەزمانى شىرىن و بەئەوپەرى خەمخۆرى و پىنومايى دلأسۆزانەوھ ئامۆزگارى جوان و پەسەند بىكات و چارەنووسى كارى دزىو دىارى بىكات و چارەسەرى دەردو نەھامەتییەكان بىكات،

خۆنەگەر ئەوەشی پێنەکرا با بەکۆلی دل پێی ناخۆش بێت و لەناخیا
دوعا خوازو ئارەزوومەندی گۆرانی بارودۆخە نالەبارەکە بێت لەلایەن
خوداو خەڵکانی دڵسۆزو خەمخۆرو بەهیمەت و حەکیمەوه.

١٤٩. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ كَالَّذِي
يَصُومُ النَّهَارَ وَيَقُومُ اللَّيْلَ ». (متفق عليه)

واتە: خۆشەویست سەلامی خودای لەسەر بێت دەفەرموی: نەمایندهو
سەرپەرشتیکارو چاودێرو دابینکاری پێویستییهکان و لەخزمەت بوو
و بەهاناوەچووی بیوێژن و هەژار وەک تێکۆشەری پرێگای خوا وایە،
یان وەک ئەو کەسە وایە کە پۆژان هەر بەپۆژوو دەبێت و شەوانیش هەر
شەو بیدارە و (شەو نوێژان) دەکات.

١٥٠. أَنَّ أَغْرَابِيًّا قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ خَيْرُ النَّاسِ؟

قَالَ: « مَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَحَسُنَ عَمَلُهُ ». (سنن الترمذي)

واتە: پیاویکی عەرەبی گوندنشین وتی: ئەو پێغەمبەری خوا
(سەلامی خودای لەسەر بێت) کێ چاکترین کەسە؟
خۆشەویستیش فەرمووی: ئەو کەسە تەمەنی درێژ بێ و پەوشتیشی
جوان بێت.

۱۵۱. أَنْ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
« أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ تَطْعَمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ
لَمْ تَعْرِفْ ». (البخاري)

واته: پیاویک له پیغه مبهری خوای (سهلامی خودای له سهر بیئت)
پرسی: چ کرده و هیه کی نیو ئیسلامه تی چاک و باشه؟
خوشه ویست فهرمووی: نان و چیششت و خوارده مه نی به خه لک بدهیت و
سهلامیش بکهیت له وانه ی ده یانناسیت و نایانناسیت.

۱۵۲. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« يُسَلِّمُ الرَّاکِبُ عَلَى الْمَاشِي وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ الْقَلِيلُ عَلَى
الْكَثِيرِ ». (سنن الترمذی) وفي رواية ابن الثني: « ويسلم الصغير على الكبير ».

واته: خوشه ویست سهلامی خودای له سهر بیئت ده فهرمووی:
با ئه وهی سواره سهلام له پیاده بکات و، پیاده سهلام له دانیشتوو
بکات و، ژماره کهمیش { کهمینه } سهلام له ژماره زور { زورینه }
بکات و، وه له ریوایه تی ئیبن و موسه ننادا ئه م به شهشی تیادا هیه که
بچووکیش سهلام له گه وره بکات.

۱۵۳. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا ». (مسلم)

واتە: خوشەویست سەلامی خودای لەسەرییت دەفەرموی:

هەرکەس فەرت و فیل و ساختەکاری بکات، (لەم ڕیوایەتە ی ئیمامی موسلیمیشا) هەرکەس فەرت و فیل و ساختەکاری لەئێمە بکات ئەوا لەسەر ڕیگە و ڕیبازی ئێمە نییە.

// تیبینی

هۆکاری داپشتنی ئەم پەيامە پیرۆزو گەرنگە بۆ تەواوی مەوقایەتی و وتنی ئەم فەرموودە بەنرخ و شیرینە ئەم چیرۆکە بوو:

پوژیکیان خوشەویستمان بە بازاری مەدینەدا گوزەری کردو پیاویکی بینی گەنمیکێ لەپرووکەش جوانی دەفروشت، خوشەویست جوانی گەنمەکە سەرنجی ڕاکێشاو بەرەو لای کابرا پۆیشت و دەستی موبارەکی خستە ناو گەنمەکەو هەستی کرد بەشی ناوە و دواوەی گەنمەکە تەرەو بارانی بەرکەوتوو، بە تووڕەییەکی گەیی ئامیزی دڵسۆزانە ی شیرینەو سەری بەرزکردەو و چاوە ئارامی بەخشەکانی ڕییه کابرای گەنم فروش و پێی فەرموو:

بۆچی گەنمە تەرکەت لەلایەك دانەدەناو وشکەکەش لەلایەکی تردا تا هەریەکیکیان بەنرخێک و بەجودا بفروشا بایەو موشتەرییهکانیش بیان زانیایە؟

به‌راستی هه‌رکەس فرت و فیل و چاوبه‌سته‌و ساخته‌کاری بکات (له خه‌لکان به‌گشتی) و له (له ئیمه‌ی موسلمانان به‌تایبه‌تی) ئه‌وا له‌سه‌ر رینگه‌و ریبازی ئیمه‌ نییه‌.

۱۵۴. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهَا فَإِنَّهُ لَيْسَ تَمَّ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُؤْخَذَ لِأَخِيهِ مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أَخَذَ مِنْ سَيِّئَاتِ أَخِيهِ فَطَرَحَتْ عَلَيْهِ » (سنن کبری للبیهقی)

واته: خۆشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌رییت ده‌فه‌رموی:

هه‌رکەس سته‌م و مافخواردنیکێ (ماددی یان مه‌عنه‌وی) براکه‌ی له‌سه‌ره‌ با تازوو خۆی لی‌ پزگارو گه‌رده‌ننازاد بکات چونکه‌ به‌راستی گوڤه‌پانی مه‌حشه‌رو دادگای لی‌پرسینه‌وه‌و پوژی دوایی هیچ پارو پوول و سامان و دینارو دیره‌مه‌میکێ تیا نیه‌، با لی‌ره‌ خۆی لی‌ پزگارو گه‌رده‌ن نازادکات به‌رله‌وه‌ی له‌جیاتی سته‌م و مافه‌کان چاکه‌کانی به‌رن بو‌ ناو هه‌گبه‌و ده‌فته‌ری براکه‌ی، یان خوانه‌خواسته‌ ئه‌گه‌ر چاکه‌ی نه‌بوو یان چاکه‌کانی به‌شی قه‌ره‌بووکردنه‌وه‌ی سته‌م و مافه‌کانی نه‌کرد ئه‌وا خراپه‌و گونا‌هه‌کانی براکه‌ی بده‌ن به‌کۆل داو به‌هۆیه‌وه‌ بجیته‌ ناو دۆزه‌خه‌وه‌.

۱۵۵. أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
« الدِّينُ النَّصِيحَةُ » قُلْنَا لِمَنْ قَالَ « لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَئِمَّةِ
الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ ». (مسلم)

واتە: خوشەوېستمان سەلامى خودای لەسەربىت فەرمووی:
ئایین و ئاییندارى بریتىيە لە دلسۆزى نواندن و گوپرايهلى، يارانى
وتيان دلسۆزى نواندن بۆ كى؟ خوشەوېست فەرمووی: بۆ خداو بۆ
كىتابەكەى (واتە: بۆ قورئان و ئایین و شەرىعەتەكەى) و بۆ
پىغەمبەرەكەى و بۆ پىشەواكانى موسلمانان و ھەر ھە بۆ سەرجهى
موسلمانانىش.

تەيىنى //

(النصح): بریتى يە لەپەرۆشى و خەمخۆرى و خوشەوېستى و
گوپرايهلى و دلسۆزى نواندنكى راستەقینەى و ھا بۆ بەرامبەر
كەسەرچاوەكەى لە دل و دەروونىكى صاف و ساغ و بىگەردەو
ھەلقولابىت و ھىچ جۆرە بەرژەوەندىيەكى (ماددى يان مەعنەوى) تىدا
نەبىت، بەچەشنىك زووتر لەناخ و دل و دەروونا پەرۆشىيەكە سەرى
ھەلدابىت و دواتر بەكردەو ھەمووشتىكى لەپىناودا كرابىت و پاشان
بەزمان و ئامۆژگارىش ھەتا مردن ھەولى پۆشنكردنەو ھى بۆ بدرىت،
پىغەمبەران (سەلامى خودايان لەسەربىت) بى ھىچ بەرژەوەندىيەكى
ماددى و مەعنەوى دلسۆزانەو خەمخۆرانەو لەناخ و دل و دەروونيانەو

ناره زوومه ندى پزگارى و خوشبهختى بووینه بوگه له کانبیان و به کرده و ههش ئەم په رۆشییه یان سه لماندوو و ههتا کوچی دوايشیان بهرده وام بووینه له سه ر بانگه وازی یه کتا په رستی و گه یاندنی ههق و پۆشنکردنه و هی په یامی خوداو ئامۆژگاری کردنی خهک و دهستنیشان کردنی نه خوشیه کانبیان و چاره سه ریه کان و پێگه چاره ی سه رفرازییان، بۆیه دروشمی دره خشانى هه موویان بریتی بووه له:

« أبلغكم رسالاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ ناصِحٌ أمينٌ » (الأعراف ٦٨)

١٥٦. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« مَا لِي وَمَا لِلدُّنْيَا مَا أَنَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا كَرَائِبٍ اسْتِظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا » (الترمذي)

خۆشه و یست سه لامی خودای له سه ربیته دهفه رموی:
نمونه و وینه ی راسته قینه ی من له دونیادا وهک سواریکه له ژێر سیبه ری دره ختیکا پشوو یه کی کورت بدات و دواتر بپروات وجیی بهیلى.

١٥٧. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« مَا مِنْ رَجُلٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ ثُمَّ يُصَلِّي ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ ». (سنن الماجة)

واتە: خوشەویست سەلامی خودای لەسەربیت دەفەرموی:
هەریەکێک گوناھ و تاوانیک بکات، پاشان بچی خۆی بشوات و
دەستتەنۆیژیک بگریت، یان بەتەنها دەست نۆیژیک بگریت و دوورکات
نۆیژ بکات و پاشان داواي لێخۆشبوون لەخودا بکات ئیلا خودای
گەرە لێی خوشەدەبیت و تاوانەکی لەسەر دەسپێتەوه.

١٥٨. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« لَا تُظْهِرِ الشَّمَاتَةَ لِأَخِيكَ فَيُعَافِيَهُ اللَّهُ وَيَتْلِكَ » (مسند شهاب)

واتە: خوشەویست سەلامی خودای لەسەربیت دەفەرموی:
نە لەدەدا و نەبەزمان و بەئاشکرا خۆشحال مەبەو خۆشحالی دەرەبەرە
بەشکست و نەھامەتی و کێشەو دەردو بەلاو نەخۆشی و ناخۆشییەک
کەبەسەر براکەتدا ھاتوو، چونکە پەنگە خودا بەھۆی ئەم ھەلوێست و
پەوشت و کردارەتەوه (ئەو) لەنەنگی و شکست و کەموکۆپی و
نەخۆشی و ناخۆشییەکە دەرباز بکات و ئەمجارەیان (تۆ) پی تاقی
بکاتەوه.

١٥٩. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« من صلى علي صلاة واحدة صلى الله عليه عشر صلوات وحطت عنه عشر خطيئات ورفعت له عشر درجات » (النسائي)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیټ ده‌فه‌رموی:
ئەو کەسە یەک صلاوات له‌سه‌ر من لی بدات ئەوا خودای گه‌وره
(١٠) صلاوات له‌سه‌ر ئەو لی دهدات.

تییینی //

صلاواتی ئیمه بۆیغه‌مبه‌ر سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیټ: داواکردنی
به‌رزو به‌پرزتر بوونی پله‌وپایه‌و شکۆمه‌ندی زیاتری چه‌زده‌ت گیانه
له‌پوژی دوااییدا، صلاواتی خوداش بۆ ئیمه به‌خشینی پەحمەت و
به‌ره‌که‌ت و لی‌خو‌شبوون و عینایه‌تی زیاتره له‌ دونیاو دواپوژدا.

١٦٠. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا أَحَبَّ عَبْدِي لِقَائِي أَحْبَبْتُ لِقَاءَهُ وَإِذَا كَرِهَ لِقَائِي كَرِهْتُ لِقَاءَهُ » (مسند إمام أحمد)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیټ فه‌رموی:
خودای به‌رز و شکۆمه‌ند ده‌فه‌رموی: ئەگەر به‌نده‌که‌م دیداری منی پی
خو‌ش بوو ئەوا منیش دیداری ئەوم پی خو‌ش ده‌بی، وه‌ئەگەر ئەو
دیداری منی پی ناخو‌ش بوو ئەوا منیش دیداری ئەوم پی ناخو‌شه.

١٦١. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « أَتَذَرُونَ مَا الْغِيَّةُ ». قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ « ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ ». قِيلَ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ قَالَ: « إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ » (مسلم).

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیټ له یارانێ ده‌وروبه‌ری خوێ پرسی: ئایا ده‌زانن (غه‌یبه‌ت چیه؟)، ئه‌وانیش وتیان خوداو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی باشت‌ر ده‌زانن، فه‌رمووی: باسکردنی برا (ئیمانی و ئینسانی) یه‌که‌ته به‌جوړیک که‌پی ناخو‌ش بیټ، یه‌کیک پیی وت: ئه‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌و شته‌ی ده‌یلم له‌براکه‌مدا هه‌بوو؟ فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر ئه‌و شته‌ی ده‌یلم له‌براکه‌مدا هه‌بوو ئه‌وا غه‌یبه‌تت کردووه، خو ئه‌گه‌ر تیايدا نه‌بوو ئه‌وا بوختانت پیی کردووه.

١٦٢. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ » (مسلم)

خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیټ ده‌فه‌رموی: مرو‌ه له‌گه‌ل ئه‌و که‌سه‌یه که‌خو‌شی ده‌و‌یت.

به‌واته // چو‌ن له‌دونیا خوشه‌ویستان له‌سه‌ر په‌وشت و هه‌لو‌یست و بیرکردنه‌وهو ئایینی یه‌کترده‌بن، ئه‌وهاش له‌قیامه‌ت له‌گه‌ل یه‌کتردا چه‌شر ده‌کری‌ن.

۱۶۳. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَ خَيْرٍ اسْتَعْمَلَهُ فَقِيلَ كَيْفَ يَسْتَعْمِلُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟

قَالَ يُوقِّعُهُ لِعَمَلٍ صَالِحٍ قَبْلَ الْمَوْتِ » (سنن الترمذي)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سه ربیت ده فهرمووی:

نه گهر خودا خهیری بو یه کیك بویت به کاری دهینیت و دهیخاته سهر
رینگای راسته قینه و به گه پری ده خات، وتیان چون به کاری دهینیت نهی
پیغه مبهری خوا؟ فهرمووی: بهر له مردنی هاوکاری و پالپشتی و
کارسازی بو دهکات له سهر کرده و دهیه کی چاک و شیاو.

۱۶۴. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مَنْ دَرَجَةِ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟ » قَالُوا بَلَى،

قَالَ: « إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ وَفَسَادُ ذَاتِ الْبَيْنِ الْحَالِقَةُ ». (سنن أبي داود)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهر بیت فهرمووی:

نایا شتیکتان پی بلیم باشترو بهرزو به ریزتر بیت له پله و پاییهی نوړو
پوړو و به خشین؟ وتیان: به لی نهی پیغه مبهری خوا، فهرمووی:
چاککردنی ناخوښی نیوان خه لکی، به پیچه وانه شه و تیکدانی
نیوانی خه لکی تراشه ره (واته: تراشه ری کرده و چاکه
تومارکراوه کان و تراشه ری په وشته جوانه کانیشه له که سایه تی مروقی
موسلماندا).

۱۶۵ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ وَالنَّسْيَانَ وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ ».

(السنن الصغرى).

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سهر بیّت ده‌فهرموی:

خودای گه‌وره ئوممه‌ته‌که‌می بووریوه له‌و کرده‌وانه‌ی که به‌هه‌له
ئه‌نجام ده‌دریّن و نیازی دلّیان له‌گه‌ل نییه‌و نایزانن که هه‌له‌یه،
هه‌روه‌ها ئه‌وشتانه‌ش که به‌هوی له‌بیرچوونه‌وه‌وه ده‌فه‌وتیّن و
ئه‌نجام نادرین، وه هه‌روه‌ها ئه‌وکرده‌وه خراپانه‌ش که به‌زۆرداری
وسته‌م و ناچاریه‌وه پییان ئه‌نجام ده‌دریّت

۱۶۶ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَا آمَنَ بِي مَنْ بَاتَ شَبَعًا وَجَارُهُ جَائِعٌ إِلَى جَنْبِهِ وَهُوَ يَعْلَمُ بِهِ »

(ادب المفرد للبخاري)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سهر بیّت ده‌فهرموی:

باوه‌ری ته‌واوو پاسته‌قینه‌ی به‌من نه‌هیناوه ئه‌وکه‌سه‌ی تی‌ره‌و
(به‌تی‌ری ژیان به‌سهر ده‌بات) و دراوسی‌که‌شی له‌ته‌نیشتیه‌وه
برسیه‌و (به‌برسیه‌تی ژیان ده‌گوزهرینی) و ئه‌ویش ئاگاداره به‌حال و
گوزهرانی.

۱۶۷. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« عَلَيْكُمْ بِالصَّدَقِ فَإِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصَّدُقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدَقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا ». (مسلم)

واته: خوشهویست سهلامی خودای لهسه ریئت دهفرموی:

وریاتان دهکه مهوه، ئاموژگارییتان دهکه م، پیتان پاده گهینم که زور گرنگی بدهن بهراستی و پاستگویی و پاستکاری و پاست ژینی، چونکه بیگومان و بهدلنیا یهوه پاست ژینی له رهفتارو گوفتاردا خاوه نه که ی رینوینی دهکات بو چاکیی و چاکه کاری، وه بیگومان و بهدلنیا یهوه چاکیی و چاکه کاری خاوه نه که ی رینوینی دهکات بهره و بهمهشت، ئیتر مروؤه بهردهوام بهراستی ده ژییئت و بهراستی گوفتارو رهفتار دهکات ههتا وای لی دیت له لای خودا ناوی بهراستگویی پاسته قینه تو مار دهکریئت...

ههروهها ئاموژگارییتان دهکه م و پیتان پاده گهینم که زور وریای درو و دروکاری و بهدرو ژینی بن، چونکه بیگومان و بهدلنیا یهوه دروکاری له رهفتارو گوفتاردا خاوه نه که ی رینوینی دهکات بهره و خراپه و خراپه کاری و له سنوور ده رچوون، خراپه و خراپه کاریش رینوینی دهکات بهره و دوزهخ، ئیتر مروؤه بهدروکاری بزئیئت و هه موو ته من له سه ریشی بهردهوام بیئت وای لی دیت له لای خودا ناوی بهدروژنی پاسته قینه تو مار دهکریئت.

١٦٨. أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: عَادَ رَجُلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ قَدْ خَفَتَ فَصَارَ مِثْلَ الْفَرْخِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « هَلْ كُنْتَ تَدْعُو بِشَيْءٍ أَوْ تَسْأَلُهُ إِيَّاهُ؟ ». قَالَ نَعَمْ كُنْتُ أَقُولُ اللَّهُمَّ مَا كُنْتُ مُعَاقِبِي بِهِ فِي الْآخِرَةِ فَعَجَّلْهُ لِي فِي الدُّنْيَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « سُبْحَانَ اللَّهِ لَا تُطِيقُهُ - أَفَلَا قُلْتَ اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ». قَالَ فَدَعَا اللَّهَ لَهُ فَشَفَاهُ (مسلم)

واته: خوشه‌ویستمان سه‌لامی خودای له‌سه‌رییت سه‌ردانی پیاویکی نه‌خوشی کرد له‌موسلمانان، ورده ورده نه‌وه‌نده بچوک و لاواز ببووه هه‌رئه‌وه‌ندهی فهرخه بالنده‌یه‌کی لی مابوویه‌وه، خوشه‌ویست پیی فهرموو: ئایا تو هیچ دوعایه‌کت له‌خوا نه‌کردوو له‌خوت؟ یان داوای شتیکت لی نه‌کردوو که‌بوت جیبه‌جی بکات؟ پیاوه‌که وتی: به‌لی، به‌رده‌وام ده‌موت و وتوومه: خواجه‌گیان هه‌موو نه‌و سزایانه‌ی که‌بوت داناوم له‌دواپوژدا بۆم پی‌شوه‌خت بکه و له‌دونیا‌دا سزاکه‌م لی وهرگره‌وه ، خوشه‌ویستمان فهرمووی: پاک‌ی و بی‌گهردی بو‌خوا ، دلنیا‌به ناتوانی و به‌رگه‌ی سزای خوا ناگری، نه‌ی بۆچی نه‌ت ده‌وت:

(اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)

واتە: خواپەگیان لەدوونیا چاکترین شتمان پێ بپەخشەو لەدوا پۆژیشدا چاکترین شت و بەشمان پێ خەلات بکەو لەئاگری دۆزەخیش بمانپاریزە، ئیتر خۆشەویست لەخوداوە دوای شیفای بۆ کردو خواگیانی شیفایدا.

١٦٩. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، أَحْرَصُ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ وَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا. وَلَكِنْ قُلْ قَدَرَهُ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ فَإِنَّ {لَوْ} تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ». (مسلم)

واتە: خۆشەویست سەلامی خودای لەسەربێت دەفەرموی:

باوەرداری بەهێز باشترو خۆشەویست ترە لە لای خودا لە باوەرداری بێ هیژو لاواز، لەهەركامیكیشیان هەر خێر هەیە، سووربە و دەست و دل بگرە بەوشتەیی كەمایەیی سوودمەندییە بۆت، پشت بەخوا بپەستەو داوای یارمەتی لێ بکەو تەواوی ئەو ھۆکارانە بگرەبەر کەمایەیی سەرکەوتنی کارەکانتە، خۆت دەست بەستراو و پەكکەوتەو گیرۆمەند مەکە، داوای دەست گرتنت بەھۆکارەکان و دل پەیوەست کردنت بەخودا ئەگەر شتیکی ناخۆش و نابەردۆت تووش هات ئەوا مەلێ ئەگەر بێت و ئەو و ئەو بەکرەبایە ئەنجامەکە واندەبوو، بەلکو بلی خواگیان ئەندازەگیری و تەقدیری وەهاکردوو و ئەو وایستی کردی، چونکە بێ گومان و بەدنیاییەو و شەیی (ئەگەر) دەرگای کردەو و شەیتان دەکاتەو.

۱۷۰. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« لَا أَعْدُهُ كَاذِبًا الرَّجُلُ يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ يَقُولُ الْقَوْلَ وَلَا يُرِيدُ بِهِ إِلَّا الْإِصْلَاحَ وَالرَّجُلُ يَقُولُ فِي الْحَرْبِ وَالرَّجُلُ يُحَدِّثُ أَمْرًا وَالْمَرْأَةُ تُحَدِّثُ زَوْجَهَا ».

(سنن أبی دلود)

واته: خوشه ویست سهلامی خودای له سهر بیئت دهفه رموی:

له پیزی دروزنانی ناژمیرم {واته: به دروی بو حیساب ناکم} نهو که سهی بوچا ککردنی ناخوشی نیوان خه لکی قسهی ناراستی دل نهرمکهره بهرژه وه نذیدار له لای ههریه کیکیان دهکات و تهنها مه به ستیشی پیی چاککردنی نیوانیانه، نهو که سهش که قسه و ده پیرینی ناراست له شه پری موسلمانان دژ به ناموسلمانان دهکات و مه به ستیشی پیی تهنها سه رخستنی په یامی ئیسلام و موسلمانان، ههروه ها نهو پیاوو ئافره ته هاوسه ردارهش که قسه و باس و پیناسه ی ناراستی دهرونیان بو یه کتر ده رده برن و مه به ستیشیان پیی تهنها زیاده کردنی خوشه ویستی ههریه کیکیانه له دلی نهوه ی تردا.

۱۷۱. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ

فَيَتَصَفَّحَانِ إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا » . (سنن الترمذی)

واته: خوشه ویست سهلامی خودای له سهر بیئت دهفه رموی:

هه رکات دوو موسلمان بگه نه یه کتری و {به دل} تهو که له گهل یه کتری بکه ن ئیلا خودای گه وره لییان خوشه ده بیئت پیش نهوه ی له یه کتر جودا ببه نه وه).

١٧٢. عن أبي هريرة رضي الله عنه: عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

قال: «مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيَعْرِفْ حَقَّ كَبِيرَنَا فَلَيْسَ مِنَّا»

(أبي داود)

واته: له ئەبو هورەیرەو گێڕدراوەتەو، خۆشەویست سەلامی
خودای لەسەربێت فەرموویەتی: لەسەر پێچکەو پێبازی ئێمە
(ئیسلامەتی) نییە ئەو کەسە سە سۆزو میهرەبانی و پەحم
بەبچوو کە کانمان نەکات و، هەروەها قەدری پێزی گەورەکانمان
لە لا نەبی.

١٧٣. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«عَائِدُ الْمَرِيضِ فِي مَخْرَفَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَرْجِعَ». (مسلم)

واته: خۆشەویست سەلامی خودای لەسەربێت دەرئەو:

سەردانی کەری نەخۆش بەردەوام لەناو باخ و پەزو
لەچینەوێ بەرووبوومی بەهەشتایە تا دەرئەو.

بەواته //

ئەو کەسە سە سەردانی نەخۆشێک دەرئەو بەردەوام خێرو پاداشتی
بۆدەنووسرێت و وەک ئەو وایە بەهۆیەو خودا لێی پازی بێت و
بجێت بەهەشتەو لەناویا بەرووبوومی دەرئەو بچێتەو.

۱۷۴ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« يَهْرُمُ ابْنُ آدَمَ وَيَشَبُّ مِنْهُ اثْنَتَانِ الْحَرِصُ عَلَى الْمَالِ وَالْحَرِصُ
عَلَى الْعُمُرِ » (مسلم)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهرييت د فهرموي:
ئاده ميزاد پيرده ييت و دوو شتيش له ودا هه ميشه گهنج ده ييت و
(به گهنجيش ده مينيت هه): چليسي و پژدی و ئاره زوکردن و
سووربوونی له سهر ته مه ن و، مال و سامان.

۱۷۵ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« انْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا فَقَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْصُرُهُ إِذَا كَانَ
مَظْلُومًا أَفَرَأَيْتَ إِذَا كَانَ ظَالِمًا كَيْفَ أَنْصُرُهُ قَالَ تَمْنَعُهُ مِنَ الظُّلْمِ فَإِنْ
ذَلِكَ نَصْرُهُ ». (البخاري)

واته: خوښه ويست سهلامی خودای له سهرييت د فهرموي:
براکهت سهرخه نه گهر سته مکاربوو يا ستهم ليکراو، پياويک گوتي نهی
پيغه مبهري خوا (سهلامی خودای له سهرييت) سهري ده خهم نه گهر
سته م ليکراو بوو، به لام نه گهر بينرا سته مکارهو و ستهم دهکات چوڼ
سهري بخهم؟ فهرمووی: ريگيري لي بکهو مه هيله له سهر سته مه کهي
بهرده وام بيت، ئا نه وه سهر خستنيه تي.

۱۷۶. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ ». (مسلم)

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهرييت دهفهرموي:

ههريگيز بهخشين لهسهروهت وسامان كهه ناكاتهوه، بو بهندهيهكيش كههبيووري لهبهرامبهرهكاني شهوا خودا تهنها عيززهت و سهريهري و شكومهندي بو زياد دهكات، ههري كههسيكيش لهبهرخودا خاكيي بيت و خوي بچووك بنوييني و بي نهفسيي شهنجام بدات ئيلا خوداي گهوره پلهوپايهي بهريز دهكاتوه ههري لاي خوي و ههري لاي بهندهكاني.

۱۷۷. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَمْ نَعْفُو عَنِ الْخَادِمِ؟ فَصَمَتَ ثُمَّ أَعَادَ عَلَيْهِ الْكَلَامَ فَصَمَتَ فَلَمَّا كَانَ فِي الثَّالِثَةِ قَالَ: « اعْفُوا عَنْهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ سَبْعِينَ مَرَّةً »

(أبي داود)

واته: پياويك هاته لاي خوشهويست سهلامی خودای لهسهرييت و پيي وت: شهي پيغهمبهري خودا چهندجار له(خزمهتكارو شاگردو بهردهستهكاني خومان) ببوورين؟ خوشهويست بيدهنگ بوو، كابرا بوو جاري دووهم پرسيارهكهي لي دووباره كردهوه، ههمديسان خوشهويست بيدهنگ بوو، لهجاري سيههم دا كه پرسيارهكهي سي باره كردهوه پيغهمبهري سهلامی خودای لهسهرييت فهرموي: لهههموو پوژيكا (۷۰) جار لي ببوورن (لهسهري كهموكوپييهكاني).

۱۷۸. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ بِجَلَالِي الْيَوْمَ أَظْلَهُمْ فِي ظِلِّي
يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي ». (مسلم)

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهرییت دهرمووی:

خودای کهوره له دواپوژا دهرمووی: کوان نهوانه ی تهنها لهبهر خاترو
پهزامهندی و شکومهندی من یهکتریان خوشويستووه؟ چونکه
نه مړو (بهوی نه یهکتر خوشويستنه یانهوه) دهیاخمه ژیر سیبهری
خوم لهپوژیکا کههیچ سیبهریکی ترنیه جگه لهسیبهری خوم.

۱۷۹. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَحَبِّكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ فَسَكَتَ
الْقَوْمُ، فَأَعَادَهَا مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا قَالَ الْقَوْمُ نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَحْسَنُكُمْ
خُلُقًا ». (مسند أحمد)

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهرییت دهرمووی:

ثایا هه والتان بدهمی به خوشهويستترین و نزیکترین کهستان
لهاورپیتهی ومهجاليسم لهپوژي دواييدا؟ (سی جار نه مهی فهرموو)،
هاوه لان وتیان بهلی نهی پیغه مبهری خوا
(سهلامی خودای لهسهرییت)، فهرمووی: نهو کهسه تان که زور پهوشت
جوان وچاکه.

۱۸۰. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَثَلُ الْمُؤْمِنِ مِنْ أَهْلِ الْإِيمَانِ مَثَلُ الرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ، يَأْلَمُ مِمَّا يُصِيبُ أَهْلَ الْإِيمَانِ كَمَا يَأْلَمُ الرَّأْسُ مِمَّا يُصِيبُ الْجَسَدَ ». (معجم الأروسط)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سهریبت ده‌فرموی:

نمونه‌ی باوه‌ردار له‌ناو کومه‌لی ئیمانداراندا وه‌کو نمونه‌ی سه‌ری مروّقه له‌جه‌سته‌دا، مروّقی باوه‌ردار ئازار ده‌چیژی و به‌شدارده‌بیّت له‌و ئازاره‌ی که‌تووشی کومه‌لی ئیمانداران دیت له‌هه‌رکویه‌که که‌هه‌بیّت، وه‌کو چۆن سه‌ر ئازاری پی‌ده‌گات و به‌شدارده‌بیّت له‌و ئازاره‌ی که‌تووشی جه‌سته ده‌بیّت له‌هه‌ربه‌ش و پارچه‌یه‌کی بیّت.

۱۸۱. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« وَإِنْ أَمْرُؤُ شَتَمَكَ وَغَيَّرَكَ بِمَا يَعْلَمُ فِيكَ فَلَا تُعَيِّرْهُ بِمَا تَعْلَمُ فِيهِ فَإِنَّمَا وَبَالَ ذَلِكَ عَلَيْهِ ». (شعب الإيمان)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سهریبت ده‌فرموی:

ئه‌گه‌ر که‌سیک جوین و قسه‌ی ناشیرینی پی‌وتی و عه‌یبداری کردی به‌شتیک که‌ده‌یزانی له‌توداو تیتدا هه‌بوو ئه‌وا تو هه‌رگیز عه‌یبداری مه‌که به‌شتیک که‌ده‌یزانی له‌ئه‌ودا، بی‌گومان سزای تاوانه‌که که (جوین) دان و عه‌یبدارکردنی خه‌لکی و نه‌پاراستنی نه‌ینی په‌وشت و ئاکاری برایه‌کانه (به‌ئه‌ستوی ئه‌وه).

١٨٢ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
«إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى إِذَا لَمْ تَسْتَحِ
فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ» (المعجم الكبير للطبراني)

واتە: خۆشهویست سهلامی خودای لهسهربیت دهفهرموی:
ئەوێ که خەڵکان پێی گەشتین و پێیان گەشتی و بۆیان ماپێتەوه له
وتەو حکمەت و پەيامی پێغه مبه رانی پێشوو (سهلامی خویان لهسهربیت)
ئەوێه که: ئەگەر شەرم و شکۆ ناکە و خاوەن پەوشتی شەرمندەیی نیت
ئەوا چی دەکەیت بیکە.

بەواتا// شەرم و شکۆ پەيامی هەموو پێغه مبه ران بوو و بەوپەڕی
پەروشییەوه بەشوینکەوتەکانیان راگەیان دوو کە شەرم و شکۆکردن لهخودا
بەربەست و پارێزەری راستەقینە و مەرفەکانە لهگوناھ و تاوان و سەرپێچی
و سنوور بەزینییەکان.

١٨٣ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
«أَيُّهَا النَّاسُ كُونُوا أَبْنَاءَ الْآخِرَةِ، وَلَا تَكُونُوا أَبْنَاءَ الدُّنْيَا، فَإِنَّ كُلَّ أُمَّ
يَتَّبِعُهَا وَلَدُهَا» (المعجم الكبير للطبراني)

واتە: خۆشهویست سهلامی خودای لهسهربیت دهفهرموی:
ئەوێ خەڵکینە: بێنە رۆڵەو ئەوێ دواپۆژ، مەبنە رۆڵەو ئەوێ دونیا،
چونکە بێگومان و زۆر بەدُنیاوییەوه هەموو دایکێک پۆلەکە پێی ئەو
دەگریت و بەدوای ئەودا هەنگاو دەنیت.

۱۸۴ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« إِنَّ اللَّهَ آتِيَةٌ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، وَآتِيَةٌ رَبِّكُمْ قُلُوبُ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ،
وَأَحْبُّهَا إِلَيْهِ أَلَيْنُهَا وَأَرْقُهَا » (مسند الشاميين)

واته: خوْشه‌ويست سه‌لامی خودای له‌سه‌رييت ده‌فرموی:
به‌راستی خودا ده‌فريکی هه‌يه له‌ئه‌هل و کو‌مه‌لی سه‌ر زه‌وی، ده‌فره‌که‌ی
په‌روه‌ردگار یشتان دلی به‌نده چاک و پاک و صالحه‌کانیه‌تی، وه
خوْشه‌ويسترینی ئه‌و دلانه‌ش له‌لای خودا ئه‌و دله‌يانه که نه‌رم و نیات‌ترین و
ناسک‌ترین و میهره‌بات‌ترینیانه.

۱۸۵ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« خُلِقَانِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ وَخُلِقَانِ يُبْغِضُهُمَا اللَّهُ. فَأَمَّا اللَّذَانِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ:
فَالسَّخَاءُ وَالسَّمَّاحَةُ، وَأَمَّا اللَّذَانِ يُبْغِضُهُمَا اللَّهُ: فَسُوءُ الْخُلُقِ وَ الْبُخْلُ،
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَ خَيْرٍ اسْتَعْمَلَهُ عَلَى قِضَاءِ حَوَائِجِ النَّاسِ » (شعب الایمان)

واته: خوْشه‌ويست سه‌لامی خودای له‌سه‌رييت ده‌فرموی:
دوو په‌وشت هه‌ن خودا خوْشیانی ده‌ویت و دوو په‌وشتیش هه‌ن خودا
رقی لییان ده‌بیته‌وه، ئه‌و دوو په‌وشته‌ی که خودا خوْشیانی ده‌ویت
بریتین له: سه‌خاوه‌ت و ده‌ستکراوه‌یی له‌گه‌ل نه‌رم و نیانیی و
لیبوره‌یی، ئه‌و دووانه‌ش که خودا رقی لییان ده‌بیته‌وه بریتین له:
په‌وشت نزمیی و ئاکارناشیریینی له‌گه‌ل په‌زیلی و چرووکی و ده‌ست
نوقاویی.

۱۸۶. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« حُسِبَ رَجُلٌ مِّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ ، فَلَمْ يُوْجَدْ لَهُ مِنَ الْخَيْرِ إِلَّا أَنَّهُ كَانَ رَجُلًا يُخَالِطُ النَّاسَ ، وَكَانَ مُوسِرًا فَكَانَ يَأْمُرُ غِلْمَانَهُ أَنْ يَتَجَاوَزُوا عَنِ الْمَعْسِرِ ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: فَتَحْنُ أَحَقُّ بِذَلِكَ مِنْهُ ، فَتَجَاوَزُوا عَنْهُ » (الادب المفرد)

خوشهويست سەلامى خودای لەسەرییت دەفەرموی:

پیاویک لە میللەتانى پيش ئیوه هەق و حیسابی لەگەڵ کراو هیچ خێرو چاکەیهک لە کارنامەى ژيانیدا نەبینرا، تەنها ئەوه نەبى کە پیاویک بوو تیکەلیی خەلکی دەکردو لەمامەڵەکردن لەگەڵیاندا ئاسانکارو مۆلەتدەریوو، هەمیشە فەرمانى بە کوپو خزمەتگوزارەکانى دەکرد کە چاپۆشى بکەن لەو قەرزارانەى بارى ژيان و گوزەرانىان سەخت و دژوارەو مۆلەتى درێژخایەنیاى پى بەدن یان بۆیان کەم بکەنەوه یان لییان خوشبن، خودای بەرزو شکۆمەندیش فەرمووی ئیمە شایەتترین بەوهی کە چاپۆشى و لیخۆشبوون بکەین، چاپۆشى لەگوناھەکانى کردو لى خوشبوو.

۱۸۷. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ ثَمْرَةٍ. فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَبِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ » (سنن النسائي).

واتە: خوشهويستمان سەلامى خودای لەسەرییت دەفەرموی:

خۆتان لەئاگرى دۆزەخ پياريزن و دوورخەنەوه ئەگەر بە بەخشینی لەتە خورمايەکیش بێت ، ئەگەر بۆتان نەپەخسا ئەوا بە (وشەیهک یان پرستەیهک یان قسەو باسیک) ی خوش و باش بیکەن.

١٨٨ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« إِذَا نَظَرَ أَحَدُكُمْ إِلَى مَنْ فَضَّلَ عَلَيْهِ فِي الْمَالِ وَالْخَلْقِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى مَنْ
هُوَ أَسْفَلَ مِنْهُ مِمَّنْ فَضَّلَ عَلَيْهِ ». (مسلم)

واتە: خۆشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ربێت ده‌فرموی:
ئەگەر یه‌کیک له‌ئێوه سه‌روهت و سامان و جه‌سته‌و جوانیی که‌سیک
سه‌رنجی پراکێشا که ده‌وله‌مه‌ندتر بوو له‌ئهو (له‌پووی مولک و مال) هوه
و پێک و پێک تر بوو له‌ئهو (له‌پووی خیلقه‌ته‌وه) ئەوا با ته‌ماشای ژیان
و گوزه‌رانی که‌سیک بکات که‌له‌خۆی هه‌ژارت‌ره‌و سه‌یری جه‌سته‌و شیوه‌و
پوو‌خساری یه‌کیک بکات که‌له‌خۆی له‌خوار‌تره‌.

تێبینی //

ئهم فهرمووده‌یه‌ حالییمان ده‌کات که‌له‌کاروباری دونیاو ژیان ته‌ماشای
که‌سانی نزم‌تر له‌خۆمان بکه‌ین تا تووشی جه‌ساده‌ت و پق و کین نی‌ین
و، بۆ ئیمان و ئاکاری به‌رزو خووپه‌هوشتی جوانیش ته‌ماشای مرو‌فانی
چاک‌تر له‌خۆمان بکه‌ین له‌پووی باوه‌ری گهرم و گه‌ش و دامه‌زراو و
ئاکاری جوامی‌رانه‌و ئه‌خلاقیاتی به‌رزو به‌پێژه‌وه‌ بۆئهو‌هی هه‌میشه‌
گوپوتین بکه‌ویته‌ ده‌روونمان و ته‌کانی گهرم و گه‌شتر به‌دل و گیانی
خۆمان بده‌ین بۆ دامه‌زراوت‌ریوونی باوه‌رمان و جوات‌تریوونی ئاکارو
خووپه‌هوشتمان.

۱۸۹. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حِجَّةِ الْوُدَاعِ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِالْمُؤْمِنِ؟ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ، وَالْمُسْلِمُ: مَنْ سَلِمَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُجَاهِدُ: مَنْ جَاهَدَ نَفْسَهُ فِي طَاعَةِ اللَّهِ، وَالْمُهَاجِرُ: مَنْ هَجَرَ الْخَطَايَا وَالذُّنُوبَ» (شعب الإيمان)

واته: خوشهویست سهلامی خودای لهسه ربیّت دهفه رموی:
ئایا هه والّتان بدهمی و مروّقی ئیماندارتان پی بناسینم؟ ئه وکسه سیه
که هه موو خه لکی له مال و گیانیان لی ئه مین و پاریزراوبن، موسلمانیش
ئه وکسه سیه که هه موو خه لکی له دهست و زمانی پاریزراوبن، مواهیدو
تیکۆشه ریش ئه و که سیه که دل و دهر وون و جهسته ی خوی پاده هیئی
له فه رمان به رداری خوداو به ندایه تی کردنی داو هه میشه ململانی له گهل
نه فسی خوی دهکات بو ملکه چ بوونی له ئاست فه رمانه کانی خواو جی
به جی کردنیان دا، مواجیرو کوچکه ریش ئه و که سیه که پشت له گونا و
تاوانان دهکات و به جییان ده هیئی.

۱۹۰. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ»

(مسلم)

واته: خوشهویست سهلامی خودای لهسه ربیّت دهفه رموی:
چاکه بریتی یه له رهوشت جوانی، خراپهش بریتی یه له کردنی کاریک
دلّه خورپهت بو دروست بکات و چه زیش نه که ی کهس پیی بزانی، یان
له کاتی ئه نجام دانییا بتبینن.

۱۹۱ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِيَّاكُمْ وَالدِّينَ فَإِنَّهُ هَمٌّ بِاللَّيْلِ وَ مُذَلَّةٌ بِالنَّهَارِ » (شعب الإيمان)

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهربیئت دهفهرموئ:

زۆر وریای قهرزباری بن، چونکه بیگومان قهرزباریی مایه ی جهم و خهفته لهشه وداو ههروهها هوکاری شهرمهزاریشه لهپوژدا.

تیبینی // ئهم فهرموودهیه باسی قهرزاربوونیك دهكات كه مروه بهدهستی خوئی و ناحهكیمی لهكارو كهسابهتدا خوئی تووشی زهرهري گهوره بكات و ئاسان نهتوانیئت لهژیرییدا بیتهدهری، بویه وریامان دهكاتوه كه هم بهقهد دهسمایهی خویمان كارو كهسابهت بكهین و ههمیش پشت بهخوا بهكارزانی و وریاییهوه ههنگاوی بو بنیین.

۱۹۲ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« أَنَا أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَمَنْ تُوْفِيَ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ فَعَلَى قَضَاؤِهِ وَمَنْ تَرَكَ مَالًا فَهُوَ لَوَرَثَتِهِ ». (مسلم)

واته: خوشهويست سهلامی خودای لهسهربیئت دهفهرموئ:

ئهم لهپیشتره خهخورترو دلسوزترم بو بپرواداران لهخودی خوشیان بو خویمان، ههر باوهپرداریك مردو قهرزی لهسهربوو ئهوا قهرزدانهوهكهی لهسهر من، وهئهگهر مولاك و مال و سامانیشی لهدواي خوئی جیهیشتوو ئهوا بو واریسهكانیهتی.

۱۹۳. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنَّ الْغَضَبَ جَمْرَةٌ تُوقَدُ فِي جَوْفِ ابْنِ آدَمَ أَلَّا تَرَوْنَ إِلَى حُمْرَةِ عَيْنِهِ وَانْتِفَاحِ أَوْدَاجِهِ فَإِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَلَا رُضَاَ إِلَّا أَنْ خَيْرَ الرَّجَالِ مَنْ كَانَ بَطِيءَ الْغَضَبِ سَرِيعَ الرِّضَا وَشَرُّ الرَّجَالِ مَنْ كَانَ سَرِيعَ الْغَضَبِ بَطِيءَ الرِّضَا ». (أحمد)

خۆشهويست سهلامی خودای لهسهرييت دهفهرموی:

بهراستی تووږهیی پشکویهکی ئاگرینهو لهدهروونی ئادهميزاد دادهگیرسی،
 ئایا سووربوونهوی چاوهکانی و ئاوسانی ږهگ و شادهمارهکانی ملی
 نابینن؟ نهگهر ههريهکيک لهئيوه تووږهبوو و نهوحالهتهی لهخویدا بينی با
 ږوومهتهکان و نيوچهوانی لهسهرخوول و زهوی دابنييت، بهراستی باشترينی
 خه لکان نهوهيانه درهنگ تووږه دهبييت و زوو ئاشت دهبييتهوه، وه
 خراپترينی مروفانیش نهوهيانه که زوو تووږه دهبييت و درهنگ ئاشت
 دهبييتهوه.

۱۹۴. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ الْمُؤْمِنَ قَدْ أُعْطِيَ زُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَقَلَّةَ مَنْطِقٍ فَأَقْتَرِبُوا مِنْهُ فَإِنَّهُ تَلْقَى الْحِكْمَةَ » (معجم الكبير للطبراني)

واته: خۆشهويست سهلامی خودای لهسهرييت دهفهرموی:

نهگهر باوهږداريکتان بينی دونيا بهکهه گريی و کهمدوویی پی بهخشرابوو نهوا
 لیي نزیک بکهونهوه چونکه بی هیچ گومانیک نهوکسه ژیریی و کارزانیی و
 حیکمهت و دانایی وهگرتهوه.

۱۹۵. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَادِكُمْ وَلَا إِلَى صُورِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ ».

وَأَشَارَ بِأَصَابِعِهِ إِلَى صَدْرِهِ ». (مسلم)

واته: خوشهویست سهلامی خودای لهسر بیّت فہرموی:

(له بایهخ پیّدانا) خودا تہ ماشای جہستہو شیوہو روو خسارتان ناکات،

بہ لکو تہ ماشای دلہ کانتان دہکات، (بہ پنجه موبارہ کہکانی ناماژہی بو

سینہو دہروونی خوئی کرد).

تیپینی // ئەم فہرموودہیہ حالیییمان دہکات کہ پەنگ و زمان و گەل و

نەتەوہ دەست نیشانی بەرزئی و نزمی، پیزداری و بی پیزی مروفەکان

ناکات، بە لکو دلی سازگارو پەیوہست بوونی گەرم و گەشی بەخواوہ

پلەوپایەیی خواوہنەکەیی لەلای خوا دەست نیشان دہکات، بوئے ہەرخوئی

دەفہرموویت: (إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ) (الحجرات ۱۲)

واته: بہرئز ترینتان لەلای خودا لەخوا ترس ترین و خو پارئز ترینتانه.

۱۹۶. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« مَا كَانَ الْفَحْشُ فِي شَيْءٍ إِلَّا شَأْنُهُ وَمَا كَانَ الْحَيَاءُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانُهُ ».

(سنن الترمذی)

واته: خوشهویست سهلامی خودای لهسر بیّت دەفہرموی:

بیگومان دەمشپری و بی ئابروویی و ہەرزهیی و بی شەرمیی لەہەرشتیکا

بیّت ئیلا ناشرینی دہکات و شەرم و شکوو سەنگینییش لەہەرشتیکا

بیّت ئیلا جوانی دہکات.

۱۹۷. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

« اسْتَعِينُوا عَلَىٰ إِنْجَاحِ حَوَائِجِكُمْ بِالْكَثْمَانِ ، فَإِنَّ كُلَّ ذِي نِعْمَةٍ مَحْسُودٌ ».

(المعجم الكبير للطبرانی)

واته: خوښه ويست سه لامي خودای له سه رييت ده فهرموي:

بو ده سته وتني پيداويستي و سه ركه وتني كاروباره كانتان كومه
له نهنيكاري و هر گرن و پشت به شار دنه وي پي و شوين و ورد درشتي
كاروباره كانتان ببه ستن، چونكه به پراستي هه موو خاوه نيعمهت
وبه خششيك هه سوودي پيراوه و نيره يي پي ده بر دريت.

۱۹۸. أَنَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَقِيَ أَبَا ذَرٍّ فَقَالَ: يَا أَبَا ذَرٍّ أَلَا أَدُلُّكَ عَلَىٰ خَصْلَتَيْنِ هُمَا أَخْفُ عَلَى الظَّهِرِ وَ
أَثْقَلُ فِي الْمِيزَانِ مِنْ غَيْرِهِمَا؟ قَالَ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: (طُولُ الصَّمْتِ وَ
حُسْنُ الْخُلُقِ) وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ مَا عَمِلَ الْخَلَائِقُ بِمِثْلِهِمَا (شعب الإيمان)

واته: پيغه مبهري خوا (سه لامي خودای له سه رييت) گه يشت به نه بو زهر و
پيي فهرموو: نه ي نه بو زهر تايا دوو ئاكارو خه سله تت نيشان نه دم كه زور
سووكن له هه لگرتنيان {واته له نه نجام دانيان} و زور گران و سه نگينيشن
بو سه ر تهرازو {له پورزي دوايي دا؟} نه بو زهر وتي به لي نه ي پيغه مبهري
خوا، فهرموي: بي ده نكي دريژخايه ن و ره وشت جواني، سويند به وه ي كه
گياني مني به ده سته هه موو زينله به ران {له مروؤ و له جنؤكه} كرده وه ي
له وه باشتريان نه كرده وه.

١٩٩. أَنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« إِنَّ الْعَبْدَ لَيَبْلُغُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ »
(المعجم الاوسط)

واته: خوشه و یست سهلامی خودای له سه ربییت دهفه رموی:
بی گومان و زور به دُنیا ییه وه بهنده به هوئی ره و شتی جوانی یه وه
دهگاته پله و پاییهی ئه و که سهی که هه می شه به پرۆژو وه،
به هه می شه ش شه و بی داره و (شه و نوێژ دهکا).

٢٠٠. أَنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« عَلَيْكَ بِالرَّفْقِ فَإِنَّ الرَّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ وَلَا يُنْزَعُ مِنْ
شَيْءٍ إِلَّا شَانُهُ ». (الأدب المفرد).

واته: خوشه و یستمان - سهلامی خودای له سه ربییت - به خاتوو
عائیشهی دایکمانی فهرموو:

ئامۆژگاریت ده کهم که دهست و دل بگری به ناسکی و نهرم و
نیانییه وه، چونکه نهرم و نیانیی له هه رشتی کا بییت
دهی رازی نیته وه، له هه ر هه رشتی کیش دایمالری ئیلا دزیوو
ناشیرینی دهکات .

۲۰۱. أَنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 « لَا يَسْتَقِيمُ إِيْمَانُ عَبْدٍ حَتَّى يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ ، وَلَا يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ
 حَتَّى يَسْتَقِيمَ لِسَانُهُ » . (مسند أحمد)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ریبیت ده‌فرموی:
 بیگومان باوهری هیچ به‌نده‌یه‌ک ریگ وپیگ و راست و په‌وان و تیرو
 ته‌واوو دامه‌زراو نابیت هه‌تا دله‌که‌ی راست و په‌وان و دامه‌زراو
 نه‌بیت، وه هه‌رگیز دله‌که‌شی ئارام و راست و دامه‌زراو نابیت هه‌تا
 زمانی هاوسه‌نگ و ریگ و راست نه‌بیت.

۲۰۲. أَنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 « مَا مِنْ جُرْعَةٍ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ جُرْعَةٍ غِيْظٍ كَظَمَهَا عَبْدٌ ابْتِغَاءَ
 وَجْهِ اللَّهِ » . (ابن ماجه)

واته: خوشه‌ویست سه‌لامی خودای له‌سه‌ریبیت ده‌فرموی:
 هیچ قومه خواردنه‌وه‌یه‌ک له‌لای خوا له‌خواردنه‌وه‌ی بق و توو‌په‌یی
 به‌نده گه‌وره‌تر نیه که‌ته‌نها له‌به‌رخاواو بو‌په‌زامه‌ندی خوا
 توو‌په‌یه‌یه‌که‌ی خوی ده‌خواته‌وه‌و (هه‌لویستی ناشایسته نانوینی).

۲۰۳. أَنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ قَائِمٌ فَلْيَجْلِسْ فَإِنْ ذَهَبَ عَنْهُ الْغَضَبُ وَإِلَّا فَلْيَضْطَجِعْ » (سنن ابی داود)

واته: خوشه ویست سهلامی خودای له سهر بیټ ده فهرمووی: نه گهر یه کیکتان تووړه بوو و له وکاته شدا راوه ستا بوو بادابنیشیت، نه گهر بهم دانیشتنه ی تووړه بوونه که ی پړهویه وه باشه، نه گینا با پالکهوی. تیبینی // له کوئی نهو فهرموودانه ی که باس له تووړه یی مروځ ده که ن و چاره سهریان بو دیاری ده کات ده کهینه نهو نه نجامه ی که که سی تووړه بوو ده بی نهو خالانه ی خواره وه جیبه جی بکات:

۱- بهر له هر شت چهن دین جار بلیت: اعوذ بالله من الشیطان الرجیم.

۲- بو چهند ساتیک بی دهنگ بیټ.

۳- نه گهر راوه ستا بوو دابنیشیت.

۴- نه گهر دانیشتبوو پالکه ویټ و پړومه ته کانی بخاته سهر خول یان سهر زهوی.

۵- وهختی دم و چاوو پړو خساری سوور بو ته وه مانای نهو میه گهرم داهاتووه و گهرماییش له ناگره و شهیتانیش له ناگره، ناگر به ناو سارد ده بیته وهو ده کوژیته وه، که واته با ده ستونیزیک بگریټ و نه گهر توانی دوو رکات نویژیش بکات و داوای یارمه تی له خوا بکات که به هانایه وه بیټ.

وصلی الله علی سیدنا وحبیبنا محمد وعلی آله وصحبه وسلم
مهولیر / ۲۰۱۱

خۆشه‌ويست جوانترين و هه‌ستيارترين نموونه‌و
پيشه‌نگى په‌يام و به‌رنامه‌ى خودابوو
له‌جيبه‌جى كردنا، به‌چه‌شنێك ته‌واوى هه‌ست و
نه‌ست و دل و گيان و هه‌لوێست و هه‌لسوكه‌وت و
گوفتار و په‌فتارى پۆشنكه‌ره‌وه‌ى په‌يام و
به‌رنامه‌كه‌ى خودا بوو، پيغه‌مبه‌ريكى مه‌زنى وده‌ها
كه هه‌م پابه‌رى گوپانكارى بوو له‌ خۆى و هه‌م
پينيشانده‌رى گوپانكارى به‌خيري ده‌روونى و
ژيانيش بوو بۆ مروڤايه‌تى .